

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2086/2004**af 19. november 2004**

om ændring af forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår indføjelser af IAS 39

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1725/2003 ⁽²⁾ blev der vedtaget visse internationale standarder og fortolkninger, der eksisterede pr. 1. september 2002.

(2) Den 17. december 2003 offentliggjorde International Accounting Standard Board (»IASB«) den reviderede internationale regnskabsstandard (IAS) 39 Finansielle instrumenter: Indregning og måling som led i IASB's initiativ for at forbedre femten standarder i så god tid, at de kan anvendes af virksomheder, der vælger at anvende IAS for første gang i 2005. Formålet med revisionen var en yderligere forbedring af kvalitet og sammenhæng i de eksisterende IAS.

(3) Den 31. marts 2004 offentliggjorde IASB en ændring af IAS 39 Finansielle instrumenter: Indregning og måling med hensyn til regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko. Hovedmålsætningen med ændringen er at forenkle implementeringen af IAS 39 ved at muliggøre sikring af dagsværdi for en porteføljesikring af renterisiko.

(4) I henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002 er det en målsætning for Kommissionen at have en stabil platform af internationale regnskabsstandarder, der kan gælde fra den 1. januar 2005. Imidlertid er der stadig uafsluttede drøftelser om en række vigtige bestemmelser i IAS 39 mellem Den Europæiske Centralbank, tilsynsmyndighederne og bankerne. Disse bestemmelser vedrører optionen med hensyn til at ansætte alle finansielle aktiver og passiver til dagsværdi og regnskabsmæssig sikring. Hver af disse bestemmelser vedrører områder, som er fuldstændig autonome og tydeligt adskilte fra resten af standarden. For at overholde datoen 1. januar 2005 er det nødvendigt at indføre IAS 39 med undtagelsen i disse bestemmelser.

(5) IAS 39 indfører en valgmulighed med hensyn til at værdisætte alle finansielle aktiver og passiver til dagsværdi uden nogen restriktioner. IASB har imidlertid for nylig offentliggjort et høringsudkast (exposure draft), som foreslår en ændring af IAS 39 for at begrænse den dagsværdioption, der er indeholdt i standarden. Den foreslåede ændring er en direkte respons på de bekymringer, som er kommet til udtryk fra Den Europæiske Centralbank, tilsynsmyndighederne repræsenteret i Basel-komiteén samt værdipapirtilsynsmyndighederne i de medlemsstater, der er bekymrede for, at dagsværdioptionen vil kunne blive misbrugt, især når det drejer sig om virksomhedens egne passiver. Kommissionen finder, at disse spørgsmål er vigtige og kræver yderligere undersøgelse. IASB har modtaget mange kommentarer til den foreslåede ændring og forventes at træffe en endelig beslutning om spørgsmålet ved udgangen af 2004. Forordningen gør det muligt at anvende dagsværdioptionen på finansielle aktiver. Når det imidlertid drejer sig om finansielle aktiver, der ikke handles på aktive og likvide markeder, bør virksomhederne sørge for at anvende dagsværdioptionen på finansielle aktiver på en måde, der fører til troværdig måling.

(6) Optionen fuld dagsværdi bør ikke gælde, indtil IASB har fundet en løsning på dette spørgsmål, og indtil Kommissionen ser sig i stand til at anerkende, at der er fundet en passende løsning på spørgsmålet. Eftersom optionen fuld dagsværdi kun er en option, er bestemmelserne vedrørende denne option allerede tydeligt adskilte fra de andre dele af standarden.

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261 af 13.10.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 707/2004 (EUT L 111 af 17.4.2004, s. 3).

- (7) Med hensyn til regnskabsmæssig sikring af dagsværdi diskuteres det, om IAS 39 i tilstrækkelig grad tager hensyn til den måde, hvorpå mange europæiske banker foretager deres aktiv-/passivstyring, især i en kontekst med fast rente. Striden står om begrænsningen af regnskabsmæssig sikring til enten likviditetssikringer eller sikringer af dagsværdi og de strenge krav med hensyn til disse sikrings effektivitet.
- (8) Mange europæiske banker fremfører det argument, at IAS 39 ikke gør det muligt for dem at anvende regnskabsmæssig sikring på deres keredeposita på porteføljebasis, hvilket ville tvinge dem til at foretage uforholdsmæssigt store og omkostningskrævende ændringer både af deres aktiv-/passivstyring og af deres regnskabssystemer. Da en porteføljesikring — på grund af interne interaktioner og de store tals lov — er noget andet end sikring af et enkelt aktiv eller et enkelt passiv, fremføres det også, at muligheden for regnskabsmæssig porteføljesikring af keredeposita på grundlag af en måling af dagsværdien er i overensstemmelse med princippet i IAS 39 om, at dagsværdien af et anfordringslignende finansielt passiv ikke kan være lavere end det beløb, der skal betales ved anfordring.
- (9) Spørgsmålet om, hvorvidt og hvordan den regnskabsmæssige behandling af porteføljesikring kan udformes på en sådan måde, at den i højere grad afspejler de særlige træk, der gør sig gældende for banker, der opererer i en kontekst med fast rente, er af IASB anerkendt som et spørgsmål af stor betydning. Sidstnævnte har som en højprioriteret opgave nedsat en arbejdsgruppe, som er ved at undersøge forslag fremsat af europæiske banker om indførelse i IAS 39 af en ny metode til regnskabsmæssig sikring (sikring af rentemarginal), som på en mere nøjagtig måde ville afspejle den måde, hvorpå bankerne foretager deres aktiv-/passivstyring.
- (10) Bestemmelserne i IAS 39, som har direkte forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af porteføljesikring, bør derfor ikke vedtages med henblik på tvungen anvendelse på nuværende tidspunkt, fordi de ikke kan betragtes som endelige og måske vil blive ændret i den nærmeste fremtid. De relevante bestemmelser, der udelukkes fra tvungen anvendelse, er tydeligt adskilt fra resten af standarden. De vedrører de bestemmelser, der ikke afspejler en porteføljetilgang og derfor forhindrer anvendelse af regnskabsmæssig sikring på en portefølje af keredeposita, og de bestemmelser, der assimilerer en forudbetalingsrisiko med en renterisiko og derfor er til hinder for en fortsættelse af risikostyringsteknikker, der anerkendes som acceptable af banktilsynene. Imidlertid har virksomhederne den valgmulighed at anvende disse bestemmelser og kan derfor anvende alle bestemmelserne om sikring af dagsværdi i IAS 39.
- (11) Eksistensen i EU-lovgivningen af en regnskabsstandard om behandling af finansielle instrumenter er et væsentligt element i det centrale sæt af standarder, der skal anvendes af virksomhederne i 2005. Det er derfor målsætningen så snart som muligt, og helst ikke senere end omkring udgangen af 2005, at nå frem til en situation, hvor en ændret IAS 39 kan vedtages i fuldt omfang af Kommissionen. Følgelig vil Kommissionen tage anvendelsen af IAS 39 op til revision, så snart bestemmelserne om dagsværdioptionen og regnskabsmæssig sikring er blevet ændret af IASB eller senest den 31. december 2005. Der arbejdes på en løsning mellem IASB, Den Europæiske Centralbank og banktilsynene, hvad angår optionen fuld dagsværdi. Følgelig vil Kommissionen nøje følge dette igangværende arbejde og vil med jævne mellemrum tage anvendelsen af standarden op til revision. På tilsvarende måde er vedtagelsen af tidsvarende bestemmelser om regnskabsmæssig sikring i den nærmeste fremtid snævert knyttet til de fremskridt, der gøres i den arbejdsgruppe, der er oprettet af IASB.
- (12) Virksomheder, som for første gang udarbejder deres regnskabsopgørelser i overensstemmelse med de nye internationale regnskabsstandarder (IFRS) og anvender IAS 39 i den version, der er knyttet som bilag til denne forordning, bør betragtes som »førstegangsbrugere« i den i IFRS 1 anvendte betydning, jf. forordning (EF) nr. 707/2004 og denne forordning. Formålet med IFRS er, at omkostningerne ved overgangen til fuld IAS/IFRS ikke bør være større end fordelene for brugerne af regnskabsopgørelser. Denne argumentation gælder fortsat i forbindelse med en eventuel overgang til fuld anvendelse af godkendte IAS. Følgelig bør henvisningen i IFRS 1 til IAS/IFRS, som blev vedtaget af forordning (EF) nr. 707/2004, fortolkes som henvisninger til IAS/IFRS som vedtaget på grundlag af forordning (EF) nr. 1606/2002.
- (13) Vedtagelsen af IAS 39 indebærer som konsekvens heraf ændringer af IAS 12, 18, 19, 30, 36 og 37 samt SIC-27, som blev vedtaget med forordning (EF) nr. 1725/2003 for at sikre logisk sammenhæng mellem de pågældende regnskabsstandarder.
- (14) Kommissionen har derfor konkluderet, at IAS 39 som anført i bilaget til denne forordning opfylder kriterierne for vedtagelse, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 1606/2002.
- (15) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (16) De foranstaltninger, der vedtages i denne forordning, er i overensstemmelse med Regnskabskontroludvalgets udtalelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. International regnskabsstandard (IAS) 39 Finansielle instrumenter: Indregning og måling, med undtagelse af visse af dens bestemmelser om anvendelse af dagsværdioptionen og visse af dens bestemmelser om regnskabsmæssig sikring, indføres i bilaget til forordning (EF) nr. 1725/2003.

Den tekst, der skal indføres som nævnt i første afsnit, fremgår af bilaget til denne forordning.

2. Virksomhederne betragtes som »førstegangsbrugere« i overensstemmelse med stk. 1. Henvisninger i IFRS 1 til IAS/IFRS fortolkes som henvisninger til IAS/IFRS som vedtaget af Kommissionen på grundlag af forordning (EF) nr. 1606/2002.

3. IAS 12, 18, 19, 30, 36 og 37 og desuden SIC-27 samt international regnskabsstandard 1 (IFRS 1) ændres i overensstemmelse med bilag B til IAS 39, som det fremgår af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra senest den 1. januar 2005.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 2004.

På Kommissionens vegne
Frederik BOLKESTEIN
Medlem af Kommissionen

BILAG

INTERNATIONALE REGSKABSSTANDARDER

IAS nr.	Titel
IAS 39	<i>Finansielle instrumenter: Indregning og måling, med undtagelse af bestemmelserne om anvendelse af dagsværdioptionen og visse af bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring</i>

INTERNATIONAL REGNSKABSSTANDARD 39

IAS 39

Finansielle instrumenter: Indregning og måling

INDHOLD	Afsnit
Formål	1
Anvendelsesområde	2-7
Definitioner	8-9
Indbyggede afledte finansielle instrumenter	10-13
Indregning og ophør af indregning	14-42
Første indregning	14
Ophør af indregning af et finansielt aktiv	15-23
Overdragelser, som opfylder kriterierne for ophør af indregning	24-28
Overdragelser, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning	29
Fortsat engagement i overdragne aktiver	30-35
Alle overdragelser	36-37
Almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver	38
Ophør af indregning af en finansiell forpligtelse	39-42
Måling	43-70
Første måling af finansielle aktiver og forpligtelser	43-44
Efterfølgende måling af finansielle aktiver	45-46
Efterfølgende måling af finansielle forpligtelser	47
Overvejelser i forbindelse med måling til dagsværdi	48-49
Omklassifikationer	50-54
Gevinster og tab	55-57
Værdiforringelse og uerholdelighed af finansielle aktiver	58-62
Finansielle aktiver indregnet til amortiseret kostpris	63-65
Finansielle aktiver indregnet til kostpris	66
Finansielle aktiver disponible for salg	67-70
Sikring	71-102
Sikringsinstrumenter	72-77
Instrumenter, som opfylder kriterierne for sikringsinstrumenter	72-73
Klassifikation af sikringsinstrumenter	74-77
Sikrede poster	78-84
Poster, som opfylder kriterierne for sikrede poster	78-80

IAS 39

Afsnit

Klassifikation af finansielle poster som sikrede poster	81
Klassifikation af ikke-finansielle poster som sikrede poster	82
Klassifikation af grupper af poster som sikrede poster	83-84
Regnskabsmæssig sikring	85-101
Sikring af dagsværdi	89-94
Sikring af pengestrømme	95-101
Sikring af nettoinvesteringer	102
Ikrafttrædelsestidspunkt og overgangsbestemmelser	103-108
Ophævelse af andre udtalelser	109-110

Denne ajourførte standard erstatter IAS 39 (ajourført 2000) *Finansielle Instrumenter: Indregning og måling* og skal anvendes for regnskabsår, der begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt.

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at fastlægge principperne for indregning og måling af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser samt visse kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle aktiver. Krav om præsentation af og oplysning om finansielle instrumenter er anført i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation*.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. **Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter, med undtagelse af:**
 - (a) *de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IAS 27 Koncernregnskaber og separate årsregnskaber, IAS 28 Investeringer i associerede virksomheder eller IAS 31 Kapitalandele i joint ventures. Virksomheder skal imidlertid anvende denne standard på kapitalandele i en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller et joint venture, som regnskabsmæssigt skal behandles i henhold til denne standard i overensstemmelse med IAS 27, IAS 28 eller IAS 31. Virksomheder skal desuden anvende denne standard på afledte finansielle instrumenter vedrørende kapitalandele i en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller et joint venture, medmindre det afledte finansielle instrument opfylder definitionen i IAS 32 på et egenkapitalinstrument i virksomheden.*
 - (b) *rettigheder og forpligtelser i henhold til leasingkontrakter, hvor IAS 17 Leasingkontrakter finder anvendelse. Dog gælder følgende:*
 - (i) *for leasingtilgodehavender, som er indregnet af leasinggiver, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning og værdiforringelse anvendelse (jvf. afsnit 15-37, 58, 59, 63-65 og appendiks A, afsnit AG36-AG52 og AG84-AG93),*
 - (ii) *for finansielle leasingforpligtelser, som er indregnet af leasingtager, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning anvendelse (jvf. afsnit 39-42 og appendiks A, afsnit AG57-AG63),*

og

 - (iii) *for afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i leasingkontrakter, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende indbyggede afledte finansielle instrumenter anvendelse (jvf. afsnit 10-13 og appendiks A, afsnit AG27-AG33).*
- (c) *arbejdsgiveres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med pensionsordninger, hvor IAS 19 Personaleydelser finder anvendelse.*

- (d) rettigheder og forpligtelser i henhold til forsikringskontrakter. Virksomheder skal imidlertid anvende denne standard på finansielle instrumenter, som har form af en forsikringskontrakt (eller reassurancekontrakt), som beskrevet i afsnit 6 i IAS 32, men som hovedsageligt omfatter overdragelsen af finansielle risici beskrevet i afsnit 52 i samme standard. For afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i forsikringskontrakter, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende indbyggede afledte finansielle instrumenter desuden anvendelse (jvf. afsnit 10-13 og appendiks A, afsnit AG27-AG33).
- (e) finansielle instrumenter udstedt af virksomheden, som opfylder definitionen på et egenkapitalinstrument i IAS 32 (herunder optioner og warrants). Indehaveren af sådanne egenkapitalinstrumenter skal imidlertid anvende denne standard på disse instrumenter, medmindre de er omfattet af undtagelsen i (a) ovenfor.
- (f) finansielle garantikontrakter (herunder remburser og andre kontrakter vedrørende misligholdelse af kredittaf-taler), som garanterer betaling af specificerede beløb som godtgørelse til indehaveren for et tab, som denne pådrager sig, fordi en specificeret debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument (jvf. afsnit 3). Udsteder af en sådan finansiell garantikontrakt skal første gang indregne denne til dagsværdi og derefter måle den til det højeste af (i) det i henhold til IAS 37 Hen-satte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver indregnede beløb og (ii) det oprindeligt indreg-nede beløb med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, som er indregnet i overensstemmelse med IAS 18 Omsætning. For finansielle garantier finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af ind-regning anvendelse (jvf. afsnit 39-42 og appendiks A, afsnit AG57-AG63).
- (g) aftaler om betinget købspris ved en virksomhedssammenslutning (jvf. afsnit 65-67 i IAS 22 Virksomheds-sammenslutninger). Denne undtagelse finder kun anvendelse på den overtagende virksomhed.
- (h) kontrakter, som indeholder krav om betaling på basis af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler (jvf. appendiks A, afsnit AG1). For andre typer afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i sådanne kon-trakter, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende indbyggede afledte finansielle instrumenter imid-lertid anvendelse (hvis en renteswap eksempelvis er betinget af en klimatisk variabel såsom graddage, er renteswap-elementet et indbygget afledt finansielt instrument, som ligger inden for denne standards anven-delsesområde – jvf. afsnit 10-13 og appendiks A, afsnit AG27-AG33).
- (i) lånetilsagn, som ikke kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter, bortset fra som beskrevet i afsnit 4. Et lånetilsagn anses ikke for at være nettoafregnet, blot fordi lånet udbetales i rater (eksempelvis et prioritetsbyggelån, som udbetales i rater i takt med opførelsen af byggeriet). Udsteder af et til-sagn om at yde et lån til en rentesats, der er under markedsrenten, skal første gang indregne dette til dagsværdi, og derefter måle det til det højeste af (i) det i henhold til IAS 37 indregnede beløb og (ii) det oprindeligt ind-regnede beløb med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, som er indregnet i overensstemmelse med IAS 18. Udsteder af et lånetilsagn skal anvende IAS 37 på andre lånetilsagn, som ikke er omfattet af denne standard. For lånetilsagn finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning anvendelse (jvf. afsnit 15-42 og appendiks A, afsnit AG36-AG63).
3. Denne standard finder anvendelse på finansielle garantikontrakter, hvis disse garanterer betaling som følge af ændringer i specifikke rentesatser, værdipapirkurser, råvarepriser, valutakurser, pris- eller renteindekser, kredit-vurderinger eller kreditindekser eller andre variabler (undertiden benævnt det »underliggende«). Eksempelvis ligger en finansiell garantikontrakt, som garanterer betaling, hvis en debtors kreditvurdering falder til under et vist niveau, inden for denne standards anvendelsesområde.
4. Lånetilsagn, som virksomheden klassificerer som finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet, ligger inden for denne standards anvendelsesområde. Virksomheder, hvor den hidtidige praksis har været at sælge aktiver hidrørende fra virksomhedens lånetilsagn kort tid efter deres opståen, skal anvende denne standard på alle lånetil-sagn i samme kategori.
5. Denne standard finder anvendelse på de kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instru-menter, som om kontrakterne var finansielle instrumenter, med undtagelse af kontrakter, som blev indgået og fort-sat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virk-somhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug.
6. Der er forskellige måder, hvorpå en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter. Disse omfatter:
- (a) tilfælde, hvor kontraktens vilkår tillader, at hver af parterne nettoafregner i likvide beholdninger eller andre finan-sielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter,

IAS 39

- (b) tilfælde, hvor muligheden for at nettoafregne i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter ikke udtrykkeligt fremgår af kontraktvilkårene, men det er praksis i virksomheden at nettoafregne lignende kontrakter i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter (hvad enten dette sker med modparten ved indgåelse af modgående kontrakter eller ved salg af kontrakten før udnyttelse eller udløb),
- (c) tilfælde, hvor der for lignende kontrakter findes en praksis i virksomheden for at modtage det underliggende instrument og sælge det inden for en kort periode efter overdragelsen med henblik på at skabe en gevinst gennem kortsigtede udsving i kurser eller handelsmargin,
- og
- (d) tilfælde, hvor det ikke-finansielle aktiv, som er genstand for kontrakten, umiddelbart kan konverteres til likvide beholdninger.

En kontrakt, som (b) eller (c) finder anvendelse på, indgås ikke med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug og ligger derfor inden for denne standards anvendelsesområde. Andre kontrakter, som afsnit 5 finder anvendelse på, vurderes for at afgøre, hvorvidt de indgås og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug, og om de derfor ligger inden for denne standards anvendelsesområde.

7. En solgt option på køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter i overensstemmelse med afsnit 6(a) eller (d), ligger inden for denne standards anvendelsesområde. En sådan kontrakt kan ikke indgås med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug.

DEFINITIONER

8. Begreber, der er defineret i IAS 32, anvendes i denne standard med de betydninger, der er angivet i afsnit 11 i IAS 32. IAS 32 definerer følgende begreber:

- finansielt instrument
- finansielt aktiv
- finansiell forpligtelse
- egenkapitalinstrument

og giver vejledning om anvendelsen af disse definitioner.

9. *Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:*

Definitionen på et afledt finansielt instrument

Et afledt finansielt instrument er et finansielt instrument eller anden kontrakt, som er omfattet af denne standard (jvf. afsnit 2-7), og som har alle tre nedenstående egenskaber:

- (a) *dets værdi ændres som følge af ændringer i en specifik rentesats, værdipapirkurs, råvarepris, valutakurs, pris- eller renteindeks, kreditvurdering eller kreditindeks eller lignende variabler (undertiden benævnt det »underliggende«),*
- (b) *det kræver ingen nettoinvestering ved indgåelsen, eller det kræver en nettoinvestering ved indgåelsen, som er mindre, end hvad der kræves for andre typer kontrakter, der kunne forventes at påvirkedes på tilsvarende måde af ændrede markedsvilkår,*
- og
- (c) *det afregnes på et fremtidigt tidspunkt.*

Definitioner på fire kategorier af finansielle instrumenter

Et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet er et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, som opfylder en af følgende betingelser.

- (a) Aktivet eller forpligtelsen klassificeres som værende besiddet med handel for øje. Et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse klassificeres som værende besiddet med handel for øje, hvis aktivet eller forpligtelsen:
 - (i) primært blev anskaffet eller påtaget med henblik på salg eller tilbagekøb på kort sigt,
 - (ii) udgør en del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, som forvaltes sammen, og som udviser et nyligt mønster af kortsigtet realisation af gevinster,
 eller
 - (iii) er et afledt finansielt instrument (bortset fra afledte finansielle instrumenter, som er klassificeret som og udgør effektive sikringsinstrumenter).
- (b) [...]Alle finansielle aktiver [...], som er omfattet af denne standard, kan ved første indregning klassificeres som et finansielt aktiv [...] til dagsværdi gennem resultatet, bortset fra investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har nogen officiel markedskurs på et aktivt marked, og hvis dagsværdi ikke kan måles pålideligt (jvf. afsnit 46(c) og appendiks A, afsnit AG80 og AG81).

Hold-til-udløb-investeringer er ikke-afledte finansielle aktiver, som har faste eller bestemmelige betalinger samt fast udløbstidspunkt, og som virksomheden både har til hensigt og mulighed for at holde til udløb (jvf. appendiks A, afsnit AG16-AG25) bortset fra:

- (a) aktiver, som virksomheden ved første indregning klassificerer til dagsværdi gennem resultatet,
 - (b) aktiver, som virksomheden klassificerer som disponible for salg,
- og
- (c) aktiver, som opfylder definitionen på lån og tilgodehavender.

Virksomheden skal ikke klassificere finansielle aktiver som hold-til-udløb-aktiver, hvis virksomheden i det aktuelle eller de to foregående regnskabsår har solgt eller omklassificeret mere end en uvæsentlig del af hold-til-udløb-investeringerne før disses udløb (mere end uvæsentlig set i forhold til den samlede portefølje af hold-til-udløb-investeringer), bortset fra salg eller omklassifikationer, som:

- (i) ligger så tæt på udløb eller det finansielle aktivs udnyttelsestidspunkt (eksempelvis mindre end tre måneder fra udløb), at ændringer i markedsrenten ikke ville have nogen væsentlig virkning på det finansielle aktivs dagsværdi,
 - (ii) opstår, efter at virksomheden har modtaget stort set hele det finansielle aktivs oprindelige hovedstol gennem faste eller ekstraordinære afdrag
- eller
- (iii) kan henføres til en enkeltstående, isoleret begivenhed, som virksomheden ikke har kontrol over, og som virksomheden ikke med rimelighed har kunnet forudse.

Lån og tilgodehavender er ikke-afledte finansielle aktiver med faste eller bestemmelige betalinger, som ikke har nogen officiel pris på et aktivt marked, bortset fra:

- (a) aktiver, som virksomheden har til hensigt at sælge øjeblikkeligt eller på kort sigt, og som skal klassificeres som besiddelse med handel for øje, samt aktiver, som virksomheden ved første indregning klassificerer til dagsværdi gennem resultatet,

IAS 39

(b) aktiver, som virksomheden ved første indregning klassificerer som disponible for salg,

eller

(c) aktiver, hvor indehaveren muligvis ikke genvinder stort set hele sin oprindelige investering, bortset fra når dette skyldes en kreditforringelse. Disse skal klassificeres som disponible for salg.

En kapitalandel, som er erhvervet ved en sammenlægning af aktiver, som ikke er lån eller tilgodehavender (en kapitalandel i en investeringsforening eller lignende) er eksempelvis ikke et lån eller et tilgodehavende.

Finansielle aktiver disponible for salg er de ikke-afledte finansielle aktiver, som klassificeres som disponible for salg, eller som ikke klassificeres som (a) lån og tilgodehavender, (b) hold-til-udløb-investeringer eller (c) finansielle aktiver til dagsværdi gennem resultatet.

Definitioner vedrørende indregning og måling

Finansielle aktivers eller finansielle forpligtelsers amortiserede kostpris er det beløb, hvortil et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse første gang er målt, med fradrag af betalte afdrag på hovedstolen, med tillæg eller fradrag af akkumulerede afskrivninger ved anvendelse af den effektive rente-metode på en eventuel forskel mellem dette oprindelige beløb og det beløb, der betales ved udløb, og med fradrag af eventuel reduktion (direkte eller ved anvendelse af reservationskonto) ved værdiforringelse eller uerholdelighed.

Den effektive rente-metode er en metode til beregning af finansielle aktivers eller finansielle forpligtelsers (eller grupper af finansielle aktivers eller finansielle forpligtelsers) amortiserede kostpris, samt allokering af renteindtægter eller rentekomkostninger over den relevante periode. Den effektive rente er den rente, som nøjagtigt diskonterer forventede fremtidige ind- og udbetalinger i det finansielle instruments forventede løbetid, eller eventuelt en kortere periode, til det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses regnskabsmæssige nettoværdi. Ved beregning af den effektive rente skal virksomheden foretage skøn over pengestrømme under hensyntagen til alle kontraktlige vilkår for det finansielle instrument (eksempelvis førtidig indfrielse, call-optioner og lignende optioner), men ikke til fremtidige kredittab. Beregningen skal medtage alle gebyrer og rentetillæg m.v. kontrahenterne imellem, som udgør en integreret del af den effektive rente (jvf. IAS 18), transaktionsomkostninger samt anden over- eller underkurs. Der er en formodning om, at der kan foretages et pålideligt skøn over pengestrømme og forventet løbetid for en gruppe af ensartede finansielle instrumenter. I de sjældne tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage et pålideligt skøn over pengestrømme eller forventet løbetid for et finansielt instrument (eller en gruppe af finansielle instrumenter), skal virksomheden imidlertid anvende de kontraktlige pengestrømme i hele kontraktperioden for det finansielle instrument (eller gruppen af finansielle instrumenter).

Ophør af indregning er fjernelsen af et tidligere indregnet finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse fra virksomhedens balance.

Dagsværdi er det beløb, et aktiv kan omsættes til eller en forpligtelse kan indfris til ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter. (*)

Et almindeligt køb eller salg er et køb eller salg af et finansielt aktiv i henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at aktivet overdrages inden for den almindelige ved lovgivning eller sædvane i det pågældende marked fastsatte tidsramme.

Transaktionsomkostninger er omkostninger, som er direkte tilknyttet anskaffelse, udstedelse eller afhændelse af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse (jvf. appendiks A, afsnit AG13). Herved forstås omkostninger, der ikke ville være opstået, hvis virksomheden ikke havde anskaffet, udstedt eller afhændet det finansielle instrument.

Definitioner vedrørende regnskabsmæssig sikring

En fast aftale er en bindende aftale om udveksling af en bestemt mængde af ressourcer til en bestemt pris på et bestemt tidspunkt eller tidspunkter i fremtiden.

En forventet transaktion er en transaktion, som virksomheden ikke har forpligtet sig til, men som forventes.

(*) Afsnit 48, 49 og AG69-AG82 i appendiks A indeholder krav om opgørelse af dagsværdien af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse.

Et sikringsinstrument er et klassificeret afledt finansielt instrument eller (alene ved afdækning af risikoen for valutakursændringer) et klassificeret ikke-afledt finansielt instrument eller en ikke-afledt finansiell forpligtelse, hvis dagsværdi eller pengestrømme forventes at udligne ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende en klassificeret sikret post (afsnit 72-77 og appendiks A, afsnit AG94-AG97 uddyber definitionen på et sikringsinstrument).

En sikret post er et aktiv, en forpligtelse, en fast aftale, en forventet fremtidig transaktion, som anses for højst sandsynlig, eller en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, som (a) udsætter virksomheden for en risiko for ændringer i dagsværdi eller fremtidige pengestrømme, og som (b) er klassificeret som værende en sikret post (afsnit 78-84 og appendiks A, afsnit AG98-AG101 uddyber definitionen på sikrede poster).

Sikringseffektivitet angiver, i hvilken grad ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende den sikrede post, som kan henføres til en sikret risiko, udlignes af ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende sikringsinstrumentet (jvf. appendiks A, afsnit AG105-AG113).

INDBYGGEDE AFLEDTE FINANSIELLE INSTRUMENTER

10. Et afledt finansielt instrument er en del af et kombineret finansielt instrument, som også omfatter en ikke-afledt hovedkontrakt, således at nogle af det kombinerede instruments pengestrømme varierer på en måde, som svarer til et ikke-indbygget afledt finansielt instrument. Et indbygget afledt finansielt instrument medfører, at visse af eller alle de pengestrømme, som kontrakten ellers ville indebære, ændres i overensstemmelse med en bestemt rentesats, værdipapirkurs, råvarepris, valutakurs, pris- eller renteindeks, kreditvurdering, kreditindeks eller lignende variable. Et afledt finansielt instrument, som er knyttet til et finansielt instrument, men som er kontraktligt overdrageligt uafhængigt af dette instrument, eller som har en anden modpart end dette instrument, er ikke et indbygget afledt finansielt instrument, men et separat finansielt instrument.
11. Et indbygget afledt finansielt instrument skal udelukkende adskilles fra hovedkontrakten og behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i henhold til denne standard, hvis:
 - (a) de økonomiske karakteristika og risici forbundet med det indbyggede afledte finansielle instrument ikke er nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici (jvf. appendiks A, afsnit AG30 og AG33),
 - (b) et separat instrument med samme betingelser som det indbyggede afledte finansielle instrument opfylder definitionen på et afledt finansielt instrument

og

 - (c) det kombinerede instrument ikke måles til dagsværdi med ændringer heri indregnet i resultatet (dvs. et afledt finansielt instrument, som er indbygget i et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, udskilles ikke).

Hvis et indbygget afledt finansielt instrument udskilles, skal hovedkontrakten regnskabsmæssigt behandles i henhold til denne standard, hvis den er et finansielt instrument, og i overensstemmelse med andre relevante standarder, hvis den ikke er et finansielt instrument. Denne standard omhandler ikke spørgsmålet om, hvorvidt et indbygget afledt finansielt instrument skal præsenteres separat i årsregnskabet.

12. Hvis denne standard kræver, at virksomheden adskiller et indbygget afledt finansielt instrument fra dets hovedkontrakt, men det indbyggede afledte finansielle instrument ikke kan måles separat ved anskaffelsen eller på en efterfølgende balancedag, skal virksomheden behandle hele den kombinerede kontrakt som et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, der besiddes med handel for øje.
13. Hvis en virksomhed ikke er i stand til at foretage en pålidelig vurdering af et indbygget afledt finansielt instruments dagsværdi på grundlag af vilkårene for instrumentet (eksempelvis fordi det indbyggede afledte finansielle instrument knytter sig til et unoteret egenkapitalinstrument), er dagsværdien af det indbyggede afledte finansielle instrument forskellen mellem det kombinerede instruments dagsværdi og hovedkontraktens dagsværdi, hvis disse kan opgøres i henhold til denne standard. Hvis en virksomhed ikke er i stand til at opgøre det indbyggede afledte finansielle instruments dagsværdi ved anvendelse af denne metode, finder afsnit 12 anvendelse, og det kombinerede instrument behandles som værende en besiddelse med handel for øje.

IAS 39

INDREGNING OG OPHØR AF INDREGNING

Første indregning

14. Virksomheden skal udelukkende indregne et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse i balancen, når virksomheden bliver underlagt instrumentets kontraktlige bestemmelser. (Se afsnit 38 med hensyn til almindelige køb af finansielle aktiver).

Ophør af indregning af et finansielt aktiv

15. I koncernregnskaber finder afsnit 16-23 og appendiks A, afsnit AG34-AG52 anvendelse på koncernniveau. Virksomheden konsoliderer således først alle dattervirksomheder i overensstemmelse med IAS 27 og SIC-12 Konsolidering – særlige virksomheder, hvorefter afsnit 16-23 og appendiks A, afsnit AG34-AG52 finder anvendelse på koncernen.

16. Før det vurderes, hvorvidt og i hvilket omfang ophør af indregning er relevant i henhold til afsnit 17-23, skal virksomheden afgøre, hvorvidt disse afsnit finder anvendelse på en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver) eller på et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed som følger.

- (a) Afsnit 17-23 finder udelukkende anvendelse på en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver), hvis den del, der tages i betragtning med henblik på ophør af indregning, opfylder en af følgende tre betingelser.

- (i) Delen omfatter kun pengestrømme fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver), som specifikt kan identificeres. Hvis en virksomhed eksempelvis indgår i en rente-strip, hvorved modparten opnår retten til pengestrømme fra renter, men ikke fra hovedstolen fra et gældsinstrument, finder afsnit 17-23 anvendelse på pengestrømme fra renter.

- (ii) Delen omfatter kun en fuldt ud forholdsmæssig del (pro rata-andel) af pengestrømmene fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver). Hvis en virksomhed eksempelvis indgår en aftale, hvorved modparten opnår retten til en andel på 90 % af alle pengestrømme fra et gældsinstrument, finder afsnit 17-23 anvendelse på 90 % af disse pengestrømme. Hvis der er mere end én modpart, kræves det ikke, at hver modpart får en forholdsmæssig del af pengestrømmene, forudsat at den overdragende virksomhed har en fuldt ud forholdsmæssig del.

- (iii) Delen omfatter kun en fuldt ud forholdsmæssig del (pro rata-andel) af pengestrømmene fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver), som specifikt kan identificeres. Hvis en virksomhed eksempelvis indgår en aftale, hvorved modparten opnår retten til en andel på 90 % af alle pengestrømme fra renter fra et finansielt aktiv, finder afsnit 17-23 anvendelse på 90 % af disse pengestrømme fra renter. Hvis der er mere end én modpart, kræves det ikke, at hver modpart får en forholdsmæssig del af de pengestrømme, der specifikt kan identificeres, forudsat at den overdragende virksomhed har en fuldt ud forholdsmæssig del.

- (b) I alle andre tilfælde finder afsnit 17-23 anvendelse på det finansielle aktiv i sin helhed (eller gruppen af ensartede finansielle aktiver i deres helhed). Hvis en virksomhed eksempelvis overdrager (i) retten til de første eller de sidste 90 % af alle inddrevne beløb fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af finansielle aktiver) eller (ii) retten til 90 % af pengestrømmene fra en gruppe af tilgodehavender, men yder en garanti om at godtgøre køber for eventuelle kredittab på op til 8 % af tilgodehavendets hovedstol, finder afsnit 17-23 anvendelse på det finansielle aktiv (eller gruppen af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed.

I afsnit 17-26 henviser begrebet »finansielt aktiv« til enten en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver) som identificeret i (a) ovenfor, eller alternativt til et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed.

17. En virksomhed skal udelukkende ophøre med at indregne et finansielt aktiv, når:
- (a) de kontraktlige rettigheder til pengestrømme fra det finansielle aktiv udløber
 - eller
 - (b) virksomheden overdrager det finansielle aktiv som beskrevet i afsnit 18 og 19, og overdragelsen opfylder kriterierne for ophør af indregning i overensstemmelse med afsnit 20.
- (Se afsnit 38 med hensyn til almindelige salg af finansielle aktiver).
18. En virksomhed overdrager udelukkende et finansielt aktiv, hvis den enten:
- (a) overfører de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv
 - eller
 - (b) bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere modtagere i henhold til en aftale, som opfylder betingelserne i afsnit 19.
19. Når en virksomhed bibeholder sine kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv (det »oprindelige aktiv«), men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere virksomheder (de »endelige modtagere«), skal virksomheden udelukkende behandle transaktionen som en overdragelse af et finansielt aktiv, hvis alle tre nedenstående betingelser er opfyldt.
- (a) Virksomheden har ingen forpligtelse til at betale beløb til de endelige modtagere, medmindre virksomheden indriver tilsvarende beløb fra det oprindelige aktiv. Kortfristede udlån fra virksomheden med ret til fuld genindvinding af det udlånte beløb med tillæg af rentetilskrivning på markedsvilkår udgør ikke en overtrædelse af denne betingelse.
 - (b) Vilkårene i overdragelseskontrakten forbyder virksomheden at sælge eller pantsætte det oprindelige aktiv, bortset fra som sikkerhed over for de endelige modtagere for forpligtelsen til at betale pengestrømme til disse.
 - (c) Virksomheden har en forpligtelse til at betale eventuelle pengestrømme, den inddriver på vegne af de endelige modtagere, uden væsentlig forsinkelse. Desuden er virksomheden ikke berettiget til at geninvestere sådanne pengestrømme, bortset fra investeringer i likvider (som defineret i IAS 7 Pengestrømsopgørelsen) i løbet af den korte afregningsperiode fra inddrivelsestidspunktet til tidspunktet, hvor der kræves betaling til de endelige modtagere, og modtagne renter hidrørende fra sådanne investeringer skal overgå til de endelige modtagere.
20. Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv (jvf. afsnit 18), skal den undersøge, i hvilket omfang den bibeholder risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, idet det gælder at:
- (a) hvis virksomheden overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden ophøre med at indregne det finansielle aktiv og indregne alle i forbindelse med overdragelsen opståede eller bibeholdte rettigheder og forpligtelser separat som aktiver eller forpligtelser.
 - (b) hvis virksomheden bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det finansielle aktiv.
 - (c) hvis virksomheden hverken overdrager eller bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den har bibeholdt kontrollen over det finansielle aktiv, idet det gælder at:
 - (i) hvis virksomheden ikke har bibeholdt kontrollen, skal den ophøre med at indregne det finansielle aktiv og indregne alle i forbindelse med overdragelsen opståede eller bibeholdte rettigheder og forpligtelser separat som aktiver eller forpligtelser.

IAS 39

- (ii) *Hvis virksomheden har bibeholdt kontrollen, skal den fortsat indregne det finansielle aktiv i forhold til sit fortsatte engagement i det finansielle aktiv (jvf. afsnit 30).*

21. Overdragelsen af risici og afkast (jvf. afsnit 20) vurderes ved en sammenligning af virksomhedens følsomhed før og efter overdragelsen med udsving i de til det overtagne aktiv tilknyttede nettopengestrømmes størrelse og tidspunkt. En virksomhed har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et finansielt aktiv, hvis virksomhedens følsomhed over for udsving i nutidsværdien af fremtidige nettopengestrømme fra det finansielle aktiv ikke ændrer sig væsentligt som følge af overdragelsen (eksempelvis fordi virksomheden har solgt et finansielt aktiv i henhold til en aftale vedrørende tilbagekøb til en fast pris eller salgsprisen plus långivers afkast). En virksomhed har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et finansielt aktiv, hvis virksomhedens følsomhed over for sådanne udsving ikke længere er væsentlig i forhold til det samlede udsving i nutidsværdien af de fremtidige nettopengestrømme tilknyttet det finansielle aktiv (eksempelvis fordi virksomheden udelukkende har solgt det finansielle aktiv mod en option på tilbagekøb af aktivet til dagsværdi på tilbagekøbstidspunktet, eller virksomheden har overdraget en fuldt ud forholdsmæssig del af pengestrømmene fra et større finansielt aktiv i henhold til en aftale, såsom underdeltaelse i et lån, der opfylder betingelserne i afsnit 19).
22. Det vil ofte fremgå klart, hvorvidt virksomheden har overdraget eller bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og der vil i sådanne tilfælde ikke være behov for at foretage nogen beregninger. I andre tilfælde vil det være nødvendigt at beregne og sammenligne virksomhedens følsomhed over for udsving i nutidsværdien af de fremtidige nettopengestrømme før og efter overdragelsen. Beregning og sammenligning foretages ved anvendelse af en passende aktuel markedsrente som diskonteringsrate. Alle rimeligt sandsynlige udsving i nettopengestrømme tages i betragtning, idet der først og fremmest lægges vægt på de mest sandsynlige udfald.
23. Hvorvidt en virksomhed har bibeholdt kontrollen (jvf. afsnit 20(c)) over det overtagne aktiv afhænger af erhververens evne til at sælge aktivet. Hvis det er praktisk muligt for erhververen at sælge aktivet i sin helhed til en ikke-nærtstående tredjepart og ensidigt at udnytte denne mulighed, uden at det er nødvendigt at lægge yderligere begrænsninger på overdragelsen, har virksomheden ikke bibeholdt kontrollen. I alle andre tilfælde har virksomheden bibeholdt kontrollen.

Overdragelser, som opfylder kriterierne for ophør af indregning

(jvf. afsnit 20(a) og (c)(i))

24. *Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv som led i en overdragelse, der opfylder kriterierne for ophør af indregning i sin helhed, og bibeholder retten til at administrere det finansielle aktiv mod et honorar, skal virksomheden indregne enten et aktiv i form af en administrationsret eller en administrationsforpligtelse for den pågældende administrationskontrakt. Hvis det modtagne honorar ikke forventes i tilstrækkelig grad at godtgøre virksomheden for udførelse af administration, skal en administrationsforpligtelse for forpligtelsen til at administrere indregnes til dagsværdi. Hvis det modtagne honorar forventes at udgøre mere end tilstrækkelig godtgørelse for udførelse af administration, skal der indregnes et aktiv i form af en administrationsret for retten til at administrere til et beløb, som opgøres på basis af en allokering af den regnskabsmæssige værdi af det større finansielle aktiv i overensstemmelse med afsnit 27.*
25. *Hvis der som følge af en overdragelse sker ophør af indregning af et finansielt aktiv i sin helhed, men overdragelsen medfører, at virksomheden modtager et nyt finansielt aktiv eller påtager sig en ny finansiell forpligtelse eller en administrationsforpligtelse, skal virksomheden indregne det nye finansielle aktiv, den nye finansielle forpligtelse eller administrationsforpligtelsen til dagsværdi.*
26. *Ved ophør af indregning af et finansielt aktiv i sin helhed skal forskellen mellem:*

(a) *den regnskabsmæssige værdi*

og

(b) *summen af (i) det modtagne vederlag (herunder et eventuelt nyt aktiv, der er modtaget, med fradrag af en eventuel ny forpligtelse, der er påtaget, og (ii) eventuelle akkumulerede gevinster eller tab, som var indregnet direkte på egenkapitalen (jvf. afsnit 55(b))*

indregnes i resultatet.

27. Hvis det overdragne aktiv udgør en del af et større finansielt aktiv (eksempelvis hvis en virksomhed overdrager pengestrømme fra renter, som udgør en del af et gældsinstrument, jvf. afsnit 16(a)), og den overdragne del opfylder kriterierne for ophør af indregning i sin helhed, skal det større finansielle aktivs tidligere regnskabsmæssige værdi allokere til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på overtagelsestidspunktet. I den forbindelse skal et bibeholdt aktiv i form af administrationsret behandles som en del, der fortsat indregnes. Forskellen mellem:

(a) den regnskabsmæssige værdi allokere til den del, der ikke længere indregnes,

og

(b) summen af (i) det vederlag, der modtages for den del, der ikke længere indregnes (herunder et eventuelt nyt aktiv, der er modtaget, med fradrag af en eventuel ny forpligtelse, der er påtaget, og (ii) eventuelle akkumulerede gevinster eller tab allokere hertil, som var indregnet direkte på egenkapitalen (jvf. afsnit 55(b))

skal indregnes i resultatet. Akkumulerede gevinster eller tab, som var indregnet på egenkapitalen, allokere til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele.

28. Hvis en virksomhed allokere den tidligere regnskabsmæssige værdi af et større finansielt aktiv til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, skal dagsværdien af den del, der fortsat indregnes, opgøres. Hvis virksomheden hidtil har solgt dele, som svarer til den del, der fortsat indregnes, eller andre markedstransaktioner for sådanne dele har fundet sted, udgør nylige priser for faktiske transaktioner det bedste skøn over delens dagsværdi. Hvis der ikke findes nogen officielle priser eller nylige markedstransaktioner, som kan understøtte dagsværdien af den del, der fortsat indregnes, udgør forskellen mellem dagsværdien af det større finansielle aktiv i sin helhed og det vederlag, der er modtaget fra erhververen, for den del, der ikke længere indregnes, det bedste skøn over dagsværdien.

Overdragelser, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning

(jvf. afsnit 20(b))

29. Hvis en overdragelse ikke medfører ophør af indregning, idet virksomheden har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det overdragne aktiv i sin helhed og indregne en finansiell forpligtelse for det modtagne vederlag. I efterfølgende regnskabsår skal virksomheden indregne en eventuel indtægt vedrørende det overdragne aktiv og en eventuel omkostning vedrørende den finansielle forpligtelse.

Fortsat engagement i overdragne aktiver

(jvf. afsnit 20(c)(ii))

30. Hvis en virksomhed hverken overdrager eller bibeholder væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et overdraget aktiv, og bibeholder kontrollen over det overdragne aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det overdragne aktiv i forhold til sit fortsatte engagement. Omfanget af virksomhedens fortsatte engagement i det overdragne aktiv svarer til omfanget af virksomhedens følsomhed over for ændringer i det overdragne aktivs værdi. Eksempelvis:

(a) hvis en virksomheds fortsatte engagement har form af garantistillelse for det overdragne aktiv, er omfanget af virksomhedens fortsatte engagement det laveste af (i) aktivets beløbsmæssige størrelse og (ii) den maksimale beløbsmæssige størrelse af det modtagne vederlag, som virksomheden kan kræves at betale tilbage (»garantibeløbet«).

(b) hvis virksomhedens fortsatte engagement har form af en solgt eller købt option (eller begge dele) på det overdragne aktiv, svarer omfanget af virksomhedens fortsatte engagement til den beløbsmæssige størrelse af det overdragne aktiv, som virksomheden kan tilbagekøbe. I tilfælde af en solgt put-option på et aktiv, som er målt til dagsværdi, er omfanget af virksomhedens fortsatte engagement imidlertid begrænset til det laveste af dagsværdien af det overdragne aktiv og optionens udnyttelseskurs (jvf. afsnit AG48).

(c) hvis virksomhedens fortsatte engagement har form af en option, som afregnes i likvide beholdninger, eller lignende på det overdragne aktiv, måles omfanget af virksomhedens fortsatte engagement på samme måde, som det der fremkommer ved optioner, som ikke afregnes i likvide beholdninger, som beskrevet i (b) ovenfor.

IAS 39

31. Hvis en virksomhed fortsat indregner et aktiv i forhold til sit fortsatte engagement, skal virksomheden også indregne en tilknyttet forpligtelse. På trods af andre målingskrav i denne standard, skal det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse måles på et grundlag, som afspejler de rettigheder og forpligtelser, virksomheden har bibeholdt. Den tilknyttede forpligtelse måles på en sådan måde, at den regnskabsmæssige nettoværdi af det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse:
- (a) er de af virksomheden bibeholdte rettigheder og forpligtelsers amortiserede kostpris, hvis det overdragne aktiv måles til amortiseret kostpris,
- eller
- (b) svarer til dagsværdien af de af virksomheden bibeholdte rettigheder og forpligtelser målt separat, hvis det overdragne aktiv måles til dagsværdi.
32. Virksomheden skal fortsat indregne en eventuel indtægt, som opstår i forbindelse med det overdragne aktiv, i forhold til virksomhedens fortsatte engagement, og skal indregne en eventuel omkostning, som opstår i forbindelse med den tilknyttede forpligtelse.
33. I forbindelse med efterfølgende måling skal indregnede ændringer i dagsværdien af det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med hinanden som anført i afsnit 55 og skal ikke modregnes.
34. Hvis en virksomheds fortsatte engagement kun vedrører en del af et finansielt aktiv (eksempelvis hvis virksomheden bibeholder en option på tilbagekøb af en del af det overdragne aktiv eller bibeholder en andel af forskelsværdien, som ikke medfører bibeholdelse af alle væsentlige risici eller afkast tilknyttet ejendomsretten, og virksomheden bibeholder kontrollen), skal virksomheden allokere det finansielle aktivs tidligere regnskabsmæssige værdi på henholdsvis den del, der fortsat indregnes under det fortsatte engagement, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på overdragelsestidspunktet. I den forbindelse finder kravene i afsnit 28 anvendelse. Forskellen mellem:
- (a) den regnskabsmæssige værdi, der er allokert til den del, som ikke længere indregnes,
- og
- (b) summen af (i) det vederlag, der modtages for den del, der ikke længere indregnes, og (ii) eventuelle akkumulerede gevinster eller tab allokert hertil, som var indregnet direkte på egenkapitalen (jvf. afsnit 55(b))
- skal indregnes i resultatet. Akkumulerede gevinster eller tab, som var indregnet på egenkapitalen, allokeres til henholdsvis den del, som fortsat indregnes, og den del, som ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele.

35. [...]

Alle overdragelser

36. Hvis et overdraget aktiv fortsat indregnes, skal aktivet og den tilknyttede forpligtelse ikke modregnes. Tilsvarende gælder det, at virksomheden ikke skal modregne en eventuel indtægt, som opstår i forbindelse med det overdragne aktiv, i en eventuel omkostning, som opstår i forbindelse med den tilknyttede forpligtelse (jvf. IAS 32, afsnit 42).
37. Hvis en overdrager stiller ikke-kontant sikkerhed (såsom gælds- eller egenkapitalinstrumenter) over for erhververen, afhænger overdragerens og erhververens regnskabsmæssige behandling af pantet af, hvorvidt erhververen har ret til at sælge eller pantsætte pantet, og hvorvidt der er sket misligholdelse fra overdragere side. Overdrageren og erhververen skal foretage regnskabsmæssig behandling af pantet som følger:
- (a) Hvis erhververen i henhold til en kontrakt eller almindelig praksis har ret til at sælge eller genpantsætte pantet, skal overdrageren omklassificere aktivet i sin balance (eksempelvis som et udlånt aktiv, pantsat egenkapitalinstrument eller tilbagekøbstilgodehavende) separat fra andre aktiver.
 - (b) Hvis erhververen sælger pant, som er stillet som sikkerhed hos denne, skal erhververen indregne provenuet fra salget samt en forpligtelse målt til dagsværdi for forpligtelsen til at levere pantet tilbage.

- (c) Hvis overdrageren misligholder kontrakten i henhold til dennes vilkår og ikke længere er berettiget til at indfri pantet, skal overdrageren ophøre med at indregne pantet, og erhververen skal indregne pantet som et aktiv, der første gang måles til dagsværdi eller, hvis erhververen allerede har solgt pantet, ophøre med at indregne sin forpligtelse til at levere pantet tilbage.
- (d) Bortset fra som angivet i (c), skal overdrageren fortsat indregne pantet som et aktiv, og erhververen skal ikke indregne pantet som et aktiv.

Almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver

38. Et almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver skal indregnes, eller der skal ske ophør af indregning, alt efter hvad der er relevant, på handelsdatoen eller afregningsdatoen (jvf. appendiks A, afsnit AG53-AG56).

Ophør af indregning af en finansiell forpligtelse

39. Virksomheden skal udelukkende ophøre med at indregne en finansiell forpligtelse (eller en del af en finansiell forpligtelse), når forpligtelsen ophører, dvs. når den i kontrakten anførte forpligtelse opfyldes, annulleres eller udløber.
40. En udveksling mellem en eksisterende låntager og långiver af gældsinstrumenter med væsentligt forskellige betingelser skal regnskabsmæssigt behandles som et ophør af den oprindelige finansielle forpligtelse og indregning af en ny finansiell forpligtelse. Ligeledes skal en væsentlig ændring af betingelserne for en eksisterende finansiell forpligtelse eller en del heraf (uanset om denne skyldes debtors økonomiske vanskeligheder) regnskabsmæssigt behandles som ophør af den oprindelige finansielle forpligtelse og indregning af en ny finansiell forpligtelse.
41. Forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af en finansiell forpligtelse (eller del af en finansiell forpligtelse), som ophører eller overdrages til anden part, og det betalte beløb herfor, herunder eventuelle overdragne ikke-kontante aktiver eller forpligtelser, skal indregnes i resultatet.
42. Hvis en virksomhed tilbagekøber en del af en finansiell forpligtelse, skal virksomheden allokere den finansielle forpligtelses tidligere regnskabsmæssige værdi til henholdsvis den del, som fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på tilbagekøbstidspunktet. Forskellen mellem (a) den regnskabsmæssige værdi, som allokeres til den del, der ikke længere indregnes, og (b) det betalte beløb herfor, herunder eventuelle overdragne ikke-kontante aktiver eller påtagne forpligtelser, for den del, der ikke længere indregnes, skal indregnes i resultatet.

MÅLING

Første måling af finansielle aktiver og forpligtelser

43. Når et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse indregnes første gang, skal virksomheden måle aktivet eller forpligtelsen til dagsværdi samt i tilfælde af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, som ikke er indregnet til dagsværdi gennem resultatet, transaktionsomkostninger, som kan henføres direkte til erhvervelsen eller udstedelsen af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse.
44. Når en virksomhed anvender indregning på afregningsdatoen for et aktiv, som efterfølgende måles til kostpris eller amortiseret kostpris, indregnes aktivet første gang til dagsværdi på handelsdatoen (jvf. appendiks A, afsnit AG53-AG56).

Efterfølgende måling af finansielle aktiver

45. Ved måling af et finansielt aktiv efter første indregning opdeles finansielle aktiver i henhold til denne standard i følgende fire kategorier, som er defineret i afsnit 9:
- (a) finansielle aktiver til dagsværdi gennem resultatet,
 - (b) hold-til-udløb-investeringer,
 - (c) lån og tilgodehavender
- og
- (d) finansielle aktiver disponible for salg.

IAS 39

Disse kategorier finder anvendelse på måling og indregning i resultatet i henhold til denne standard. Virksomheden kan anvende andre betegnelser for disse kategorier eller andre kategoriseringer ved præsentation af oplysninger i årsregnskabet. Virksomheden skal i noterne give de i IAS 32 krævede oplysninger.

46. *Efter første indregning skal virksomheden måle finansielle aktiver, herunder afledte finansielle instrumenter, som er aktiver, til dagsværdi uden fradrag af eventuelle transaktionsomkostninger, som afholdes i forbindelse med salg eller anden afhændelse. Undtaget herfra er følgende finansielle aktiver:*

- (a) *lån og tilgodehavender defineret i afsnit 9, som skal måles til amortiseret kostpris ved anvendelse af den effektive rentemetode,*
- (b) *hold-til-udløb-investeringer defineret i afsnit 9, som skal måles til amortiseret kostpris ved anvendelse af den effektive rentemetode,*

og

- (c) *investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har nogen official markedskurs på et aktivt marked, og hvis dagsværdi ikke kan måles pålideligt, samt afledte finansielle instrumenter, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af sådanne unoterede egenkapitalinstrumenter. Sådanne finansielle aktiver skal måles til kostpris (jvf. appendiks A, afsnit AG80 og AG81).*

Finansielle aktiver, der klassificeres som sikrede poster, skal måles i henhold til de i afsnit 89-102 nævnte krav til regnskabsmæssig sikring. Alle finansielle aktiver bortset fra dem, der måles til dagsværdi gennem resultatet, skal testes for værdiforringelse i overensstemmelse med afsnit 58-70 og appendiks A, afsnit AG84-AG93.

Efterfølgende måling af finansielle forpligtelser

47. *Efter første indregning skal en virksomhed måle alle finansielle forpligtelser til amortiseret kostpris ved anvendelse af den effektive rentemetode, bortset fra:*

- (a) *finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet. Sådanne forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter, som er forpligtelser, skal måles til dagsværdi. En undtagelse herfra er afledte finansielle forpligtelser, der er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et unoteret egenkapitalinstrument, hvis dagsværdi ikke kan måles pålideligt. Sådanne afledte finansielle forpligtelser skal måles til kostpris.*
- (b) *finansielle forpligtelser, som opstår, når overdragelsen af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning eller regnskabsmæssigt behandles ved anvendelse af metoden for fortsat engagement. Afsnit 29 og 31 finder anvendelse på måling af sådanne finansielle forpligtelser.*

Finansielle forpligtelser, der klassificeres som sikrede poster, skal måles i henhold til de i afsnit 89-102 nævnte krav til regnskabsmæssig sikring.

Overvejelser i forbindelse med måling til dagsværdi

48. *Ved opgørelsen af dagsværdien af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse i forbindelse med anvendelsen af denne standard eller IAS 32, skal en virksomhed anvende afsnit AG69-AG82 i appendiks A.*
49. *Dagsværdien af en finansiell forpligtelse med et anfordringselement (eksempelvis en anfordringskonto) er ikke mindre end det beløb, der skal betales på anfordring, diskonteret fra det tidligste tidspunkt, hvor beløbet kunne kræves betalt.*

Omklassifikationer

50. *En virksomhed må ikke omklassificere et finansielt instrument til eller fra kategorien dagsværdi gennem resultatet, mens instrumentet besiddes eller udstedes.*

51. Hvis virksomhedens hensigt eller muligheder ændrer sig, så det ikke længere er passende at klassificere en investering som hold-til-udløb, skal investeringen omklassificeres til at være disponibel for salg og efterfølgende måles til dagsværdi, og forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 55(b).
 52. Når salg eller omklassifikationer af mere end en uvæsentlig del af hold-til-udløb-investeringerne ikke opfylder nogen af betingelserne i afsnit 9, skal eventuelle resterende hold-til-udløb-investeringer omklassificeres til at være disponible for salg. Ved en sådan omklassifikation skal forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 55(b).
 53. Hvis det bliver muligt at foretage en pålidelig måling af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, hvor dette ikke tidligere var muligt, og aktivet eller forpligtelsen skal måles til dagsværdi, hvis det er muligt at foretage en pålidelig måling (jvf. afsnit 46(c) og 47), skal dette aktiv eller denne forpligtelse efterfølgende måles til dagsværdi, og forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 55.
 54. Hvis virksomhedens hensigt eller muligheder ændrer sig, eller dagsværdien i sjældne tilfælde ikke længere kan måles pålideligt (jvf. afsnit 46(c) og 47), eller de i afsnit 9 omtalte »to foregående regnskabsår« er gået, så det bliver hensigtsmæssigt at indregne et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse til kostpris eller amortiseret kostpris frem for til dagsværdi, bliver det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses indregnede dagsværdi på dette tidspunkt aktivets eller forpligtelsens nye kostpris eller amortiserede kostpris, alt efter hvad der er relevant. Eventuelle tidligere gevinster eller tab på aktivet, som er indregnet direkte på egenkapitalen i overensstemmelse med afsnit 55(b), skal regnskabsmæssigt behandles som følger:
 - (a) I tilfælde af et finansielt aktiv med fast udløbstidspunkt skal gevinster eller tab afskrives over resultatet i hold-til-udløb-investeringens resterende løbetid ved anvendelse af den effektive rentemethode. Eventuelle forskelle mellem den nye amortiserede kostpris og beløbet ved udløbstidspunktet skal desuden afskrives over det finansielle aktivs resterende løbetid ved anvendelse af den effektive rentemethode svarende til amortisering af tillæg eller fradrag. Hvis det finansielle aktiv efterfølgende værdiforringes, skal eventuelle gevinster eller tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen, indregnes i resultatet i overensstemmelse med afsnit 67.
 - (b) I tilfælde af et finansielt aktiv uden fast udløbstidspunkt skal gevinster eller tab fortsat indregnes i egenkapitalen, indtil det finansielle aktiv sælges eller på anden måde afhændes. Gevinster eller tab skal herefter indregnes i resultatet. Hvis det finansielle aktiv efterfølgende værdiforringes, skal eventuelle tidligere gevinster eller tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen, indregnes i resultatet i overensstemmelse med afsnit 67.
- Gevinster og tab
55. Gevinster eller tab hidrørende fra ændringer i dagsværdien af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som ikke indgår i et sikringsforhold (jvf. afsnit 89-102), skal indregnes som følger.
 - (a) Gevinster eller tab hidrørende fra et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, som er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet, skal indregnes i resultatet.
 - (b) Gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver disponible for salg skal indregnes direkte på egenkapitalen gennem egenkapitalopgørelsen (jvf. IAS 1 Præsentation af årsregnskaber), bortset fra tab ved værdiforringelse (jvf. afsnit 67-70) og valutakursgevinster og -tab (jvf. appendiks A, afsnit AG83), indtil der sker ophør af indregning af det finansielle aktiv. Herefter skal de akkumulerede gevinster eller tab, som tidligere er indregnet på egenkapitalen, indregnes i resultatet. Rente beregnet ved anvendelse af den effektive rentemethode (jvf. afsnit 9) skal imidlertid indregnes i resultatet (jvf. IAS 18 Omsætning). Udbytte på et egenkapitalinstrument disponibelt for salg indregnes i resultatet, når virksomhedens ret til at modtage udbytte fastlægges (jvf. IAS 18).
 56. For de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som er indregnet til amortiseret kostpris (jvf. afsnit 46 og 47), indregnes gevinster eller tab i resultatet, når virksomheden ophører med at indregne det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse, eller aktivet eller forpligtelsen værdiforringes, såvel som ved amortiseringen. For finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som er sikrede poster (jvf. afsnit 78-84 og appendiks A, afsnit AG98-AG101), skal den regnskabsmæssige behandling af gevinsterne eller tabene dog foretages i henhold til afsnit 89-102.

IAS 39

57. Når en virksomhed indregner finansielle aktiver på afregningsdatoen (jvf. afsnit 38 og appendiks A, afsnit AG53 og AG56), skal eventuelle ændringer i dagsværdien af det aktiv, som skal modtages, i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen ikke indregnes for aktiver, som indregnes til kostpris eller amortiseret kostpris (bortset fra tab ved værdiforringelse). For aktiver, som indregnes til dagsværdi, skal en ændring i dagsværdi imidlertid indregnes i resultatet eller på egenkapitalen, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, i henhold til afsnit 55.

Værdiforringelse og uerholdelighed af finansielle aktiver

58. Virksomheden skal på hver balancedag vurdere, hvorvidt der er klar indikation af, at et finansielt aktiv eller en gruppe af finansielle aktiver er værdiforringet. I tilfælde af sådan indikation skal virksomheden anvende afsnit 63 (for finansielle aktiver, der indregnes til amortiseret kostpris), afsnit 66 (for finansielle aktiver, der indregnes til kostpris) eller afsnit 67 (for finansielle aktiver disponible for salg) for at opgøre den beløbsmæssige størrelse af et eventuelt tab ved værdiforringelse.

59. Et finansielt aktiv eller en gruppe af finansielle aktiver er udelukkende værdiforringet, og der er udelukkende opstået tab ved værdiforringelse, hvis der er klar indikation af værdiforringelse som følge af en eller flere begivenheder, som er indtruffet efter første indregning af aktivet (en »tabsgivende begivenhed«), og den tabsgivende begivenhed (eller begivenheder) har en virkning på de skønnede fremtidige pengestrømme fra det finansielle aktiv eller gruppen af finansielle aktiver, som kan skønnes pålideligt. I nogle tilfælde er det ikke muligt at identificere en enkeltstående, isoleret begivenhed, som har forårsaget værdiforringelsen. Det er snarere den samlede virkning af flere begivenheder, som kan have forårsaget værdiforringelsen. Forventede tab som følge af fremtidige begivenheder, uanset hvor sandsynlige de er, indregnes ikke. Klar indikation af, at et finansielt aktiv eller en gruppe af aktiver er værdiforringede, omfatter observerede data om følgende tabsgivende begivenheder, som indehaveren af aktivet bliver gjort opmærksom på:

- (a) udsteders eller den forpligtedes væsentlige økonomiske vanskeligheder,
- (b) kontraktbrud, såsom misligholdelse af forpligtelsen til at betale renter eller afdrag,
- (c) nedslag fra långiver til låntager af økonomiske eller juridiske årsager forbundet med låntagers økonomiske vanskeligheder, som långiver ellers ikke ville have overvejet,
- (d) stigende sandsynlighed for låntagers konkurs eller anden økonomisk omstrukturering,
- (e) bortfald af et aktivt marked for det finansielle aktiv grundet økonomiske vanskeligheder

eller

- (f) observerede data, som indikerer, at der er et målbart fald i de skønnede fremtidige pengestrømme fra en gruppe af finansielle aktiver efter første indregning af disse aktiver, selvom dette fald endnu ikke kan henføres til de enkelte finansielle aktiver i gruppen, herunder:
 - (i) negativ udvikling i låntageres betalingsstatus i gruppen (eksempelvis et stigende antal forsinkede betalinger eller et stigende antal kreditkortlånere, som har nået deres kreditmaksimum, og som betaler den månedlige minimumsydelse),
- eller
- (ii) nationale eller regionale økonomiske forhold, som falder sammen med misligholdelse vedrørende aktiverne i gruppen (eksempelvis stigende arbejdsløshed i låntageres geografiske områder, faldende ejendomspriser vedrørende lån i fast ejendom i det relevante område, faldende oliepriser vedrørende låneaktiver til olieproducenter, eller negativ udvikling i brancheforhold, som påvirker låntagere i gruppen).

60. At et aktivt marked bortfalder, fordi virksomhedens finansielle instrumenter ikke længere handles offentligt, er ikke dokumentation for værdiforringelse. En nedjustering af virksomhedens kreditværdighed er ikke i sig selv dokumentation for værdiforringelse, men kan være det i sammenhæng med andre tilgængelige oplysninger. Et fald i dagsværdien af et finansielt aktiv til under kostpris eller amortiseret kostpris er ikke nødvendigvis dokumentation for værdiforringelse (eksempelvis et fald i dagsværdien af en investering i et gældsinstrument, som hidrører fra en stigning i den risikofrie rente).

61. Ud over de typer begivenheder, der nævnes i afsnit 59, omfatter begrebet klar indikation af værdiforringelse af en investering i et egenkapitalinstrument oplysninger om væsentlige, negative ændringer, som har fundet sted i de teknologiske, markedsmæssige, økonomiske eller juridiske omgivelser, hvor udsteder har sine aktiviteter, og som tyder på, at den omkostning, der er forbundet med investeringen i egenkapitalinstrumentet, muligvis ikke kan genindvindes. Et væsentligt eller længerevarende fald i dagsværdien af en investering i et egenkapitalinstrument til under kostpris udgør ligeledes klar indikation af værdiforringelse.
62. I nogle tilfælde kan de observerede data, der kræves for at foretage et skøn over den beløbsmæssige størrelse af et tab ved værdiforringelse af et finansielt aktiv, være begrænsede eller ophørt med at være fuldt ud relevante under de aktuelle forhold. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis en låntager er i økonomiske vanskeligheder, og der kun findes en begrænset mængde tidligere erfaringer med lignende låntagere. I sådanne tilfælde skal virksomheden anvende sine velunderbyggede vurderinger, når der foretages skøn over den beløbsmæssige størrelse af tab ved værdiforringelse. Tilsvarende skal en virksomhed anvende sine velunderbyggede vurderinger til at regulere observerede data for en gruppe af finansielle aktiver med henblik på at afspejle aktuelle forhold (jvf. afsnit AG89). Anvendelse af rimelige skøn er en vigtig del af udarbejdelsen af årsregnskaber og påvirker ikke disses pålidelighed.

Finansielle aktiver indregnet til amortiseret kostpris

63. *Hvis der er klar indikation af, at der er opstået et tab ved værdiforringelse af lån og tilgodehavender eller hold-til-udløb-investeringer indregnet til amortiseret kostpris, skal den beløbsmæssige størrelse af tabet måles som forskellen mellem aktivets regnskabsmæssige værdi og nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme (med undtagelse af fremtidige kredittab, som endnu ikke er opstået) diskonteret med det finansielle aktivs oprindelige effektive rente (dvs. den effektive rente beregnet ved første indregning). Aktivets regnskabsmæssige værdi skal reduceres enten direkte eller ved anvendelse af en reservationskonto. Tabets beløbsmæssige størrelse skal indregnes i resultatet.*
64. Virksomheden skal først vurdere, hvorvidt der er klar indikation af værdiforringelse separat for finansielle aktiver, som hver for sig er væsentlige, og separat eller tilsammen for finansielle aktiver, som ikke er væsentlige hver for sig (jvf. afsnit 59). Hvis en virksomhed vurderer, at der ikke er klar indikation af værdiforringelse for et separat vurderet finansielt aktiv, uanset om aktivet er væsentligt, skal virksomheden medtage aktivet i en gruppe af finansielle aktiver med tilsvarende kreditrisici og vurdere disse samlet for værdiforringelse. Aktiver, som er vurderet separat for værdiforringelse, og for hvilke der er indregnet eller fortsat indregnes et tab ved værdiforringelse, medtages ikke i den samlede vurdering for værdiforringelse.
65. *Hvis den beløbsmæssige størrelse af et tab ved værdiforringelse i et efterfølgende regnskabsår reduceres, og reduktionen objektivt kan henføres til en begivenhed, som er indtruffet efter værdiforringelsen blev indregnet (eksempelvis en forbedring af debitors kreditværdighed), skal det tidligere indregnede tab ved værdiforringelse tilbageføres enten direkte eller ved regulering af en reservationskonto. Tilbageførslen må ikke medføre, at det finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi overstiger, hvad den amortiserede kostpris ville have været, hvis tabet ved værdiforringelse ikke havde været indregnet på det tidspunkt, hvor tabet ved værdiforringelsen tilbageføres. Tilbageførslen skal indregnes i resultatet.*

Finansielle aktiver indregnet til kostpris

66. *Hvis der er klar indikation af, at der er opstået et tab ved værdiforringelse af et unoteret egenkapitalinstrument, som ikke er indregnet til dagsværdi, fordi dagsværdien ikke kan måles pålideligt, eller af et afledt finansielt aktiv, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et sådant unoteret egenkapitalinstrument, skal den beløbsmæssige størrelse af tabet ved værdiforringelse måles som forskellen mellem det finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi og nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme diskonteret med det aktuelle markedsafkast for et tilsvarende finansielt aktiv (jvf. afsnit 46(c) og appendiks A, afsnit AG80 og AG81). Et sådant tab ved værdiforringelse skal ikke tilbageføres.*

Finansielle aktiver disponible for salg

67. *Hvis et fald i dagsværdien af et finansielt aktiv disponibelt for salg er indregnet direkte på egenkapitalen, og der er klar indikation af, at aktivet er værdiforringet (jvf. afsnit 59), skal det akkumulerede tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen, fjernes fra egenkapitalen og indregnes i resultatet, selvom virksomheden ikke ophører med at indregne det finansielle aktiv.*
68. *Det akkumulerede tab, som fjernes fra egenkapitalen og indregnes i resultatet i henhold til afsnit 67, skal udgøre forskellen mellem kostprisen (fratrukket afdrag og amortisering) og den aktuelle dagsværdi med fradrag af eventuelle tab ved værdiforringelse af dette finansielle aktiv, som tidligere er indregnet i resultatet.*

IAS 39

69. *Tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet for en investering i et egenkapitalinstrument, der er klassificeret som disponibelt for salg, skal ikke tilbageføres gennem resultatet.*
70. *Hvis dagsværdien af et gældsinstrument, som er klassificeret som disponibelt for salg, stiger i et efterfølgende regnskabsår, og stigningen objektivt kan henføres til en begivenhed, som er indtruffet, efter at tabet ved værdiforringelse er indregnet i resultatet, skal tabet ved værdiforringelse tilbageføres, og tilbageførslen indregnes i resultatet.*

SIKRING

71. *Hvis der er et klassificeret sikringsforhold mellem et sikringsinstrument og en sikret post, som beskrevet i afsnit 85-88 og appendiks A, afsnit AG102-AG104, skal gevinster eller tab vedrørende sikringsinstrumentet og den sikrede post regnskabsmæssigt behandles i henhold til afsnit 89-102.*

Sikringsinstrumenter

Instrumenter, som opfylder kriterierne for sikringsinstrumenter

72. Denne standard begrænser ikke de forhold, hvor et afledt finansielt instrument kan klassificeres som et sikringsinstrument, forudsat at betingelserne i afsnit 88 er opfyldt, bortset fra visse solgte optioner (jvf. appendiks A, afsnit AG94). Et ikke-afledt finansielt aktiv eller en ikke-afledt finansiell forpligtelse må kun klassificeres som et sikringsinstrument, hvis der er tale om sikring mod en valutarisici.
73. Ved regnskabsmæssig sikring må kun instrumenter, som omfatter en ekstern part i forhold til den regnskabsaflæggende virksomhed (dvs. en ekstern part i forhold til koncernen, segmentet eller den enkelte virksomhed, som der aflægges regnskab for), klassificeres som sikringsinstrumenter. En enkelt virksomhed i en koncern eller divisioner i en virksomhed kan indgå sikringstransaktioner med andre virksomheder i koncernen eller divisioner i virksomheden, men sådanne koncerninterne transaktioner elimineres ved konsolidering. Derfor opfylder sådanne sikringstransaktioner ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring i koncernens koncernregnskab. De opfylder dog muligvis kriterierne for regnskabsmæssig sikring i de enkelte eller separate årsregnskaber for enkelte virksomheder inden for koncernen eller ved præsentation af segmentoplysninger, forudsat at de er eksterne i forhold til den enkelte virksomhed eller det segment, som der aflægges regnskab for.

Klassifikation af sikringsinstrumenter

74. Et sikringsinstruments dagsværdi kan normalt måles for instrumentet i sin helhed, og de faktorer, som medfører ændringer i dagsværdien, er indbyrdes afhængige. Derfor klassificerer virksomheden et sikringsforhold for sikringsinstrumentet i sin helhed. De eneste tilladte undtagelser er:

- (a) opdeling af en options indre og tidsmæssige værdi, hvor kun ændringen i optionens indre værdi klassificeres som et sikringsinstrument, mens dens tidsmæssige værdi udelades,

og

- (b) opdeling af rentedelen og spotprisen på en terminkontrakt.

Disse undtagelser er tilladt, fordi optionens indre værdi og terminstillægget normalt kan måles separat. En dynamisk sikringsstrategi, hvor både en options indre værdi og tidsmæssige værdi vurderes, kan opfylde kriterierne for regnskabsmæssig behandling som sikring.

75. I et sikringsforhold kan virksomheden klassificere en del af hele sikringsinstrumentet, eksempelvis 50 % af den beregningsmæssige hovedstol, som sikringsinstrumentet. Dog må et sikringsforhold ikke kun klassificeres for en del af den periode, hvor et sikringsinstrument fortsat er udestående.
76. Et enkelt sikringsinstrument kan klassificeres som afdækning af mere end en type risici, forudsat at: (a) de afdækkede risici klart kan identificeres (b) afdækningens effektivitet kan påvises og (c) det er muligt at opnå en specifik klassifikation af sikringsinstrumentet og de forskellige risikopositioner.

77. To eller flere afledte finansielle instrumenter eller dele heraf (eller, i tilfælde af en sikring af valutarisiko, to eller flere ikke-afledte finansielle instrumenter eller dele heraf, eller en kombination af afledte og ikke-afledte finansielle instrumenter eller dele heraf) kan ses i sammenhæng og sammen klassificeres som sikringsinstrumentet, herunder når de risici, som hidrører fra visse afledte finansielle instrumenter kan modregnes i risici hidrørende fra andre afledte finansielle instrumenter. En rentecollar eller et andet afledt finansielt instrument, der kombinerer en solgt option og en købt option, opfylder dog ikke betingelserne for et sikringsinstrument, hvis den i realiteten netto er en solgt option (en option hvor der netto modtages en overkurs). Tilsvarende kan to eller flere instrumenter (eller dele heraf) udelukkende klassificeres som sikringsinstrumentet, hvis ingen af dem er en solgt option eller netto er en solgt option.

Sikrede poster

Poster, som opfylder kriterierne for sikrede poster

78. En sikret post kan være et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse, en ikke-indregnet fast aftale, en forventet transaktion, som anses for højst sandsynlig, eller en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed. Den sikrede post kan være (a) enkle aktiver, forpligtelser, faste aftaler, forventede transaktioner, som anses for højst sandsynlige, eller nettoinvesteringer i en udenlandsk virksomhed, (b) en gruppe af aktiver, forpligtelser, faste aftaler, forventede transaktioner, som anses for højst sandsynlige, eller nettoinvesteringer i udenlandske virksomheder med ensartede risici eller (c) udelukkende ved en porteføljesikring af renterisiko, en del af den portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som deler den sikrede risiko.
79. I modsætning til lån og tilgodehavender kan en hold-til-udløb-investering ikke være en sikret post, for så vidt angår renterisici eller risici ved førtidig indfrielse, idet klassifikationen af en investering som en hold-til-udløb-investering forudsætter en hensigt om at holde investeringen til udløb, uden at der tages hensyn til ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme fra en sådan investering, som kan henføres til ændringer i rentesatser. Derimod kan en hold-til-udløb-investering være en sikret post, for så vidt angår afdækning af valuta- og kreditrisici.
80. Ved regnskabsmæssig sikring er det udelukkende aktiver, forpligtelser, faste aftaler eller forventede transaktioner, som er højst sandsynlige, som omfatter en ekstern part, der kan klassificeres som sikrede poster. Heraf følger, at regnskabsmæssig sikring kun kan anvendes på transaktioner mellem virksomheder eller segmenter i samme koncern i de enkelte eller separate årsregnskaber for disse virksomheder eller segmenter, og ikke på koncernregnskabet. Som en undtagelse gælder, at valutarisikoen vedrørende en koncernintern monetær post (eksempelvis tilgodehavender/forpligtelser mellem to dattervirksomheder) kan opfylde kriterierne for en sikret post i koncernregnskabet, hvis den medfører følsomhed over for valutakursgevinster eller -tab, som ikke fuldt ud er elimineret ved konsolidering i henhold til IAS 21 *Valutaomregning*. I henhold til IAS 21 er valutakursgevinster og -tab på koncerninterne monetære poster ikke fuldt ud elimineret ved konsolidering, hvis den koncerninterne monetære post handles mellem to koncernvirksomheder med forskellige funktionelle valutaer.

Klassifikation af finansielle poster som sikrede poster

81. Hvis den sikrede post er et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, kan den være en sikret post, for så vidt angår risici, som kun er forbundet med en del af dens pengestrømme eller dagsværdi (såsom en eller flere udvalgte kontraktlige pengestrømme eller dele heraf eller en andel af dagsværdien), forudsat at effektiviteten kan måles. Eksempelvis kan en identificerbar og separat målbar andel af rentefølsomheden for et rentebærende aktiv eller en rentebærende forpligtelse klassificeres som den sikrede risiko (såsom et risikofrit renteelement eller toneangivende renteelement i den samlede rentefølsomhed for et sikret finansielt instrument).
- 81A. Ved en sikring af dagsværdien af renterisikoen for en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (og kun ved en sådan sikring), kan den sikrede del klassificeres som et valutabeløb (eksempelvis et beløb i dollar, euro, pund eller rand) snarere end som enkelte aktiver (eller forpligtelser). Selvom porteføljen af risikostyringshensyn kan indeholde aktiver og forpligtelser, er det klassificerede beløb et beløb for aktiver eller et beløb for forpligtelser. Klassifikation af et nettobeløb, som indeholder aktiver og forpligtelser, er ikke tilladt. Virksomheden kan sikre en del af den renterisiko, der er forbundet med dette klassificerede beløb. Eksempelvis kan virksomheden i tilfælde af en sikring af en portefølje, der indeholder aktiver, der kan indfris før tid, sikre den ændring i dagsværdi, der kan henføres til en ændring i den sikrede rente på basis af forventede snarere end kontraktlige rentetilpasningstidspunkter. [...]

IAS 39

Klassifikation af ikke-finansielle poster som sikrede poster

82. *Hvis den sikrede post er et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, skal den klassificeres som en sikret post (a) med hensyn til valutarisici eller (b) i sin helhed med hensyn til alle risici. Dette skyldes, at det er vanskeligt at adskille og måle den relevante del af ændringerne i pengestrømme eller dagsværdi, der kan henføres til specifikke risici, bortset fra valutarisici.*

Klassifikation af grupper af poster som sikrede poster

83. Ensartede aktiver og ensartede forpligtelser må kun sammendrages og sikres som en gruppe, hvis de enkelte aktiver eller forpligtelser i gruppen har samme følsomhed over for de risici, som klassificeres som afdækkede. Derudover skal ændringen i dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko for hver enkelt post i gruppen, forventes at være omtrent proportionel med den overordnede ændring i dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko i gruppen af poster.
84. Eftersom en virksomhed vurderer sikringseffektivitet ved at sammenligne ændringen i dagsværdi eller pengestrømme for et sikringsinstrument (eller en gruppe af ensartede sikringsinstrumenter) og en sikret post (eller en gruppe af sikrede poster), opfylder sammenligning af et sikringsinstrument med den samlede nettoposition (eksempelvis summen af alle fastforrentede aktiver og forpligtelser med omtrent samme udløbstidspunkter), frem for en specifik sikret post ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring.

Regnskabsmæssig sikring

85. De udliggende virkninger af ændringer i dagsværdien af sikringsinstrumentet og den sikrede post indregnes i resultatet ved regnskabsmæssig sikring.
86. *Der er tre typer sikringsforhold:*
- (a) *sikring af dagsværdi: afdækning af risikoen for ændringer i dagsværdien af et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse eller en ikke-indregnet fast aftale, eller en identificerbar del af et sådant aktiv eller en sådan forpligtelse eller fast aftale, som kan henføres til en bestemt risiko, og som kan påvirke resultatet.*
 - (b) *sikring af pengestrømme: afdækning af risikoen for udsving i pengestrømme, som (i) kan henføres til en bestemt risiko, der er tilknyttet et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse (såsom alle eller visse fremtidige rentebetalinger på variabelt forrentede lån) eller en forventet transaktion, som er højst sandsynlig, og (ii) kan påvirke resultatet.*
 - (c) *sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, som defineret i IAS 21.*
87. Sikring af den med en fast aftale forbundne valutarisiko kan regnskabsmæssigt behandles som en sikring af dagsværdi eller en sikring af pengestrømme.
88. *Et sikringsforhold kan udelukkende behandles efter de i afsnit 89-102 nævnte bestemmelser for regnskabsmæssig sikring, hvis alle følgende betingelser er opfyldt.*
- (a) *Ved sikringens indgåelse foreligger der formel klassifikation og dokumentation for sikringsforholdet og for virksomhedens risikostyringsformål og -strategi i relation til sikringen. Dokumentationen skal omfatte identifikation af sikringsinstrumentet, den sikrede post eller transaktion, den afdækkede risikos art samt hvordan virksomheden vil vurdere sikringsinstrumentets effektivitet til at udligne ændringer i den sikrede posts dagsværdi eller pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko.*
 - (b) *Sikringen forventes at være meget effektiv (jvf. appendiks A, afsnit AG105-AG113) til at udligne ændringer i dagsværdi eller pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko i overensstemmelse med den oprindeligt dokumenterede risikostyringsstrategi for det givne sikringsforhold.*

- (c) Ved sikring af pengestrømme skal det være højst sandsynligt, at den forventede transaktion, som er genstand for sikringen, vil finde sted, og transaktionen skal være forbundet med risiko for udsving i pengestrømme, som i sidste ende kan påvirke resultatet.
- (d) Sikringseffektiviteten kan måles pålideligt, dvs. at den sikrede posts dagsværdi eller pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko, og sikringsinstrumentets dagsværdi kan måles pålideligt (jvf. afsnit 46 og 47 og appendiks A, afsnit AG80 og AG81 for vejledning om opgørelse af dagsværdi).
- (e) Sikringen vurderes løbende og har faktisk været meget effektiv i de regnskabsår, sikringen er klassificeret til.

Sikring af dagsværdi

89. Hvis sikring af dagsværdi opfylder de i afsnit 88 nævnte betingelser i regnskabsåret, skal sikringen regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:

- (a) en gevinst eller et tab fra efterfølgende måling af sikringsinstrumentet til dagsværdi (for et afledt sikringsinstrument) eller valutaelementet af den regnskabsmæssige værdi målt i overensstemmelse med IAS 21 (for et ikke-afledt sikringsinstrument) skal indregnes i resultatet

og

- (b) den gevinst eller det tab på den sikrede post, der kan henføres til den afdækkede risiko, skal regulere den sikrede posts regnskabsmæssige værdi og indregnes i resultatet. Dette gælder, hvis den sikrede post ellers måles til kostpris. Indregning af den gevinst eller det tab, der kan henføres til den afdækkede risiko i resultatet finder anvendelse, hvis den sikrede post er et finansielt aktiv disponibelt for salg.

- 89A. Ved en sikring af dagsværdien af renterisikoen for en del af en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (og kun ved en sådan sikring), kan kravet i afsnit 89(b) opfyldes ved at præsentere gevinster eller tab, som kan henføres til den sikrede post, enten:

- (a) i en enkel, separat post under aktiverne for de rentetilpasningsperioder, hvor den sikrede post udgør et aktiv,

eller

- (b) i en enkel, separat post under forpligtelserne for de rentetilpasningsperioder, hvor den sikrede post udgør en forpligtelse.

De separate poster, der henvises til i (a) og (b) ovenfor, skal præsenteres ved siden af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser. Indregningen af beløb, der medtages i disse poster, skal ophøre, når der sker ophør med indregning af de aktiver eller forpligtelser, som beløbene er tilknyttet.

90. Hvis der kun afdækkes bestemte risici tilknyttet en sikret post, skal indregnede ændringer i den sikrede posts dagsværdi, som ikke er tilknyttet den afdækkede risiko, indregnes som anført i afsnit 55.

91. Virksomheden skal fremadrettet ophøre med den i afsnit 89 specificerede regnskabsmæssige sikring, hvis:

- (a) sikringsinstrumentet udløber eller sælges, afvikles eller udnyttes (i denne sammenhæng er udskiftningen eller forlængelsen af et sikringsinstrument med et andet sikringsinstrument ikke udløb eller afvikling, hvis en sådan udskiftning eller forlængelse indgår i virksomhedens dokumenterede sikringsstrategi),

- (b) sikringen ikke længere opfylder de i afsnit 88 nævnte kriterier for regnskabsmæssig sikring

eller

- (c) virksomheden tilbagekalder klassifikationen.

IAS 39

92. *Eventuelle reguleringer, som hidrører fra afsnit 89(b), af den regnskabsmæssige værdi af et sikret finansielt instrument, hvor den effektive rentemetode anvendes, (eller, i tilfælde af en porteføljesikring af renterisiko, af den i afsnit 89A beskrevne separate balancepost) skal afskrives over resultatet. Afskrivning kan påbegyndes, så snart der foreligger en regulering, og senest på det tidspunkt, hvor den sikrede post ikke længere reguleres for ændringer i dens dagsværdi, der kan henføres til den afdækkede risiko. Reguleringen er baseret på en omberegnet effektiv rente på tidspunktet for påbegyndelsen af afskrivningen. Hvis det imidlertid ved en sikring af dagsværdien af renterisikoen for en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (og kun ved en sådan sikring) ikke er praktisk muligt at foretage afskrivning ved brug af en omberegnet effektiv rente, skal reguleringen afskrives ved brug af den lineære metode. Reguleringen skal være fuldt ud afskrevet ved udløbet af det finansielle instrument eller, i tilfælde af en porteføljesikring af renterisiko, ved udløbet af den relevante rentetilpasningsperiode.*
93. Hvis en ikke-indregnet fast aftale klassificeres som en sikret post, indregnes den efterfølgende akkumulerede ændring i den faste aftales dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko, som et aktiv eller en forpligtelse, og en tilsvarende gevinst eller et tilsvarende tab indregnes i resultatet (jvf. afsnit 89(b)). Ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi indregnes ligeledes i resultatet.
94. Hvis en virksomhed indgår en fast aftale om at erhverve et aktiv eller påtage sig en forpligtelse, som er en sikret post i en sikring af dagsværdi, skal den oprindelige regnskabsmæssige værdi af det aktiv eller den forpligtelse, som hidrører fra virksomhedens overholdelse af den faste aftale, reguleres, så den medtager den akkumulerede ændring i den faste aftales dagsværdi, der kan henføres til den i balancen indregnede afdækkede risiko.

Sikring af pengestrømme

95. *Hvis sikring af pengestrømme opfylder de i afsnit 88 nævnte betingelser i regnskabsåret, skal sikringen regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:*
- (a) *den del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring (jvf. afsnit 88), skal indregnes direkte på egenkapitalen gennem egenkapitalopgørelsen (jvf. IAS 1),*
- og*
- (b) *den ineffektive del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet skal indregnes i resultatet.*
96. Mere præcist behandles sikring af pengestrømme på følgende måde:
- (a) det separate egenkapitalelement, som er forbundet med den sikrede post, reguleres til det mindste af følgende (i absolutte tal):
- (i) akkumuleret gevinst eller tab på sikringsinstrumentet fra sikringens indgåelse
- og*
- (ii) akkumuleret ændring i dagsværdien (nutidsværdien) af forventede fremtidige pengestrømme vedrørende den sikrede post fra sikringens indgåelse,
- (b) eventuelle resterende gevinster eller tab på sikringsinstrumentet eller dettes klassificerede element (som ikke er en effektiv sikring) indregnes i resultatet
- og*
- (c) hvis virksomhedens dokumenterede risikostyringsstrategi vedrørende et bestemt sikringsforhold udelader en specifik del af gevinsten eller tabet eller tilknyttede pengestrømme vedrørende sikringsinstrumentet ved vurderingen af sikringseffektiviteten (jvf. afsnit 74, 75 og 88(a)), skal denne udeladte del af gevinsten eller tabet indregnes i overensstemmelse med afsnit 55.

97. Hvis en sikring af en forventet transaktion efterfølgende medfører indregning af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, skal tilknyttede gevinster eller tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen i overensstemmelse med afsnit 95, omklassificeres til resultatet i det eller de regnskabsår, hvor det erhvervede aktiv eller den påtagne forpligtelse påvirker resultatet (eksempelvis de regnskabsår, hvor renteindtægten eller rentekomkostningen indregnes). Hvis en virksomhed imidlertid forventer, at et tab eller en del af et tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen, ikke vil blive genindvundet i løbet af et eller flere fremtidige regnskabsår, skal virksomheden omklassificere det beløb, som ikke forventes genindvundet, til resultatet.
98. Hvis en sikring af en forventet transaktion efterfølgende medfører indregning af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiell forpligtelse, eller en fremtidig transaktion vedrørende et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiell forpligtelse bliver en fast aftale, hvor regnskabsmæssig sikring af dagsværdi finder anvendelse, skal virksomheden anvende enten (a) eller (b) nedenfor:
- (a) Virksomheden omklassificerer tilknyttede gevinster eller tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen i overensstemmelse med afsnit 95, til resultatet i det eller de regnskabsår, hvor det erhvervede aktiv eller den påtagne forpligtelse påvirker resultatet (eksempelvis de regnskabsår, hvor afskrivninger eller salgsomkostninger indregnes). Hvis en virksomhed imidlertid forventer, at et tab eller en del af et tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen, ikke vil blive genindvundet i løbet af et eller flere fremtidige regnskabsår, skal virksomheden omklassificere det beløb, som ikke forventes genindvundet, til resultatet.
- (b) Virksomheden fjerner de tilknyttede gevinster eller tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen, i overensstemmelse med afsnit 95 og medtager dem i aktivets eller forpligtelsens oprindelige kostpris eller anden regnskabsmæssige værdi.
99. En virksomhed skal som regnskabspraksis anvende enten (a) eller (b) i afsnit 98, og den valgte regnskabspraksis skal anvendes konsekvent på alle de i afsnit 98 omtalte sikringer.
100. For sikringer af pengestrømme, bortset fra de i afsnit 97 og 98 omtalte, skal beløb, som er indregnet direkte på egenkapitalen, indregnes i resultat i det eller de samme regnskabsår, hvor den sikrede forventede transaktion påvirker resultatet (eksempelvis når et forventet salg finder sted).
101. Virksomheden skal i et eller flere af følgende tilfælde fremadrettet ophøre med den i afsnit 95-100 specificerede regnskabsmæssige sikring:
- (a) Sikringsinstrumentet udløber eller sælges, afvikles eller udnyttes (i denne sammenhæng er udskiftningen eller forlængelsen af et sikringsinstrument med et andet sikringsinstrument ikke udløb eller afvikling, hvis en sådan udskiftning eller forlængelse indgår i virksomhedens dokumenterede sikringsstrategi). I dette tilfælde skal de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, som indregnes direkte på egenkapitalen fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jvf. afsnit 95(a)), fortsat indregnes separat på egenkapitalen, indtil den forventede transaktion finder sted. Når transaktionen finder sted, finder afsnit 97, 98 eller 100 anvendelse.
- (b) Sikringen opfylder ikke længere kriterierne for regnskabsmæssig sikring i afsnit 88. I dette tilfælde skal de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, som indregnes direkte på egenkapitalen fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jvf. afsnit 95(a)), fortsat indregnes separat på egenkapitalen, indtil den forventede transaktion finder sted. Når transaktionen finder sted, finder afsnit 97, 98 eller 100 anvendelse.
- (c) Den forventede transaktion forventes ikke længere at finde sted, og i dette tilfælde skal eventuelle tilknyttede akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, som indregnes direkte på egenkapitalen fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jvf. afsnit 95(a)), indregnes i resultatet. En fremtidig transaktion, som ikke længere er højst sandsynlig (jvf. afsnit 88(c)), kan stadig forventes at finde sted.
- (d) Virksomheden tilbagekalder klassifikationen. Ved sikring af en fremtidig transaktion skal de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, som indregnes direkte på egenkapitalen fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jvf. afsnit 95(a)), fortsat indregnes separat på egenkapitalen, indtil den forventede transaktion finder sted eller ikke længere forventes at finde sted. Når transaktionen finder sted, finder afsnit 97, 98 eller 100 anvendelse. Hvis transaktionen ikke længere forventes at finde sted, skal de akkumulerede gevinster eller tab, som var indregnet direkte på egenkapitalen, indregnes i resultatet.

IAS 39

Sikring af nettoinvesteringer

102. *Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, herunder sikring af en monetær post, som regnskabsmæssigt behandles som en del af nettoinvesteringen (jvf. IAS 21), skal regnskabsmæssigt behandles på samme måde som sikring af pengestrømme:*

(a) *den del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring (jvf. afsnit 88), skal indregnes direkte på egenkapitalen gennem egenkapitalopgørelsen (jvf. IAS 1),*

og

(b) *den ineffektive del skal indregnes i resultatet.*

Gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet tilknyttet sikringens effektive del, som er indregnet direkte på egenkapitalen, skal indregnes i resultatet ved afhændelse af den udenlandske virksomhed.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANGSBESTEMMELSER

103. *Virksomheder skal anvende denne standard (herunder de ændringer, der blev udgivet i marts 2004) for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. En virksomhed skal ikke anvende denne standard (herunder de ændringer, der blev udgivet i marts 2004) for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, medmindre virksomheden også anvender IAS 32 (udgivet december 2003). Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.*

104. *Denne standard skal anvendes med tilbagevirkende kraft bortset fra de i afsnit 105-108 nævnte tilfælde. Der skal ske en regulering primo i overført resultat for det første præsenterede tidligere regnskabsår og alle andre sammenligningstal, som om denne standard altid havde været i brug, medmindre det er praktisk umuligt at tilpasse oplysningerne. Hvis tilpasning ikke er praktisk muligt, skal virksomheden oplyse dette samt angive i hvilket omfang oplysningerne er tilpasset.*

105. *Når denne standard anvendes for første gang, er det tilladt for virksomheden at klassificere et tidligere indregnet finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse som et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet eller som disponibelt for salg til trods for kravet i afsnit 9 om at foretage en sådan klassifikation ved første indregning. For sådanne finansielle aktiver, som er klassificeret som disponible for salg, skal virksomheden indregne alle akkumulerede ændringer i dagsværdi i et separat egenkapitalelement indtil efterfølgende ophør af indregning eller værdiforringelse, når virksomheden overfører denne gevinst eller dette tab til resultatet. For så vidt angår et finansielt instrument, som er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet eller som disponibelt for salg, skal virksomheden:*

(a) *tilpasse det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse ved brug af den nye klassifikation i sammenligningstallene i årsregnskabet*

og

(b) *oplyse om dagsværdien af de finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som er klassificeret til hver kategori, og klassifikationen og den regnskabsmæssige værdi i de tidligere årsregnskaber.*

106. *Bortset fra tilladelsen i afsnit 107 skal de i afsnit 15-37 og appendiks A, afsnit AG36-AG52 anførte krav om ophør af indregning anvendes fremadrettet. Hvis en virksomhed ophører med at indregne finansielle aktiver i henhold til IAS 39 (ajourført 2000) som følge af en transaktion, som har fundet sted før 1. januar 2004, og virksomheden ikke ville have ophørt med at indregne disse aktiver i henhold til denne standard, skal virksomheden derfor ikke indregne disse aktiver.*

107. *Uanset indholdet i afsnit 106 kan de i afsnit 15-37 og appendiks A, afsnit AG36-AG52 anførte krav om ophør af indregning anvendes med tilbagevirkende kraft fra et tidspunkt efter virksomhedens eget valg, forudsat at de oplysninger, som kræves for at anvende IAS 39 på aktiver og forpligtelser, for hvilke der er sket ophør af indregning som følge af tidligere transaktioner, var indhentet på tidspunktet for den første regnskabsmæssige behandling af disse transaktioner.*

108. *En virksomhed må ikke regulere den regnskabsmæssige værdi af ikke-finansielle aktiver og ikke-finansielle forpligtelser med henblik på at udelade gevinster og tab tilknyttet sikringer af pengestrømme, som var medtaget i den regnskabsmæssige værdi før begyndelsen af det regnskabsår, hvor denne standard blev anvendt første gang. Ved begyndelsen af det regnskabsår, hvor denne standard anvendes første gang, skal eventuelle beløb, som er indregnet direkte på egenkapitalen for sikring af en fast aftale, som i henhold til denne standard behandles regnskabsmæssigt som en sikring af dagsværdi, omklassificeres som et aktiv eller en forpligtelse, bortset fra afdækning af en valutarisiko, som fortsat behandles som en sikring af pengestrømme.*

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

109. Denne standard erstatter IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* ajourført i oktober 2000.
110. Denne standard og den tilhørende implementeringsvejledning erstatter den implementeringsvejledning, som er udgivet af implementeringsvejledningskomiteen for IAS 39, der blev nedsat af den tidligere IASC.
-

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Anvendelsesområde (afsnit 2-7)

- AG1. Kontrakter, som involverer betaling på basis af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler, anvendes ofte som forsikringskontrakter. (Kontrakter baseret på klimatiske variabler benævnes ofte »weather-derivatives«). I henhold til sådanne kontrakter er betalingen baseret på størrelsen af den forsikrede virksomheds tab. Rettigheder og forpligtelser i henhold til forsikringskontrakter, som ikke hovedsageligt omfatter overdragelse af finansielle risici, er ikke omfattet af denne standard, jvf. afsnit 2(d). Udbetalingen i henhold til visse kontrakter, som indeholder krav om betaling på basis af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler, er ikke relateret til størrelsen af den forsikrede virksomheds tab. Sådanne kontrakter er ikke omfattet af denne standard, jvf. afsnit 2(h).
- AG2. Denne standard ændrer ikke kravene vedrørende pensionsordninger, som overholder IAS 26 *Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger*, og royalty-aftaler baseret på omfanget af salg eller omsætning fra tjenesteydelser, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IAS 18 *Omsætning*.
- AG3. En virksomhed kan undertiden foretage, hvad den anser som en »strategisk investering« i egenkapitalinstrumenter, som er udstedt af en anden virksomhed, med henblik på etablere eller fortsætte et langsigtet operationelt samarbejde med den virksomhed, der investeres i. Den investerende virksomhed anvender IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* ved vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at behandle en sådan investering efter den indre værdis metode. Investor anvender ligeledes IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures* ved vurderingen af, hvorvidt pro rata-konsolidering eller den indre værdis metode er hensigtsmæssig for en sådan investering. Hvis hverken den indre værdis metode eller pro rata-konsolidering er hensigtsmæssig, anvender virksomheden denne standard på den strategiske investering.
- AG4. Standarden finder anvendelse på forsikringsgiveres finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, med undtagelse af rettigheder og forpligtelser i henhold til forsikringskontrakter, som ikke er omfattet af denne standard, jvf. afsnit 2(d).

Definitioner (afsnit 8-9)*Effektiv rente*

- AG5. I visse tilfælde erhverves finansielle aktiver til en betragtelig underkurs, som afspejler opståede kredittab. Virksomheden skal medtage sådanne opståede tab i de skønnede pengestrømme ved beregning af den effektive rente.
- AG6. Når en virksomhed anvender den effektive rente-metode, skal den normalt afskrive eventuelle gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger og øvrig over- eller underkurs, som er medtaget i beregningen af den effektive rente over instrumentets forventede løbetid. Hvis gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger eller over- eller underkurs knytter sig til en kortere periode, skal denne kortere periode imidlertid anvendes. Dette er tilfældet, når den variabel, som gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger eller over- eller underkurs knytter sig til, tilpasses til markedsrenter før instrumentets forventede udløb. I sådanne tilfælde udgør den relevante afskrivningsperiode perioden frem til næste rentetilpasningstidspunkt. Hvis en over- eller underkurs på et variabelt forrentet instrument eksempelvis afspejler påbeløbne renter på instrumentet siden sidste rentebetaling, eller ændringer i markedsrenter siden den variable rente blev tilpasset markedsrenten, afskrives over- eller underkursen frem til næste tidspunkt, hvor den variable rente tilpasses markedsrenten. Dette skyldes, at over- eller underkursen knytter sig til perioden frem til næste rentetilpasningstidspunkt, eftersom den variabel, som over- eller underkursen knytter sig til (dvs. renten), på dette tidspunkt tilpasses markedsrenten. Hvis over- eller underkursen imidlertid hidrører fra en ændring i kreditspændet over for den variable rente, som er specificeret i instrumentet, eller andre variabler, som ikke tilpasses til markedsrenten, afskrives over- eller underkursen over instrumentets forventede løbetid.
- AG7. For variabelt forrentede finansielle aktiver og variabelt forrentede finansielle forpligtelser ændres den effektive rente som følge af periodisk omvurdering af pengestrømme for at afspejle bevægelser i markedsrenter. Hvis et variabelt forrentet finansielt aktiv eller en variabelt forrentet finansiell forpligtelse første gang indregnes til et beløb, der svarer til den ved udløb skyldige eller tilgodehavende hovedstol, har omvurdering af fremtidige rentebetalinger normalt ingen væsentlig virkning på aktivets eller forpligtelsens regnskabsmæssige værdi.

- AG8. Hvis en virksomhed ajourfører sine skøn over ind- eller udbetalinger, skal virksomheden regulere den regnskabsmæssige værdi af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse (eller gruppen af finansielle instrumenter) for at afspejle faktiske og ændrede skønnede pengestrømme. Virksomheden omberegner den regnskabsmæssige værdi ved at beregne nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme til det finansielle instruments oprindelige effektive rente. Reguleringen indregnes som indtægt eller omkostning i resultatet.

Afledte finansielle instrumenter

- AG9. Typiske afledte finansielle instrumenter er futures, termins- og swap-kontrakter samt optioner. Et afledt finansielt instrument har normalt en beregningsmæssig hovedstol, som er et kontraktfastsat valutabeløb, et antal aktier, et antal enheder af vægt og volumen eller andre enheder. Det gælder imidlertid for et afledt finansielt instrument, at indehaver eller sælger ikke skal betale eller modtage den beregningsmæssige hovedstol ved kontraktens indgåelse. Alternativt kan vilkårene for et afledt finansielt instrument indebære betaling af et fast beløb eller et beløb, som kan ændre sig (men ikke proportionelt med en ændring i det underliggende aktiv) som følge af visse fremtidige begivenheder, som ikke knytter sig til den beregningsmæssige hovedstol. Eksempelvis kan en kontrakt kræve en fast betaling på CU 1 000 (*), hvis 6-måneders LIBOR stiger med 100 basispoint. En sådan kontrakt er et afledt finansielt instrument, selvom der ikke er angivet en beregningsmæssig hovedstol.
- AG10 Definitionen på et afledt finansielt instrument i denne standard omfatter kontrakter, som bruttoafregnes ved overdragelse af det underliggende aktiv (eksempelvis en terminskontrakt vedrørende køb af et fastforrentet gældsinstrument). En virksomhed kan have en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter (eksempelvis en kontrakt vedrørende køb eller salg af en råvare til en fast pris på et fremtidigt tidspunkt). En sådan kontrakt ligger inden for denne standards anvendelsesområde, medmindre den blev indgået og fortsat besiddes med henblik på overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug (jvf. afsnit 5-7).
- AG11. Et af de afgørende kendetegn for et afledt finansielt instrument er, at det indebærer en indledende nettoinvestering, som er mindre, end hvad der kræves for andre typer kontrakter, der kunne forventes at blive påvirket på en tilsvarende måde af ændrede markedsvilkår. En option opfylder denne definition, eftersom præmien er mindre end den investering, det ville kræve at anskaffe det underliggende finansielle instrument, optionen er knyttet til. En valuta-swap, som kræver, at der sker en indledende omveksling af forskellige valutaer med samme dagsværdi, opfylder definitionen, idet den har en indledende nettoinvestering på nul.
- AG12 Ved et almindeligt køb eller salg indgås der en fastprisaftale mellem handelsdatoen og afregningsdatoen, som opfylder definitionen på et afledt finansielt instrument. På grund af aftalens korte varighed indregnes den dog ikke som et afledt finansielt instrument. I stedet indeholder denne standard bestemmelser om særlig regnskabsmæssig behandling af sådanne »almindelige handler« (jvf. afsnit 38 og AG53-AG56).

Transaktionsomkostninger

- AG13. Transaktionsomkostninger omfatter honorarer og provision til agenter (herunder ansatte, der handler som salgsgenter), rådgivere, mæglere og dealere, andre beløb opkrævet af tilsynsmyndigheder eller børser samt afgifter på transaktioner. Transaktionsomkostninger omfatter ikke over- eller underkurs på gældsinstrumenter, finansieringsomkostninger eller interne administrations- eller besiddelsesomkostninger.

Finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som besiddes med handel for øje

- AG14. Handel afspejler normalt aktive og hyppige køb og salg, og finansielle instrumenter, som besiddes med handel for øje, anvendes normalt med det formål at skabe en gevinst på basis af kortsigtede udsving i kurser eller handelsmarginaler.
- AG15. Finansielle aktiver, som besiddes med handel for øje, omfatter:

- (a) afledte finansielle forpligtelser, som ikke regnskabsmæssigt behandles som sikringsinstrumenter,
- (b) forpligtelser til at overdrage finansielle aktiver, som er lånt af en »short«-sælger (dvs. en virksomhed, der sælger finansielle aktiver, den har lånt og endnu ikke ejer),

(*) I denne standard angives pengebeløb i valutaenheder («currency units» (CU))

IAS 39

- (c) finansielle forpligtelser, som er påtaget med henblik på at tilbagekøbe dem i nær fremtid (eksempelvis et noteret gældsinstrument, som udsteder kan købe tilbage i nær fremtid afhængigt af ændringer i dagsværdien),

og

- (d) finansielle forpligtelser, som udgør en del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, som forvaltes under ét, og som udviser et nyligt mønster af kortsigtet gevinsthjemtagelse.

Det, at en forpligtelse bruges til at finansiere handelsaktiviteter, medfører ikke i sig selv, at forpligtelsen besiddes med handel for øje.

Hold-til-udløb-investeringer

AG16. Virksomheden har ikke til hensigt at holde en investering i et finansielt aktiv med fast udløbstidspunkt til udløb, hvis:

- (a) virksomheden har til hensigt at holde det finansielle aktiv i en ikke nærmere defineret periode,
- (b) virksomheden er parat til at sælge det finansielle aktiv (undtagen når en begivenhed indtræffer, som er enkeltstående, og virksomheden ikke med rimelighed har kunnet forudse), som følge af ændringer i markedrenter eller -risici, likviditetsbehov, ændringer i adgangen til alternative investeringer og disses afkast, ændringer i finansieringsmuligheder og vilkår eller ændringer i valutarisici,

eller

- (c) udsteder har ret til at afregne det finansielle aktiv til et beløb, som er væsentligt lavere end dets amortiserede kostpris.

AG17. Et variabelt forrentet gældsinstrument kan opfylde kriterierne for en hold-til-udløb-investering. Egenkapitalinstrumenter kan ikke være hold-til-udløb-investeringer, enten fordi de har uendelig løbetid (eksempelvis ordinære aktier) eller fordi de beløb, som indehaver kan modtage, kan variere på en måde, som ikke kan forudbestemmes (som det er tilfældet for aktieoptioner, warrants og lignende rettigheder). Med hensyn til definitionen på hold-til-udløb-investeringer betyder faste eller bestemmelige betalinger og fast udløbstidspunkt, at en kontrakt fastlægger beløb og tidspunkter for betalinger til indehaver, eksempelvis betaling af renter og afdrag på et lån. En væsentlig risiko for manglende betaling udelukker ikke, at et finansielt aktiv klassificeres som et hold-til-udløb aktiv, så længe aktivets kontraktlige betalinger er faste eller bestemmelige, og de øvrige kriterier for en sådan klassifikation er opfyldt. Hvis vilkårene for et gældsinstrument uden udløbstidspunkt foreskriver rentebetaling i en ikke fastsat periode, kan instrumentet ikke klassificeres som hold-til-udløb, idet der ikke er noget udløbstidspunkt.

AG18. Kriterierne for klassifikation som en hold-til-udløb-investering er opfyldt for et finansielt aktiv, som kan indløses af udsteder, hvis indehaver har til hensigt og mulighed for at holde investeringen, indtil den indløses eller udløber, og hvis indehaveren vil genindvinde stort set hele den regnskabsmæssige værdi. Udsteders call-option vil, hvis den udnyttes, blot fremrykke aktivets udløbstidspunkt. Hvis det finansielle aktiv imidlertid kan indløses på et grundlag, som ville medføre, at indehaver ikke genindvinder stort set hele den regnskabsmæssige værdi, kan det finansielle aktiv ikke klassificeres som en hold-til-udløb-investering. Virksomheden skal tage højde for eventuel betalt præmie og aktiverede transaktionsomkostninger ved vurderingen af, hvorvidt den regnskabsmæssige værdi stort set vil blive genindvundet.

AG19. Et finansielt aktiv, som kan indløses af indehaver (dvs. indehaveren har ret til at kræve, at udsteder tilbagebetaler eller indløser det finansielle aktiv før udløb) kan ikke klassificeres som en hold-til-udløb-investering, idet det at betale for en ret til at kræve indløsning i et finansielt aktiv (put-option) ikke er i foreneligt med en hensigtserklæring om at holde det finansielle aktiv til udløb.

AG20. For de fleste finansielle aktiver er dagsværdien en mere relevant målestok end amortiseret kostpris. Hold-til-udløb-klassifikationen er en undtagelse, men kun hvis virksomheden har til hensigt og mulighed for at holde investeringen til udløb. Når virksomhedens handlinger skaber tvivl om dens hensigt om og mulighed for at holde sådanne investeringer til udløb, udelukker afsnit 9 anvendelsen af denne undtagelse i en rimelig periode.

AG21. Et lidt sandsynligt skrækscenarie, som er meget lidt sandsynligt, såsom at et pengeinstituts kunder vil hæve alle beholdninger af frygt for pengeinstituttets manglende likviditet eller en tilsvarende situation for en forsikringsgiver, er ikke noget som indgår i virksomhedens vurdering af, hvorvidt den har til hensigt og har mulighed for at holde en investering til udløb.

AG22. Salg før udløb kan opfylde betingelserne i afsnit 9 - og således ikke rejse tvivl om virksomhedens hensigt om at holde andre investeringer til udløb - hvis de kan henføres til et af følgende forhold:

- (a) en væsentlig forringelse af udsteders kreditværdighed. Eksempelvis ville et salg efter en nedjustering af virksomhedens kreditværdighed foretaget af et eksternt kreditoplysningsbureau ikke nødvendigvis rejse tvivl om virksomhedens hensigt om at holde andre investeringer til udløb, hvis nedjusteringen indikerer en væsentlig forringelse i udsteders kreditværdighed vurderet under henvisning til kreditvurderingen ved første indregning. Hvis en virksomhed anvender interne kreditvurderinger til vurdering af risici, kan ændringer i sådanne interne kreditvurderinger ligeledes være med til at identificere udstedere med væsentligt forringet kreditværdighed, forudsat at virksomhedens metode til at tildele interne vurderinger og ændringer i disse vurderinger giver et konsekvent, pålideligt og objektivi mål for udsteders kreditkvalitet. Hvis der foreligger dokumentation for, at et finansielt aktiv er værdiforringet (jvf. afsnit 58 og 59), anses forringelsen af kreditværdigheden ofte for væsentlig.
- (b) ændringer i skattelovgivningen, som fjerner eller væsentligt reducerer skattefritagelsen for renter på hold-til-udløb-investeringer (men ikke ændringer i skattelovgivningen, som ændrer marginalsattesatserne på renteindtægter).
- (c) en større virksomhedssammenslutning eller afhændelse (eksempelvis salg af et segment), som nødvendiggør salg eller overdragelse af hold-til-udløb-investeringer for at opretholde virksomhedens eksisterende renterisikoposition eller kreditrisikopolitik (selvom virksomhedssammenslutningen er en begivenhed, som er under virksomhedens kontrol, kan ændringer i virksomhedens investeringsportefølje for at opretholde dens renterisikoposition eller kreditrisikopolitik være en følgevirkning snarere end en forventet transaktion).
- (d) ændringer i lovmæssige krav, som væsentligt ændrer enten definitionen på en tilladt investering eller maksimumgrænsen for bestemte typer investeringer, og som medfører, at virksomheden afhænder en hold-til-udløb-investering.
- (e) væsentlig forøgelse af det lovmæssige kapitalkrav for branchen, som medfører, at virksomheden foretager nedskæringer ved at sælge hold-til-udløb-investeringer.
- (f) væsentligt forøget vægtning af risikoen forbundet med hold-til-udløb-investeringer i forbindelse med lovmæssige risikobaserede kapitalkrav.

AG23. Det er ikke påviseligt, at virksomheden har mulighed for at holde en investering i et finansielt aktiv med fast udløbstidspunkt til udløb, hvis:

- (a) virksomheden ikke har de fornødne økonomiske ressourcer til fortsat at finansiere investeringen indtil udløb eller
- (b) virksomheden er underlagt eksisterende juridiske eller andre begrænsninger, som kan være til hinder for dens hensigt om at holde det finansielle aktiv til udløb. (Udsteders call-option er dog ikke nødvendigvis til hinder for virksomhedens hensigt om at holde et finansielt aktiv til udløb - jvf. afsnit AG18).

AG24. Der kan være andre omstændigheder end de i afsnit AG16-AG23 beskrevne, som indikerer, at virksomheden ikke har til hensigt eller mulighed for at holde en investering til udløb.

AG25. Virksomheden vurderer ikke blot hensigten om og muligheden for at holde sine hold-til-udløb-investeringer til udløb, når de finansielle aktiver indregnes første gang, men også på hver efterfølgende balancedag.

IAS 39

Lån og tilgodehavender

AG26. Alle ikke-afledte finansielle aktiver med faste eller bestemmelige betalinger (herunder låneaktiver, tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser, investeringer i gældsinstrumenter og indestående i banker) kan potentielt opfylde definitionen på lån og tilgodehavender. Et finansielt aktiv, som har en officiel markedskurs på et aktivt marked (såsom et noteret gældsinstrument, jvf. afsnit AG71) opfylder imidlertid ikke kriteriet for klassifikation som et lån eller et tilgodehavende. Finansielle aktiver, som ikke opfylder definitionen på lån eller tilgodehavender, kan klassificeres som hold-til-udløb-investeringer, hvis de opfylder betingelserne for denne klassifikation (jvf. afsnit 9 og AG16-AG25). Ved første indregning af et finansielt aktiv, som ellers ville blive klassificeret som et lån eller tilgodehavende, kan virksomheden klassificere aktivet som et finansielt aktiv til dagsværdi gennem resultatet, eller som disponibelt for salg.

Indbyggede afledte finansielle instrumenter (afsnit 10-13)

AG27. Hvis en hovedkontrakt ikke har noget angivet eller forudbestemt udløbstidspunkt og udgør en resterende andel af virksomhedens nettoaktiver, er kontraktens økonomiske karakteristika og risici de samme som for et egenkapitalinstrument, og et indbygget finansielt instrument ville skulle have egenkapitalkarakteristika, som er knyttet til den samme virksomhed, for at kunne anses for at være nært forbundet. Hvis hovedkontrakten ikke er et egenkapitalinstrument og opfylder definitionen på et finansielt instrument, er kontraktens økonomiske karakteristika og risici de samme som for et gældsinstrument.

AG28. Et indbygget afledt finansielt instrument, som ikke er en option (eksempelvis en indbygget termins- eller swapkontrakt), adskilles fra hovedkontrakten på basis af instrumentets angivne eller implicite vilkår, hvilket medfører, at instrumentet har en dagsværdi på nul ved første indregning. Et indbygget optionsbaseret afledt finansielt instrument (eksempelvis en indbygget put-, call-, cap- eller floor-option eller en swaption) adskilles fra hovedkontrakten på basis af de angivne vilkår for optionselementet. Hovedinstrumentets oprindelige regnskabsmæssige værdi er restværdien efter udskillelse af det indbyggede afledte finansielle instrument.

AG29. Flere indbyggede afledte finansielle instrumenter i et enkelt instrument behandles normalt som et enkelt sammensat indbygget afledt finansielt instrument. For indbyggede afledte finansielle instrumenter, som klassificeres som egenkapital (jvf. IAS 32 *Finansielle Instrumenter: Oplysning og præsentation*), foretages dog separat regnskabsmæssig behandling i forhold til de instrumenter, som klassificeres som aktiver eller forpligtelser. Desuden gælder det, at hvis et instrument indeholder mere end ét indbygget afledt finansielt instrument, og disse afledte finansielle instrumenter knytter sig til forskellige risici, umiddelbart kan adskilles og er uafhængige af hinanden, skal de regnskabsmæssigt behandles separat i forhold til hinanden.

AG30. De økonomiske karakteristika og risici forbundet med et indbygget afledt finansielt instrument er ikke nært forbundet med hovedkontrakten (afsnit 11(a)) i følgende eksempler. Under forudsætning af, at betingelserne i afsnit 11(b) og (c) er opfyldt, behandler virksomheden regnskabsmæssigt det indbyggede afledte finansielle instrument separat fra hovedkontrakten i disse eksempler:

- (a) En put-option, som er indbygget i et instrument, der gør det muligt for indehaveren at kræve, at udsteder tilbagekøber instrumentet til et beløb i likvide beholdninger eller andre aktiver, som varierer på basis af ændringen i en egenkapitalkurs eller råvarepris eller -indeks, er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet.
- (b) En call-option, som er indbygget i et egenkapitalinstrument, der gør det muligt for udsteder at tilbagekøbe dette egenkapitalinstrument til en bestemt pris, er ikke nært forbundet med hovedegenkapitalinstrumentet set fra indehavers synsvinkel (fra udsteders synsvinkel er call-optionen et egenkapitalinstrument, forudsat at den opfylder betingelserne for en sådan klassifikation i henhold til IAS 32. I så fald er optionen ikke omfattet af denne standard).
- (c) En option på eller bestemmelse om automatisk forlængelse af et gældsstruments restløbetid er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet, medmindre der foretages en samtidig regulering til den omtrentlige aktuelle markedsrente på forlængelsestidspunktet. Hvis en virksomhed udsteder et gældsinstrument, og indehaveren af dette gældsinstrument udsteder en call-option på gældsinstrumentet til en tredjepart, anses call-optionen af udsteder som en forlængelse af gældsinstrumentets løbetid, forudsat at udsteder kan afkræves at deltage i eller muliggøre gensalget af gældsinstrumentet som følge af udnyttelsen af call-optionen.
- (d) Betaling af aktieindeksbestemte renter eller afdrag, som er indbygget i et hovedgældsinstrument eller en forsikringskontrakt – hvor renter eller afdrag indekseres efter egenkapitalinstrumenters værdi – er ikke nært forbundet med hovedinstrumentet, idet de risici, der er forbundet med hovedinstrumentet og det indbyggede afledte finansielle instrument, er forskellige.
- (e) Betaling af råvareindeksbestemte renter eller afdrag, som er indbygget i et hovedgældsinstrument eller en forsikringskontrakt – hvor renter eller afdrag indekseres efter prisen på en råvare (eksempelvis guld) – er ikke nært forbundet med hovedinstrumentet, idet de risici, der er forbundet med hovedinstrumentet og det indbyggede afledte finansielle instrument, er forskellige.

- (f) En ret til konvertering til egenkapital, som er indbygget i et konvertibelt gældsinstrument, er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet set fra indehaveren af instrumentets synsvinkel (set fra udsteders synsvinkel er egenkapitalkonverteringsretten et egenkapitalinstrument, som ikke er omfattet af denne standard, forudsat at den opfylder betingelserne for en sådan klassifikation i henhold til IAS 32).
- (g) En call- eller put-option, en option på tilbagekøb eller en option på førtidig indfrielse, som er indbygget i et hovedgældsinstrument, er ikke nært forbundet med hovedinstrumentet, medmindre optionens udnyttelseskurs omtrent svarer til gældsinstrumentets amortiserede kostpris på udnyttelsestidspunkterne. For udsteder af et konvertibelt gældsinstrument med en indbygget call- eller put-option foretages vurderingen af, om call- eller put-optionen er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet, før udskillelse af egenkapitalelementet i henhold til IAS 32.
- (h) Afledte kreditinstrumenter, som er indbygget i et hovedgældsinstrument, og som gør det muligt for den ene part (den sikrede) at overdrage kreditrisikoen forbundet med et bestemt aktiv, uanset om den ejer dette, til en anden part (garanten), er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet. Sådanne afledte kreditinstrumenter gør det muligt for garanten at overtage kreditrisikoen forbundet med aktivet uden direkte at eje det.

AG31. Som eksempel på et kombineret instrument kan nævnes et finansielt instrument, som giver indehaveren ret til at levere det finansielle instrument tilbage til udsteder mod et beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, som varierer på basis af ændringen i et egenkapital- eller råvareindeks, som kan stige eller falde (et »indløseligt instrument«). [...] Udsteder skal udskille et afledt finansielt instrument (dvs. betalingen af indekseret afdrag) i henhold til afsnit 11, idet hovedkontrakten er et gældsinstrument i henhold til afsnit AG27, og betalingen af indekseret afdrag ikke er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet i henhold til afsnit AG30(a). Eftersom betalingen af afdrag kan stige eller falde, er det indbyggede afledte finansielle instrument ikke en option, og dets værdi er indekseret efter den underliggende variabel.

AG32. Med hensyn til et indløseligt instrument, som på et hvilket som helst tidspunkt kan leveres tilbage til udsteder mod likvide beholdninger svarende til en forholdsvis andel af værdien af en virksomheds nettoaktiver (eksempelvis enheder i en investeringsforening med tilbagekøbspligt for den udstedende forening eller visse »unit-linked« investeringsprodukter), er virkningen af at udskille et indbygget afledt finansielt instrument og foretage regnskabsmæssig behandling af hvert element, at det kombinerede instrument måles til det indløsningsbeløb, der skal betales på balancedagen, hvis indehaveren har udnyttet sin ret til at levere instrumentet tilbage til udsteder.

AG33. De økonomiske karakteristika og risici ved et indbygget afledt finansielt instrument er nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici i nedenstående eksempler. I disse eksempler behandler virksomheden ikke regnskabsmæssigt det indbyggede afledte finansielle instrument separat fra hovedkontrakten.

- (a) Et indbygget afledt finansielt instrument, hvor det underliggende er en rentesats eller et renteindeks, som kan medføre en ændring af det rentebeløb, der ellers skulle betales eller modtages i henhold til en rentebærende hovedkontrakt, er nært forbundet med hovedkontrakten, medmindre det kombinerede instrument kan afregnes på en sådan måde, at indehaveren ikke ville genindvinde stort set alle sine indregnede investeringer, eller det indbyggede afledte finansielle instrument mindst kunne fordoble indehaverens oprindelige afkast på hovedkontrakten og kunne medføre et afkast, som er mindst to gange så højt, som markedsafkastet ville være for en kontrakt på samme vilkår som hovedkontrakten.
- (b) Indbyggede rentefloors eller -caps på et gældsinstrument er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet, forudsat at den pågældende cap svarer til eller er højere end markedsrenten, og den pågældende floor svarer til eller er lavere end markedsrenten, når instrumentet udstedes, og hverken cap eller floor er gearet i forhold til hovedinstrumentet. Bestemmelser i en kontrakt vedrørende køb eller salg af et aktiv (eksempelvis en råvare), som fastlægger en cap og en floor på den pris, der skal betales eller modtages for aktivet, er ligeledes nært forbundet med hovedkontrakten, hvis både cap og floor var »out of the money« ved indgåelsen og ikke er gearede.
- (c) Et indbygget afledt finansielt valutainstrument, som medfører en strøm af rentebetalinger eller afdrag i fremmed valuta, og som er indbygget i et hovedgældsinstrument (eksempelvis en obligation, som er optaget og forrentes i én valuta, mens afdrag sker i en anden valuta), er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet. Et sådant afledt finansielt instrument adskilles ikke fra hovedinstrumentet, idet IAS 21 *Valutaomregning* kræver, at gevinster og tab på monetære poster ved valutaomregning indregnes i årets resultat.
- (d) Et indbygget afledt finansielt valutainstrument i en hovedkontrakt, som ikke er et finansielt instrument (eksempelvis en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, hvor prisen er angivet i en fremmed valuta), er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at den ikke er gearet, ikke indeholder et optionselement og kræver betalinger i en af følgende valutaer:
 - (i) en væsentlig kontrahents funktionelle valuta,

IAS 39

- (ii) den valuta, som i handel over hele verden sædvanligvis anvendes til at angive priser på den pågældende vare eller tjenesteydelse (eksempelvis USD for råoliehandel),

eller

- (iii) en valuta, som ofte anvendes i kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle poster inden for de økonomiske rammer, hvor handlen finder sted (eksempelvis en relativt stabil og likvid valuta, som ofte anvendes i lokale handelstransaktioner eller udenrigshandel).

(En sådan kontrakt er ikke en hovedkontrakt med et indbygget afledt finansielt valutainstrument.)

- (e) En option på førtidig indfrielse, som er indbygget i en betalingsdel, omfattende enten renter eller afdrag, er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at hovedkontrakten (i) oprindeligt er opstået som følge af adskillelsen af retten til at modtage kontraktlige pengestrømme fra et finansielt instrument, hvori der ikke var indbygget et afledt finansielt instrument, og (ii) hvori der ikke indgår vilkår, som ikke gælder for den oprindelige hovedlåneaftale.
- (f) Et indbygget afledt finansielt instrument i en hovedleasingkontrakt er nært forbundet med hovedkontrakten, hvis det indbyggede afledte finansielle instrument er (i) et inflationsbestemt indeks, som eksempelvis indeksering af leasingbetalinger i forhold til et forbrugerprisindeks (forudsat at leasingkontrakten ikke er gearret, og indekseringen vedrører inflation i virksomhedens egne økonomiske omgivelser), (ii) betingede lejeeydelser baseret på relateret omsætning eller (iii) betingede lejeeydelser baseret på variable rentesatser.

Indregning og ophør af indregning (afsnit 14-42)

Første indregning (afsnit 14)

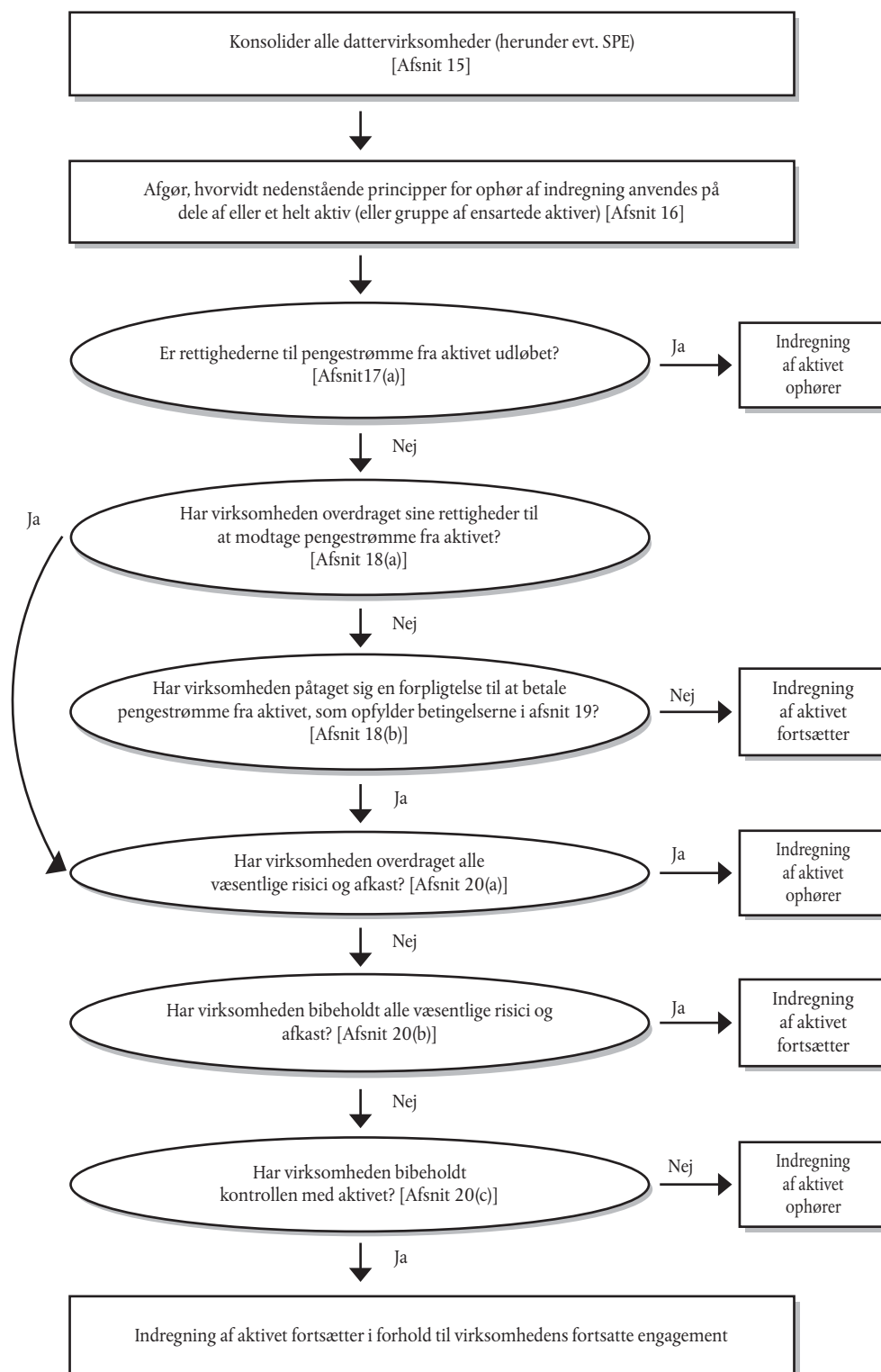
AG34. Som følge af princippet i afsnit 14 skal en virksomhed indregne alle sine kontraktlige rettigheder og forpligtelser i henhold til afledte finansielle instrumenter i balancen som henholdsvis aktiver og forpligtelser, bortset fra afledte finansielle instrumenter, som forhindrer, at en overdragelse af finansielle aktiver regnskabsmæssigt behandles som et salg (jvf. afsnit AG49). Hvis en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal erhververen ikke indregne det overtagne aktiv som sit aktiv (jvf. afsnit AG50).

AG35. Følgende er eksempler på anvendelsen af princippet i afsnit 14:

- (a) tilgodehavender og forpligtelser, hvortil der ikke er knyttet betingelser, indregnes som aktiver eller forpligtelser, når virksomheden bliver kontrahent, og som følge heraf har en juridisk ret eller pligt til at modtage eller betale kontanter.
- (b) aktiver, som skal anskaffes, og forpligtelser, som skal påtages, som følge af en fast aftale om køb eller salg af varer eller tjenesteydelser, indregnes normalt ikke, før mindst én af parterne har opfyldt sin del af aftalen. Eksempelvis indregner en virksomhed, som modtager en bindende ordre, ikke et aktiv (og virksomheden, som afgiver ordren, indregner ikke en forpligtelse) ved aftalens indgåelse, men udskyder indregning, indtil de bestilte varer eller tjenesteydelser er afsendt, leveret eller ydet. Hvis en fast aftale om at købe eller sælge ikke-finansielle aktiver ligger inden for denne standards anvendelsesområde i henhold til afsnit 5-7, indregnes aftalens nettodagsværdi som et aktiv eller en forpligtelse ved aftalens indgåelse (jvf. (c) nedenfor). Hvis en tidligere ikke-indregnet fast aftale klassificeres som en sikret post i en sikring af dagsværdien, skal en eventuel ændring i nettodagsværdien, som kan henføres til den afdækkede risiko, desuden indregnes som et aktiv eller en forpligtelse ved sikringens indgåelse (jvf. afsnit 93 og 94).
- (c) en terminskontrakt, som er omfattet af denne standard (jvf. afsnit 2-7) indregnes som et aktiv eller en forpligtelse ved aftalens indgåelse og ikke på det tidspunkt, hvor afregningen finder sted. På det tidspunkt, hvor virksomheden indgår en terminskontrakt, modsvarer dagsværdien af rettighederne og forpligtelserne ofte hinanden, således at terminskontraktens nettodagsværdi er nul. Hvis nettodagsværdien af rettighederne og forpligtelserne ikke er nul, indregnes kontrakten som et aktiv eller en forpligtelse.
- (d) optioner, som er omfattet af denne standard (jvf. afsnit 2-7), indregnes som aktiver eller forpligtelser, når indehaveren eller sælgeren bliver en kontrahent.
- (e) planlagte fremtidige transaktioner er, uanset sandsynligheden heraf, ikke aktiver og forpligtelser, idet virksomheden endnu ikke er en kontrahent.

Ophør af indregning af et finansielt aktiv (afsnit 15-37)

AG36. Følgende diagram illustrerer vurderingen af, om og i hvilket omfang indregningen af et finansielt aktiv er ophørt.

IAS 39

Aftaler som medfører, at virksomheden bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere modtagere (afsnit 18(b)).

AG37. Den i afsnit 18(b) omtalte situation (når en virksomhed bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, men påtager sig en forpligtelse til at betale pengestrømmene til en eller flere modtagere) opstår eksempelvis, hvis virksomheden er en særlig virksomhed (SPE) eller en fond, som udsteder økonomiske interesser til investorer i de underliggende finansielle aktiver, som ejes af virksomheden, og forvalter disse finansielle aktiver. I dette tilfælde opfylder de finansielle aktiver kriterierne for ophør af indregning, hvis betingelserne i afsnit 19 og 20 er opfyldt.

AG38. Ved anvendelse af afsnit 19 kunne virksomheden eksempelvis være ophavsmanden til det finansielle aktiv eller en koncern, som omfatter en SPE, der har erhvervet det finansielle aktiv og overdrager pengestrømme til investorer i form af ikke-nærtstående tredjeparter.

Vurdering af overdragelse af risiko og afkast tilknyttet ejendomsretten (afsnit 20)

AG39. Som eksempler på, hvornår en virksomhed har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, kan nævnes:

- (a) et betingelsesfrit salg af et finansielt aktiv,
 - (b) et salg af et finansielt aktiv sammen med en option på tilbagekøb af det finansielle aktiv til dets dagsværdi på tilbagekøbstidspunktet
- og
- (c) et salg af et finansielt aktiv sammen med en put- eller call-option, som i væsentlig grad er »out of the money« (dvs. en option, som er »out of the money« i en sådan grad, at det er højst usandsynligt, at den vil være »in the money« inden udløb).

AG40. Som eksempler på, hvornår en virksomhed har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, kan nævnes:

- (a) en salgs- og tilbagekøbstransaktion, hvor tilbagekøbsprisen er en fast pris eller salgsprisen plus långivers afkast,
 - (b) en aftale om udlån af værdipapirer,
 - (c) et salg af et finansielt aktiv sammen med en »total-afkast-swap«, som fører markedsrisikoen tilbage til virksomheden,
 - (d) et salg af et finansielt aktiv sammen med en put- eller call-option, som i væsentlig grad er »in the money« (dvs. en option, som er »in of the money« i en sådan grad, at det er højst usandsynligt, at den vil være »out of the money« inden udløb),
- og
- (e) et salg af kortfristede tilgodehavender, hvor virksomheden garanterer at kompensere erhververen for sandsynlige kredittab.

AG41. Hvis virksomheden vurderer, at den som følge af overdragelsen har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden ikke indregne det overdragne aktiv igen i et fremtidigt regnskabsår, medmindre den tilbagekøber det overdragne aktiv ved en ny transaktion.

Vurdering af overdragelsen af kontrol

AG42. En virksomhed har ikke bibeholdt kontrollen over et overdraget aktiv, hvis det er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv. En virksomhed har bibeholdt kontrollen over et overdraget aktiv, hvis det ikke er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv. Det er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv, hvis det handles på et aktivt marked, idet erhververen kan tilbagekøbe det overdragne aktiv på markedet, hvis det bliver nødvendigt at levere aktivet tilbage til virksomheden. Det kan eksempelvis være praktisk muligt for erhververen at sælge et overdraget aktiv, hvis det overdragne aktiv er tilknyttet en option, som giver virksomheden mulighed for at tilbagekøbe aktivet, men erhververen umiddelbart kan komme i besiddelse af det overdragne aktiv på markedet, hvis optionen udnyttes. Det er ikke praktisk muligt for erhververen at sælge et overdraget aktiv, hvis virksomheden bibeholder en sådan option, og erhververen ikke umiddelbart kan komme i besiddelse af det overdragne aktiv på markedet, hvis virksomheden udnytter sin option.

AG43. Det er kun praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv, hvis erhververen kan sælge det overdragne aktiv i sin helhed til en ikke-nærtstående tredjepart og ensidigt kan udnytte denne mulighed uden at lægge yderligere begrænsninger på overdragelsen. Det kritiske spørgsmål er, hvad der er praktisk muligt for erhververen, og ikke hvilke kontraktlige rettigheder erhververen har med hensyn til, hvad denne kan foretage sig med det overdragne aktiv, eller hvilke kontraktlige forbud, der eksisterer. Navnlig gælder det at:

- (a) en kontraktlig rettighed til at afhænde det overdragne aktiv er af begrænset praktisk betydning, hvis der ikke findes et marked for det overdragne aktiv,

og

- (b) muligheden for at afhænde det overdragne aktiv er af begrænset praktisk betydning, hvis den ikke kan udnyttes frit. Derfor:

- (i) skal erhververens mulighed for at afhænde det overdragne aktiv være uafhængig af andres handlinger (dvs. det skal være en ensidig mulighed),

og

- (ii) erhververen skal være i stand til at afhænde det overdragne aktiv, uden at det er nødvendigt at knytte restriktioner eller betingelser til overdragelsen (eksempelvis betingelser for, hvordan et låneaktiv skal afdrages, eller en option, som giver erhververen ret til at tilbagekøbe aktivet).

AG44. Det, at erhververen sandsynligvis ikke vil sælge det overdragne aktiv, betyder ikke i sig selv, at overdrageren har bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Hvis en put-option eller en garanti indskrænker erhververens mulighed for at sælge det overdragne aktiv, har overdrageren dog bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Hvis en put-option eller en garanti eksempelvis er tilstrækkeligt værdifuld, indskrænker den erhververens mulighed for at sælge det overdragne aktiv, idet erhververen ikke i praksis ville sælge det overdragne aktiv til en tredjepart uden at knytte en tilsvarende option eller andre restriktioner til aktivet. Erhververen ville i stedet beholde det overdragne aktiv for at opnå betalinger i henhold til garantien eller put-optionen. Under sådanne omstændigheder har overdrageren bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv.

Overdragelser, som opfylder kriterierne for ophør af indregning

AG45. En virksomhed kan bibeholde retten til en del af rentebetalingerne på overdragne aktiver som kompensation for at administrere disse aktiver. Den del af rentebetalingerne, som virksomheden ville opgive ved opsigelse eller overdragelse af administrationskontrakten, allokeres til aktivet eller forpligtelsen i form af en administrationsret eller en administrationsforpligtelse. Den del af rentebetalingerne, som virksomheden ikke ville opgive, er en tilgodehavende strip bestående af rentedelen. Hvis virksomheden eksempelvis ikke ville opgive nogen renter ved opsigelse eller overdragelse af administrationskontrakten, er hele rentespændet en tilgodehavende strip bestående af rentedelen. For så vidt angår anvendelsen af afsnit 27, anvendes dagsværdierne af aktivet i form af en administrationsret og den tilgodehavende strip bestående af rentedelen til at allokere den regnskabsmæssige værdi af tilgodehavendet mellem den del af aktivet, som ikke længere indregnes, og den del, som fortsat indregnes. Hvis der ikke er angivet noget administrationshonorar, eller hvis det modtagne honorar ikke forventes i tilstrækkelig grad at godtgøre virksomheden for udførelse af administration, skal en forpligtelse for forpligtelsen til at administrere indregnes til dagsværdi.

AG46. Ved vurderingen af dagsværdierne af den del, som fortsat indregnes og den del, som ikke længere indregnes, med henblik på anvendelsen af afsnit 27, skal virksomheden anvende kravene til måling af dagsværdi, som er angivet i afsnit 48, 49 og AG69-AG82 ud over afsnit 28.

IAS 39

Overdragelser, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning

- AG47. Følgende er en beskrivelse af anvendelsen af princippet i afsnit 29. Hvis en garanti, som er ydet af virksomheden for tab ved misligholdelse på det overtagne aktiv, forhindrer, at der for et overtaget aktiv sker ophør af indregning, idet virksomheden har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overtagne aktiv, skal det overtagne aktiv fortsat indregnes i sin helhed, og det modtagne vederlag skal indregnes som en forpligtelse.

Fortsat engagement i overtagne aktiver

- AG48. Følgende er eksempler på, hvordan en virksomhed måler et overtaget aktiv og den tilknyttede forpligtelse i henhold til afsnit 30.

Alle aktiver

- (a) Hvis virksomheden har ydet en garanti om betaling for tab ved misligholdelse på et overtaget aktiv, som forhindrer, at indregningen af det overtagne aktiv ophører i forhold til det fortsatte engagement, måles det overtagne aktiv på overdragelsestidspunktet til det laveste af (i) aktivets regnskabsmæssige værdi og (ii) den maksimale beløbsmæssige størrelse af det ved overtagelsen modtagne vederlag, som virksomheden kan kræves at betale tilbage (»garantibeløbet«). Den tilknyttede forpligtelse måles første gang til garantibeløbet plus garantiens dagsværdi (som normalt er det modtagne vederlag for garantien). Garantiens oprindelige dagsværdi indregnes efterfølgende i resultatet på tidsmæssig basis (jvf. IAS 18), og aktivets regnskabsmæssige værdi reduceres af eventuelle tab ved værdiforringelse.

Aktiver målt til amortiseret kostpris

- (b) Hvis en forpligtelse i form af en put-option, som er solgt af en virksomhed, eller en rettighed i form af en call-option, som besiddes af en virksomhed, forhindrer ophør af indregning af et overtaget aktiv, og virksomheden måler det overtagne aktiv til amortiseret kostpris, måles den tilknyttede forpligtelse til kostpris (dvs. det modtagne vederlag) reguleret for afskrivning af en eventuel forskel mellem denne kostpris og det overtagne aktivs amortiserede kostpris ved optionens udløbstidspunkt. Det antages eksempelvis, at aktivets amortiserede kostpris og regnskabsmæssige værdi på overdragelsestidspunktet er CU98, og det modtagne vederlag er CU95. Aktivets amortiserede kostpris på optionens udnyttelsestidspunkt vil være CU100. Den oprindelige regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse er CU95, og forskellen mellem CU95 og CU100 indregnes i resultatet ved brug af den effektive rentemetode. Hvis optionen udnyttes, indregnes en eventuel forskel mellem den tilknyttede forpligtelses regnskabsmæssige værdi og udnyttelseskursen i resultatet.

Aktiver målt til dagsværdi

- (c) Hvis en rettighed i form af en call-option, som bibeholdes af virksomheden, forhindrer ophør af indregning af et overtaget aktiv, og virksomheden måler det overtagne aktiv til dagsværdi, skal aktivet fortsat måles til dagsværdi. Den tilknyttede forpligtelse måles til (i) optionens udnyttelseskurs med fradrag af optionens tidsmæssige værdi, hvis optionen er »in the money« eller »at the money« eller (ii) det overtagne aktivs dagsværdi med fradrag af optionens tidsmæssige værdi, hvis optionen er »out of the money«. Reguleringen af målingen af den tilknyttede forpligtelse sikrer, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af call-optionen. Hvis dagsværdien af det underliggende aktiv eksempelvis er CU80, optionens udnyttelseskurs er CU95, og optionens tidsmæssige værdi er CU5, er den regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse CU75 (CU80 – CU5), og den regnskabsmæssige værdi af det overtagne aktiv er CU80 (dvs. dagsværdien).
- (d) Hvis en put-option, som sælges af en virksomhed, forhindrer ophør af indregning af et overtaget aktiv, og virksomheden måler det overtagne aktiv til dagsværdi, skal den tilknyttede forpligtelse måles til optionens udnyttelseskurs plus optionens tidsmæssige værdi. Måling af aktivet til dagsværdi er begrænset til det laveste af dagsværdien og optionens udnyttelseskurs, idet virksomheden ikke har nogen ret til stigninger i det overtagne aktivs dagsværdi over optionens udnyttelseskurs. På den måde sikres det, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af forpligtelsen i form af put-optionen. Hvis dagsværdien af det underliggende aktiv eksempelvis er CU120, optionens udnyttelseskurs er CU100, og optionens tidsmæssige værdi er CU5, er den regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse CU105 (CU100 + CU5), og den regnskabsmæssige værdi af aktivet er CU100 (i dette tilfælde optionens udnyttelseskurs).

- (e) Hvis en collar i form af en købt call-option og en solgt put-option forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler aktivet til dagsværdi, skal den fortsat måle aktivet til dagsværdi. Den tilknyttede forpligtelse måles til (i) summen af call-optionens udnyttelseskurs og put-optionens dagsværdi med fradrag af call-optionens tidsmæssige værdi, hvis call-optionen er »in the money« eller »at the money« eller (ii) summen af aktivets dagsværdi og put-optionens dagsværdi med fradrag af call-optionens tidsmæssige værdi, hvis call-optionen er »out of the money«. Reguleringen af den tilknyttede forpligtelse sikrer, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af de optioner, virksomheden besidder og sælger. Det antages eksempelvis, at en virksomhed overdrager et finansielt aktiv, som måles til dagsværdi, og samtidig køber en call-option med en udnyttelseskurs på CU120 og sælger en put-option med en udnyttelseskurs på CU80. Det antages desuden, at aktivets dagsværdi er CU100 på overdragelsestidspunktet. Put-optionens og call-optionens tidsmæssige værdi er henholdsvis CU1 og CU5. I dette tilfælde indregner virksomheden et aktiv på CU100 (aktivets dagsværdi) og en forpligtelse på CU96 [(CU100 + CU1) – CU5]. Nettoaktivernes værdi er hermed CU4, hvilket svarer til dagsværdien af de optioner, der besiddes og sælges af virksomheden.

Alle overdragelser

- AG49. I det omfang en overdragelse af finansielle aktiver ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, foretages der ikke separat regnskabsmæssig behandling som afledte finansielle instrumenter af overdragerens kontraktlige rettigheder eller forpligtelser tilknyttet overdragelsen, hvis indregning af både det afledte finansielle instrument og enten det overtagne aktiv eller den fra overdragelsen hidrørende forpligtelse ville medføre dobbelt indregning af de samme rettigheder eller forpligtelser. En call-option, som bibeholdes af overdrageren, kan eksempelvis forhindre, at en overdragelse af finansielle aktiver regnskabsmæssigt behandles som et salg. I dette tilfælde indregnes call-optionen ikke separat som et afledt finansielt aktiv.
- AG50. I det omfang en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal erhververen ikke indregne det overtagne aktiv som sit aktiv. Erhververen skal ophøre med at indregne likvide beholdninger eller anden form for betalt vederlag og indregne et tilgodehavende fra overdrageren. Hvis overdrageren både har en ret og forpligtelse til at generhverve kontrollen over det overtagne aktiv i sin helhed mod et fast beløb (eksempelvis i henhold til en tilbagekøbsaftale), kan erhververen regnskabsmæssigt behandle sit tilgodehavende som et lån eller et tilgodehavende.

Eksempler

- AG51. Følgende eksempler illustrerer anvendelsen af principperne for ophør af indregning i denne standard.
- (a) *Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapirer.* Hvis et finansielt aktiv sælges i henhold til en aftale om tilbagekøb af aktivet til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, eller hvis det udlånes i henhold til en aftale om at levere det tilbage til overdrageren, skal der ikke ske ophør af indregning, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Hvis erhververen opnår retten til at sælge eller pantsætte aktivet, skal overdrageren eksempelvis omklassificere aktivet i balancen som et udlånt aktiv eller et tilbagekøbstilgodehavende.
- (b) *Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapirer – aktiver som stort set er de samme.* Hvis et finansielt aktiv sælges i henhold til en aftale om tilbagekøb af det samme eller stort set det samme aktiv, til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, eller hvis et finansielt aktiv lånes eller udlånes i henhold til en aftale om at levere det samme eller stort set det samme aktiv tilbage til overdrageren, skal der ikke ske ophør af indregning, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- (c) *Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapirer – ret til udskiftning.* Hvis en tilbagekøbsaftale med en fast tilbagekøbspris eller en pris, som svarer til salgsprisen plus långivers afkast, eller en lignende transaktion med udlån af værdipapirer, giver erhververen ret til at udskifte aktiver, som ligner hinanden, og som har samme dagsværdi som det overtagne aktiv på tilbagekøbstidspunktet, skal der ikke ske ophør af indregning af det aktiv, som sælges eller udlånes ved tilbagekøb eller ved en transaktion med udlån af værdipapirer, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- (d) *Forkøbsret til tilbagekøb til dagsværdi.* Hvis en virksomhed sælger et finansielt aktiv og kun bibeholder en forkøbsret til tilbagekøb af det overtagne aktiv til dagsværdi, hvis erhververen efterfølgende sælger det, skal virksomheden ophøre med at indregne aktivet, idet den har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

IAS 39

- (e) »Wash sale«-transaktion Tilbagekøb af et finansielt aktiv kort tid efter det er blevet solgt, kaldes sommetider et »wash sale«. Et sådant tilbagekøb udelukker ikke ophør af indregning, forudsat at den oprindelige transaktion opfyldte betingelserne for ophør af indregning. Hvis en aftale vedrørende salg af et finansielt aktiv indgås samtidig med en aftale om tilbagekøb af det samme aktiv til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, skal der imidlertid ikke ske ophør af indregning af aktivet.
- (f) *Put-optioner og call-optioner, som i væsentlig grad er »in the money«.* Hvis et overdraget finansielt aktiv kan tilbagekaldes af overdrageren, og call-optionen i væsentlig grad er »in the money«, opfylder overdragelsen ikke kriterierne for ophør af indregning, idet overdrageren har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Tilsvarende gælder det, at hvis det finansielle aktiv kan leveres tilbage af erhververen, og put-optionen i væsentlig grad er »in the money«, opfylder overdragelsen ikke kriterierne for ophør af indregning, idet overdrageren har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- (g) *Put-optioner og call-optioner, som i væsentlig grad er »out of the money«.* For et finansielt aktiv, hvis overdragelse udelukkende sker mod en put-option, som i væsentlig grad er »out of the money«, og som besiddes af erhververen, eller en call-option, som i væsentlig grad er »out of the money«, og som besiddes af overdrageren, skal der ske ophør af indregning. Dette skyldes, at overdrageren har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- (h) *Aktiver, som umiddelbart kan erhverves på basis af en call-option, som ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«.* Hvis virksomheden har en call-option på et aktiv, som umiddelbart kan erhverves på markedet, og optionen ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«, skal der ske ophør af indregning af aktivet. Dette skyldes, at virksomheden (i) hverken har bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten og (ii) ikke har bibeholdt kontrollen. Hvis aktivet ikke umiddelbart kan erhverves på markedet, er ophør af indregning dog udelukket i forhold til den beløbsmæssige størrelse af aktivet, som er omfattet af call-optionen, idet virksomheden har bibeholdt kontrollen over aktivet.
- (i) *Et aktiv, som ikke umiddelbart kan erhverves, og som er omfattet af en put-option, der sælges af en virksomhed, som ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«.* Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv, som ikke umiddelbart kan erhverves på markedet, og sælger en put-option, som ikke i væsentlig grad er »out of the money«, har virksomheden hverken bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten på grund af den solgte put-option. Virksomheden bibeholder kontrollen over aktivet, hvis værdien af put-optionen er tilstrækkelig til at forhindre, at erhververen sælger aktivet. I så fald skal aktivet fortsat indregnes i forhold til overdragerens fortsatte engagement (jvf. afsnit AG44). Virksomheden overdrager kontrollen over aktivet, hvis værdien af put-optionen ikke er tilstrækkelig til at forhindre, at erhververen sælger aktivet. I så fald skal aktivet ikke længere indregnes.
- (j) *Aktiver omfattet af en put- eller call-option til dagsværdi eller en terminskontrakt.* En overdragelse af et finansielt aktiv, som udelukkende sker mod en put- eller call-option eller en terminskontrakt, som har en udnyttelseskurs eller tilbagekøbspris, der svarer til dagsværdien af det finansielle aktiv på tilbagekøbstidspunktet, medfører ophør af indregning på grund af overdragelsen af alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.
- (k) *Call- eller put-optioner afregnet i likvide beholdninger.* Virksomheden skal vurdere overdragelsen af et finansielt aktiv, som er omfattet af en put- eller call-option eller en terminskontrakt, der nettoafregnes i likvide beholdninger, for at afgøre, hvorvidt virksomheden har bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Hvis virksomheden ikke har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den har bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Det, at put- eller call-optionen eller terminskontrakten nettoafregnes i likvide beholdninger, medfører ikke automatisk, at virksomheden har overdraget kontrollen (jvf. afsnit AG44 og (g), (h) og (i) ovenfor).
- (l) *»Removal of accounts provision«* En »removal of accounts provision« er en ubetinget option på tilbagekøb (en call-option), som giver virksomheden ret til at tilbagekalde overdragne aktiver underlagt visse restriktioner. Forudsat at en sådan option medfører, at virksomheden hverken bibeholder eller overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, er ophør af indregning kun udelukket i forhold til den beløbsmæssige størrelse af den del, der er omfattet af tilbagekøb (hvis det antages, at erhververen ikke kan sælge aktivet). Hvis den regnskabsmæssige værdi og provenuet af overdragelsen af låneaktiver eksempelvis er CU 100 000, og eventuelle individuelle lån kan tilbagekaldes, men de samlede lån, som kan tilbagekøbes ikke vil kunne overstige CU 10 000, vil CU 90 000 af lånene opfylde kriterierne for ophør af indregning.

- (m) *»Clean-up« call-optioner.* En virksomhed, som kan være en overdrager, der administrerer overdragne aktiver, kan have en »clean-up« call-option på køb af de resterende overdragne aktiver, når de udestående aktiver falder til et bestemt niveau, hvor omkostningerne ved at administrere disse aktiver ikke længere står mål med fordelene ved at administrere dem. Forudsat at en sådan »clean-up« call-option medfører, at virksomheden hverken bibeholder eller overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og erhververen ikke kan sælge aktiverne, er ophør af indregning kun udelukket i forhold til den del af aktiverne, der er omfattet af call-optionen.
- (n) *Efterstillede bibeholdte økonomiske interesser og kreditgarantier.* En virksomhed kan give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved at efterstille nogle af eller alle sine bibeholdte økonomiske interesser i det overdragne aktiv. Alternativt kan virksomheden give erhververen forbedrede kreditbetingelser i form af en kreditgaranti, som kan være ubegrænset eller begrænset til et bestemt beløb. Hvis virksomheden bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal aktivet fortsat indregnes i sin helhed. Hvis virksomheden bibeholder nogle, men ikke alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og har bibeholdt kontrollen, er ophør af indregning udelukket i forhold til det beløb i likvide beholdninger eller andre aktiver, som virksomheden kan komme til at betale.
- (o) *»Total-afkast-swaps«.* En virksomhed kan sælge et finansielt aktiv til en erhverver og indgå en »total-afkast-swap« med erhververen, hvorved alle pengestrømme fra rentebetalinger fra det underliggende aktiv betales til virksomheden mod betaling af et fast beløb eller en variabel sats, og eventuelle stigninger eller fald i dagsværdien af det underliggende aktiv indgår i virksomheden. I dette tilfælde er ophør af indregning af hele aktivet ikke tilladt.
- (p) *Renteswaps.* En virksomhed kan overdrage et fastforrentet finansielt aktiv til en erhverver og indgå en renteswap-kontrakt med erhververen om at modtage en fast rente og betale en variabel rente baseret på en beregningsmæssig hovedstol, som svarer til hovedstolen på det overdragne finansielle aktiv. En sådan renteswap udelukker ikke ophør af indregning af det overdragne aktiv, forudsat at betalingerne på swap-kontrakten ikke er betinget af betalinger på det overdragne aktiv.
- (q) *Amortiserende renteswaps.* En virksomhed kan overdrage et fastforrentet finansielt aktiv til en erhverver, som afdrages over tid, og indgå en amortiserende renteswap-kontrakt med erhververen om at modtage en fast rente og betale en variabel rente baseret på en beregningsmæssig hovedstol. Hvis swap-kontraktens beregningsmæssige hovedstol afskrives, således at den svarer til hovedstolen på det til enhver tid udestående overdragne finansielle aktiv, vil swap-kontrakten normalt medføre, at virksomheden bibeholder væsentlige risici ved førtidig indfrielse. I så fald skal virksomheden enten fortsætte med at indregne hele det overdragne aktiv eller fortsætte med at indregne det overdragne aktiv i forhold til virksomhedens fortsatte engagement. Omvendt, hvis afskrivningen på swap-kontraktens beregningsmæssige hovedstol ikke er knyttet til den udestående hovedstol på det overdragne aktiv, vil swap-kontrakten ikke medføre, at virksomheden bibeholder risici ved førtidig indfrielse for aktivet. Ophør af indregning af det overdragne aktiv vil således ikke være udelukket, forudsat at betalingerne på swap-kontrakten ikke er betinget af rentebetalinger på det overdragne aktiv, og at swap-kontrakten ikke medfører, at virksomheden bibeholder eventuelle andre væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv.

AG52. Dette afsnit illustrerer anvendelsen af metoden for fortsat engagement, når virksomhedens fortsatte engagement vedrører en del af et finansielt aktiv.

Det antages, at en virksomhed har en portefølje af lån, der kan indfris før tid, og som har en kuponrente og en effektiv rente på 10 % samt en hovedstol og en amortiseret kostpris på CU 10 000. Virksomheden indgår en transaktion, hvor erhververen mod betaling af CU 9 115 opnår retten til CU 9 000 af alle inddrevne beløb på hovedstolen plus renter heraf på 9,5 %. Virksomheden bibeholder retten til CU 1 000 af alle inddrevne beløb på hovedstolen plus renter heraf på 10 % plus det overskydende spænd på 0,5 % på de resterende CU 9 000 af hovedstolen. Beløb hidrørende fra førtidig indfrielse allokteres proportionelt mellem virksomheden og erhververen i forholdet 1:9, men eventuel misligholdelse fratrækkes virksomhedens rente på CU 1 000, indtil denne rente er udtømt. Lånenes dagsværdi på transaktionsstidspunktet er CU 10 000, og den skønnede dagsværdi af det overskydende spænd på 0,5 % er CU40.

Virksomheden vurderer, at den har overdraget visse væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten (eksempelvis væsentlige risici ved førtidig indfrielse), men at den også har bibeholdt visse væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten (på grund af den efterstillede bibeholdte økonomiske interesse), og har bibeholdt kontrollen. Virksomheden anvender derfor metoden for fortsat engagement.

IAS 39

Ved anvendelse af denne standard skal virksomheden analysere transaktionen som (a) en bibeholdelse af fuldt ud forholds­mæssig økonomisk interesse på CU 1 000 plus (b) efter­stillelse af denne bibeholdte økonomiske interesse for at give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved kredittab.

Virksomheden beregner, at CU9.090 (90% af CU10 100) af det modtagne vederlag på CU9 115 udgør vederlaget for en fuldt ud forholds­mæssig andel på 90%. Den resterende del af det modtagne vederlag (CU25) udgør det modtagne vederlag for efter­stillelse af bibeholdte økonomiske interesser for at give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved kredittab. Derudover udgør det overskydende spænd på 0,5% et modtaget vederlag for forbedrede kreditbetingelser. Det samlede modtagne vederlag for den forbedrede kredit er således CU65 (CU25+CU40).

Virksomheden beregner gevinsten eller tabet på salget af andelen på 90 % af pengestrømmene. Hvis det antages, at de separate dagsværdier på den overdragne del på 10 % og den bibeholdte del på 90 % ikke er tilgængelige på over­dragelsestidspunktet, al­lokerer virksomheden ibeholdte del på 90 % ikke eres CU65 (CU25+CU40).n (eksempelvis væset­nlige aktivets regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med afsnit 28 som følger:

	Skønnet dagsværdi	Procent	Allokeret regnskabsmæssig værdi
Overdraget del	9 090	90 %	9 000
Bibeholdt del	1 010	10 %	1 000
I alt	10 100		10 000

Virksomheden beregner gevinsten eller tabet på salget af andelen på 90 % af pengestrømmene ved at fratække den al­lokerede regnskabsmæssige værdi af den overdragne del fra det modtagne vederlag, dvs. CU90 (CU 9 090 – CU 9 000). Den regnskabsmæssige værdi af den af virksomheden bibeholdte del er CU 1 000.

Desuden indregner virksomheden det fortsatte engagement, som hidrører fra efter­stillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab. Virksomheden indregner således et aktiv på CU 1 000 (den maksimale beløbsmæssige størrelse af pengestrømme, den ikke ville modtage ved efter­stillelsen) og en tilknyttet forpligtelse på CU 1 065 (som er den maksimale beløbsmæssige størrelse af pengestrømme, den ikke ville modtage ved efter­stillelsen, dvs. CU 1 000 plus efter­stillelsens dagsværdi på CU65).

Virksomheden bruger alle oplysningerne ovenfor til den regnskabsmæssige behandling af transaktionen som følger:

	Debet	Kredit
Oprindeligt aktiv	—	9 000
Aktiv indregnet for efter­stillelse eller forskelsværdien	1 000	—
Aktiv for det modtagne vederlag i form af overskydende spænd	40	—
Resultat (gevinst ved overdragelse)	—	90
Forpligtelse	—	1 065
Modtagne likvide beholdninger	9 115	—
I alt	10 155	10 155

Umiddelbart efter transaktionen er aktivets regnskabsmæssige værdi CU 2 040, hvilket omfatter CU 1 000, som repræsenterer den al­lokerede kostpris for den bibeholdte del, og CU 1 040, som repræsenterer virksomhedens yderligere fortsatte engagement som følge af efter­stillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab (hvilket omfatter det yderligere tillæg på CU40).

I efterfølgende regnskabsår indregner virksomheden det modtagne vederlag for den forbedrede kredit (CU65) på tids­mæssig basis, tilskriver rente på det indregnede aktiv ved anvendelse af den effektive rentemetode og indregner eventuel forringet kredit på det indregnede aktiv. Som eksempel på sidstnævnte antages det, at der i det efterfølgende år er et kreditforringelsestab på de underliggende lån på CU300. Virksomheden reducerer det indregnede aktiv med CU600 (CU300 knyttet til den bibeholdte økonomiske interesse og CU300 knyttet til det yderligere fortsatte engagement, som hidrører fra efter­stillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab), og reducerer den indregnede forpligtelse med CU300. Nettoresultatet er en indregnet omkostning i resultatet for kreditforringelse på CU300.

Almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver (afsnit 38)

AG53. Et almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver skal indregnes enten på handelsdatoen eller afregningsdatoen som beskrevet i afsnit AG55 og AG56). Metoden skal anvendes konsekvent for alle køb og salg af finansielle aktiver, som tilhører samme kategori af finansielle aktiver, som defineret i afsnit 9. Aktiver, som besiddes med handel for øje, udgør en separat kategori fra aktiver, som klassificeres til dagsværdi gennem resultatet.

AG54. En kontrakt, som kræver eller tillader nettoafregning af ændringen i kontraktens værdi, er ikke en almindelig kontrakt. En sådan kontrakt skal i stedet behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen.

AG55. Handelsdatoen er den dato, hvor virksomheden forpligter sig til at købe eller sælge et aktiv. Indregning på handelsdatoen betyder, (a) at et aktiv, som skal modtages, og forpligtelsen til at betale for det, indregnes på handelsdatoen, og (b) at virksomheden ophører med at indregne et solgt aktiv, indregner eventuelle gevinster eller tab ved afhændelsen og indregner et tilgodehavende i form af betaling fra køber på handelsdatoen. Normalt tilskrives renter ikke på aktivet og den tilsvarende forpligtelse før afregningsdatoen, hvor ejendomsretten overgår.

AG56. Afregningsdatoen er den dato, hvor et aktiv overdrages til eller af virksomheden. Indregning på afregningsdatoen betyder, (a) at et aktiv indregnes på det tidspunkt, hvor det modtages af virksomheden, og (b) at virksomheden ophører med at indregne et aktiv og indregner eventuelle gevinster eller tab ved afhændelsen på det tidspunkt, hvor virksomheden overdrager aktivet. Når der anvendes indregning på afregningsdatoen, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle ændringer i dagsværdien af det aktiv, som skal modtages, i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen på samme måde, som den regnskabsmæssigt behandler det anskaffede aktiv. Værdiændringen skal med andre ord ikke indregnes for aktiver, som er indregnet til kostpris eller amortiseret kostpris. Den indregnes i resultatet, for så vidt angår aktiver, der klassificeres som finansielle aktiver til dagsværdi gennem resultatet, og den indregnes på egenkapitalen, for så vidt angår aktiver, der klassificeres som disponible for salg.

Ophør af indregning af en finansiell forpligtelse (afsnit 39-42)

AG57. En finansiell forpligtelse (eller en del heraf) ophører, når debitor enten:

- (a) opfylder forpligtelsen (eller en del heraf) ved at betale kreditor, sædvanligvis kontant eller med andre finansielle aktiver, varer eller tjenesteydelser,

eller

- (b) retligt eller af kreditor fritages for det primære ansvar for forpligtelsen (eller en del heraf). (Hvis debitor har givet en garanti, kan denne betingelse stadig være opfyldt.)

AG58. Hvis udsteder af et gældsinstrument tilbagekøber dette instrument, ophører gælden, selvom udsteder er *market maker* i dette instrument eller har til hensigt at sælge det i nær fremtid.

AG59. Når debitor ikke retligt fritages for en forpligtelse, fratager betaling til tredjepart, herunder betaling til en fond, som af indhold er en gældsudligningsfond, ikke i sig selv debitor fra dennes primære ansvar over for kreditor.

AG60. Hvis debitor betaler en tredjepart for at overtage en forpligtelse og meddeler sin kreditor, at denne tredjepart har overtaget forpligtelsen, skal debitor ikke ophøre med at indregne gældsforpligtelsen, medmindre betingelsen i afsnit AG57(b) er opfyldt. Hvis debitor betaler en tredjepart for at overtage en forpligtelse og opnår retlig fritagelse fra sin kreditor, er gælden ophørt. Hvis debitor imidlertid indvilliger i at foretage betalinger på gælden til denne tredjepart eller direkte til sin oprindelige kreditor, skal debitor indregne en ny gældsforpligtelse over for denne tredjepart.

AG61. Når debitor enten retligt eller af kreditor fritages for en forpligtelse, og dette medfører, at virksomheden ophører med at indregne forpligtelsen, kan virksomheden indregne en ny forpligtelse, hvis de i afsnit 15-37 nævnte kriterier for ophør af indregning ikke er opfyldt for de overdragne finansielle aktiver. Hvis disse kriterier ikke er opfyldt, skal virksomheden ikke ophøre med at indregne de overdragne aktiver, og skal indregne en ny forpligtelse tilknyttet de overdragne aktiver.

IAS 39

AG62. Med hensyn til afsnit 40 er betingelserne væsentligt anderledes, hvis den diskonterede nutidsværdi af pengestrømmene i henhold til de nye betingelser, herunder betalte honorarer med fradrag af modtagne honorarer og diskonteret med brug af den oprindelige effektive rente, adskiller sig med mindst 10 % fra den diskonterede nutidsværdi af de resterende pengestrømme fra den oprindelige finansielle forpligtelse. Hvis en udveksling af gældsinstrumenter eller en ændring af betingelserne regnskabsmæssigt behandles som et ophør, skal alle afholdte omkostninger eller betalte honorarer indregnes som en del af gevinsten eller tabet forbundet med ophøret. Hvis udvekslingen eller ændringen ikke regnskabsmæssigt behandles som ophør af en forpligtelse, udgør eventuelle afholdte omkostninger eller betalte honorarer en regulering af forpligtelsens regnskabsmæssige værdi og afskrives over den ændrede forpligtelses resterende løbetid.

AG63. I visse tilfælde fritager kreditor debitor fra dennes aktuelle forpligtelse til at foretage betalinger, men debitor påtager sig en garantiforpligtelse til at foretage betaling, hvis den part, som overtager det primære ansvar for forpligtelsens indfrielse, ikke indfrier denne. I sådanne tilfælde skal debitor:

(a) indregne en ny finansiell forpligtelse på baggrund af dagsværdien af garantien

og

(b) indregne en gevinst eller et tab på baggrund af forskellen mellem (i) eventuelt betalt provenu og (ii) den regnskabsmæssige værdi af den oprindelige finansielle forpligtelse med fradrag af dagsværdien af den nye finansielle forpligtelse.

Måling (afsnit 43-70)*Første måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser (afsnit 43)*

AG64. Dagsværdien af et finansielt instrument ved første indregning er normalt transaktionsprisen (dvs. dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag, jvf. også afsnit AG76). Hvis en del af det betalte eller modtagne vederlag vedrører noget andet end det finansielle instrument, skal dagsværdien af det finansielle instrument dog skønnes ved anvendelse af en værdiansættelsesmetode (jvf. afsnit AG74-AG79). Dagsværdien af et langfristet lån eller tilgodehavende, som ikke er rentebærende, kan eksempelvis skønnes som nutidsværdien af alle fremtidige indbetalinger diskonteret ved anvendelse af gældende markedsrenter for et lignende instrument (lignende for så vidt angår valuta, løbetid, rentetype og andre faktorer) med en tilsvarende kreditvurdering. Alle yderligere udlånte beløb er en omkostning eller en reduktion af indtægterne, medmindre de opfylder kriterierne for indregning som en anden type aktiv.

AG65. Hvis renten på et lån hidrørende fra en virksomhed ikke er markedsrenten (hvis den eksempelvis er 5 %, hvor markedsrenten for tilsvarende lån er 8 %), og virksomheden modtager et forudbetalt honorar som kompensation, skal virksomheden indregne lånet til dagsværdi, dvs. med fradrag af det modtagne honorar. Virksomheden indregner dette fradrag i resultatet ved brug af den effektive rentemetode.

Efterfølgende måling af finansielle aktiver (afsnit 45 og 46)

AG66. Hvis et finansielt instrument, som tidligere blev indregnet som et finansielt aktiv, måles til dagsværdi, og denne er negativ, er det en finansiell forpligtelse i overensstemmelse med afsnit 47.

AG67. Følgende eksempel illustrerer den regnskabsmæssige behandling af transaktionsomkostninger ved den første og efterfølgende måling af et finansielt aktiv, som er disponibelt for salg. Et aktiv erhverves for CU100 med tillæg af en købsprovision på CU2. Aktivet indregnes første gang til CU102. Den næste balancedag er en dag senere, hvor den officielle markedskurs for aktivet er CU100. Hvis aktivet skulle sælges, ville der skulle betales en provision på CU3. På det tidspunkt måles aktivet til CU100 (uden hensyntagen til den eventuelle provision af salget), og et tab på CU2 indregnes på egenkapitalen. Hvis det finansielle aktiv, som er disponibelt for salg, har faste eller bestemmelige betalinger, afskrives transaktionsomkostningerne over resultatet ved anvendelse af den effektive rentemetode. Hvis det finansielle aktiv, som er disponibelt for salg, ikke har faste eller bestemmelige betalinger, indregnes transaktionsomkostningerne over resultatet, når virksomheden ophører med at indregne aktivet, eller aktivet bliver værdiforringet.

- AG68. Instrumenter, som klassificeres som lån og tilgodehavender, måles til amortiseret kostpris uden hensyntagen til virksomhedens hensigt om at besidde dem til udløb.

Overvejelser i forbindelse med måling til dagsværdi (afsnit 48 og 49)

- AG69. Definitionen på dagsværdi er baseret på en formodning om, at virksomheden er en going concern, som hverken har til hensigt eller er tvunget til at træde i likvidation, væsentligt nedskære omfanget af sine aktiviteter eller foretage en transaktion på ugunstige vilkår. Dagsværdien er derfor ikke det beløb, som virksomheden vil modtage eller skulle betale ved en tvungen transaktion, konkurs eller nødtvunget salg. Dagsværdien afspejler imidlertid instrumentets kreditkvalitet.

- AG70. Denne standard anvender begreberne »købskurs« og »salgskurs« i forbindelse med officielle markedskurser, og begrebet »købs-salgs-spænd« for udelukkende at henvise til transaktionsomkostninger. Andre reguleringer for at nå frem til en dagsværdi (eksempelvis for modpartens kreditrisiko) er ikke omfattet af begrebet »købs-salgs-spænd«.

Aktivt marked: Officiel kurs

- AG71. Et finansielt instrument anses for at have en officiel kurs på et aktivt marked, hvis officielle kurser er umiddelbart tilgængelige på en børs, hos en dealer, mægler, branchegruppe, kursoplysningsservice eller lovgivende myndighed, og disse kurser repræsenterer faktiske markedstransaktioner, som jævnligt finder sted mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter. Dagsværdi defineres som en kurs, der er aftalt mellem en villig køber og en villig sælger ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter. Formålet med at bestemme dagsværdien for et finansielt instrument, som handles på et aktivt marked, er at nå frem til den kurs, som ville være gældende for en transaktion med dette instrument på balancedagen (dvs. uden ændring i instrumentet eller dets sammensætning) på det mest fordelagtige marked, som virksomheden umiddelbart har adgang til. Virksomheden regulerer imidlertid kursen på det mere fordelagtige marked, så den afspejler eventuelle forskelle i modpartens kreditrisiko mellem instrumenter, der handles på dette marked, og det der værdiansættes. Officielle markedskurser på et aktivt marked giver den bedste indikation af dagsværdien, og når disse er tilgængelige, anvendes de til at måle det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse.

- AG72. For et aktiv, som virksomheden besidder, eller en forpligtelse, som den skal udstede, er den relevante officielle markedskurs normalt den aktuelle købskurs, og for et aktiv, som virksomheden skal anskaffe, eller en forpligtelse, den besidder, er det den aktuelle salgskurs. Når en virksomhed har aktiver eller forpligtelser med udlignende markedsrisici, kan den anvende middelkurser som grundlag for opgørelsen af dagsværdi for de udlignende risikopositioner og anvende købs- eller salgskursen på den åbne nettoposition, hvor det er hensigtsmæssigt. Når der ikke findes aktuelle købs- og salgskurser, kan kursen ved den seneste transaktion give en indikation af den aktuelle dagsværdi, så længe der ikke er sket en væsentlig ændring i de økonomiske forhold siden tidspunktet for transaktionen. Hvis forholdene har ændret sig siden tidspunktet for transaktionen (eksempelvis en ændring i den risikofri rente, som følger den seneste officielle kurs på en erhvervsobligation), skal dagsværdien afspejle ændringen i forholdene under henvisning til gældende kurser eller renter for tilsvarende finansielle instrumenter, hvor det er hensigtsmæssigt. Hvis virksomheden kan påvise, at den seneste transaktionskurs ikke er dagsværdien (eksempelvis fordi den afspejlede det beløb, en virksomhed ville modtage eller betale ved en tvungen transaktion, konkurs eller nødtvunget salg), skal denne kurs ligeledes reguleres. Dagsværdien af en portefølje af finansielle instrumenter er produktet af antallet af enheder af instrumentet og dets officielle markedskurs. Hvis der ikke foreligger en officiel markedskurs på et aktivt marked for det finansielle instrument som helhed, men der foreligger aktive markeder for dets enkelte dele, opgøres dagsværdien på baggrund af de relevante markedskurser for de enkelte dele.

- AG73. Hvis der findes en officiel rente (snarere end en officiel kurs) på et aktivt marked, skal virksomheden anvende denne officielle markedsrente som input i en værdiansættelsesmetode for at opgøre dagsværdien. Hvis den officielle markedsrente ikke omfatter kreditrisiko eller andre faktorer, som markedsdeltagere ville medtage i en værdiansættelse af instrumentet, skal virksomheden regulere for disse faktorer.

IAS 39

Intet aktivt marked: Værdiansættelsesmetode

- AG74. Hvis markedet for et finansielt instrument ikke er aktivt, fastsætter virksomheden dagsværdien ved anvendelse af en værdiansættelsesmetode. Værdiansættelsesmetoder omfatter brug af nylige transaktioner mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter, hvis disse er tilgængelige, henvisning til den aktuelle dagsværdi for i al væsentlighed tilsvarende instrumenter, skønnede pengestrømme og modeller til prisfastsættelse af optioner. Hvis der findes en værdiansættelsesmetode, som markedsdeltagere ofte anvender til prisfastsættelse, og denne metode har vist sig at give pålidelige skøn over kurser opnået i faktiske markedstransaktioner, skal virksomheden anvende denne metode.
- AG75. Formålet med at anvende en værdiansættelsesmetode er at fastslå, hvad transaktionskursen ville have været på målingstidspunktet ved en udveksling mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter baseret på almindelige forretningsmæssige overvejelser. Dagsværdien skønnes på basis af resultaterne af en værdiansættelsesmetode, som gør maksimal brug af markedsinput og bygger mindst muligt på virksomhedsspecifik input. En værdiansættelsesmetode vil kunne forventes at give et realistisk skøn over dagsværdien, hvis (a) den i rimelig grad afspejler, hvordan markedet kan forventes at prisfastsætte instrumentet, og (b) input til værdiansættelsesmetoden i rimelig grad afspejler markedets forventninger til og mål for faktorer vedrørende risikoafkast forbundet med det finansielle instrument.
- AG76. Derfor gælder det, at en værdiansættelsesmetode (a) indarbejder samtlige faktorer, som markedsdeltagere ville tage i betragtning ved prisfastsættelsen og (b) er i overensstemmelse med accepterede økonomiske metoder for prisfastsættelse af finansielle instrumenter. En virksomhed afstemmer med visse mellemrum værdiansættelsesmetoden og tester dens gyldighed ved anvendelse af kurser fra observerede aktuelle markedstransaktioner med samme instrument (dvs. uden ændring i form eller sammensætning) eller baseret på tilgængelige observerede markedsdato. Virksomheden indhenter markedsdato konsekvent på samme marked, som instrumentet hidrører fra, eller hvor det er købt. Den bedste indikation af et finansielt instruments dagsværdi ved første indregning er transaktionskursen (dvs. dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag), medmindre dagsværdien af dette instrument kan dokumenteres ved en sammenligning med andre observerede aktuelle markedstransaktioner med samme instrument (dvs. uden ændring i form eller sammensætning) eller er baseret på en værdiansættelsesmetode, hvis variabler kun omfatter observerede markedsdato.
- AG77. Den oprindelige anskaffelse eller oprettelse af et finansielt aktiv eller pådragelsen af en finansiell forpligtelse er en markedstransaktion, som danner grundlag for skøn over det finansielle instruments dagsværdi. Særligt gælder det, at hvis det finansielle instrument er et gældsinstrument (som eksempelvis et lån), kan dets dagsværdi opgøres under henvisning til de markedsforhold, der var gældende på anskaffelses- eller oprettelsestidspunktet, og aktuelle markedsforhold eller renter, som aktuelt opkræves af virksomheden eller andre for tilsvarende gældsinstrumenter (dvs. tilsvarende resterende løbetid, pengestrømsmønster, valuta, kreditrisiko, sikkerhed og rentebasis). Alternativt kan et skøn over den aktuelle markedsrente, forudsat at der ikke sker nogen ændringer i debitors kreditrisiko og relevante kreditrisikospænd efter gældsinstrumentets oprettelse, udledes ved anvendelse af en toneangivende rente, som afspejler en højere kreditkvalitet end det underliggende gældsinstrument, idet kreditrisikospændet holdes konstant, og der reguleres for ændringen i den toneangivende rente fra oprettelsestidspunktet. Hvis forholdene har ændret sig siden den seneste markedstransaktion, opgøres den tilsvarende ændring i dagsværdien af det finansielle instrument, der værdiansættes, under henvisning til aktuelle kurser eller renter på tilsvarende finansielle instrumenter, reguleret for eventuelle forskelle i forhold til det instrument, der værdiansættes, hvor det er hensigtsmæssigt.
- AG78. Den samme information er muligvis ikke tilgængelig på hvert målingstidspunkt. På det tidspunkt hvor en virksomhed opretter et lån eller erhverver et gældsinstrument, som ikke handles aktivt, har virksomheden eksempelvis en transaktionskurs, som også er en markedskurs. Det kan imidlertid være tilfældet, at nye transaktionsoplysninger ikke er tilgængelige på det næste målingstidspunkt, og selvom virksomheden kan opgøre det generelle markedsrenteniveau, ved den muligvis ikke, hvilket kreditrisikoniveau eller andet risikoniveau, markedsdeltagere ville basere deres prisfastsættelse af instrumentet på på det pågældende tidspunkt. Virksomheden har muligvis ingen oplysninger fra nylige transaktioner på baggrund af hvilke, den kan opgøre det korrekte kreditrisikospænd over basisrenten til brug for opgørelsen af en diskonteringskurs for en beregning af nutidsværdien. Det kan med rimelighed antages, at der i tilfælde af manglende dokumentation for det modsatte ikke er sket nogen ændringer i det kreditrisikospænd, der var gældende, da lånet blev oprettet. Virksomheden ville dog forventes at foretage, hvad der med rimelighed kan forventes for at afgøre, hvorvidt der er indikation af, at der er sket en ændring i sådanne faktorer. Hvis der er indikation af en ændring, vil virksomheden tage virkningen af denne ændring i betragtning ved opgørelsen af det finansielle instruments dagsværdi.
- AG79. Ved diskontering af pengestrømme anvender virksomheden én eller flere diskonteringskurser, som svarer til de gældende markedsafkast af finansielle instrumenter med stort set de samme betingelser og egenskaber, herunder instrumentets kreditkvalitet, den resterende periode, hvor den kontraktlige rente er fast, den resterende periode til tilbagebetaling af hovedstol og den valuta, som betaling skal foretages i. Kortfristede uforrentede tilgodehavender og forpligtelser kan måles til det oprindelige fakturabeløb, hvis virkningen af diskontering er uvæsentlig.

Intet aktivt marked: Egenkapitalinstrumenter

AG80. Dagsværdien af investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked, og afledte finansielle instrumenter, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et sådant egenkapitalinstrument uden en officiel markedskurs (jvf. afsnit 46(c) og 47) kan måles pålideligt, hvis (a) størrelsen af intervallet af rimelige skøn over dagsværdien ikke er væsentlig for det pågældende instrument eller (b) sandsynligheden for de forskellige skøn kan skønnes pålideligt og anvendes ved opgørelsen af dagsværdien.

AG81. Der er mange situationer, hvor det ikke er sandsynligt, at størrelsen af intervallet af rimelige skøn over dagsværdien af investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har en officiel markedskurs, og afledte finansielle instrumenter, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af sådanne egenkapitalinstrumenter uden en officiel markedskurs (jvf. afsnit 46(c) og 47), er væsentlig. Det er normalt muligt at skønne over dagsværdien af et finansielt aktiv, som virksomheden har anskaffet fra en ekstern part. Hvis intervallet af rimelige skøn over dagsværdien er væsentligt, og sandsynligheden for de forskellige skøn ikke med rimelighed kan vurderes, er virksomheden dog udelukket fra at måle instrumentet til dagsværdi.

Input til værdiansættelsesmetoder

AG82. En hensigtsmæssig metode til skøn over dagsværdien af et bestemt finansielt instrument vil omfatte observerede markedsdata om markedsforholdene og andre faktorer, som sandsynligvis vil påvirke instrumentets dagsværdi. Det finansielle instruments dagsværdi vil afhænge af en eller flere af følgende faktorer (og muligvis andre).

- (a) *Den tidsmæssige værdi af penge (dvs. basisrente eller risikofri rente).* Basisrenter kan normalt udledes af observerede kurser på statsobligationer og fremgår ofte af økonomiske udgivelser. Renterne varierer typisk i takt med de forventede tidspunkter for pengestrømsprognoserne på en renteafkastkurve for forskellige tidshorisonter. Af praktiske årsager kan en virksomhed anvende en veletableret og umiddelbart observerbar generel rente som eksempelvis LIBOR eller en swap-rente som den toneangivende rente. (Eftersom en rente som eksempelvis LIBOR ikke er den risikofri rente, opgøres den kreditrisikoregulering, som er hensigtsmæssig for et bestemt finansielt instrument, på basis af kreditrisikoen i forhold til kreditrisikoen i denne toneangivende rente.) I nogle lande kan statsobligationer indebære en væsentlig kreditrisiko og muligvis ikke udgøre en stabil toneangivende rente for instrumenter i den pågældende valuta. Nogle virksomheder i disse lande kan have en højere kreditværdighed og en lavere lånerente end landets regering. I sådanne tilfælde kan det være mere hensigtsmæssigt at opgøre basisrenten under henvisning til renten på de højest forrentede erhvervsobligationer, som er udstedt i denne jurisdiktions valuta.
- (b) *Kreditrisiko.* Virkningen på dagsværdien af kreditrisici (dvs. overkurs i forhold til basisrenten for kreditrisiko) kan udledes af observerede markedskurser på handlede instrumenter af forskellig kreditkvalitet eller af observerede markedsrenter, som opkræves af långivere, på lån med varierende kreditværdighed.
- (c) *Valutakurser* Der findes aktive valutamarkeder for de fleste større valutaer, og kurserne præsenteres dagligt i økonomiske udgivelser.
- (d) *Råvarepriser.* Der er observerbare markedspriser for mange råvarer.
- (e) *Kurser på egenkapitalinstrumenter* Kurser (og kursindekser) på handlede egenkapitalinstrumenter kan umiddelbart observeres på visse markeder. Metoder baseret på nutidsværdien kan anvendes til at skønne aktuelle markedskurser på egenkapitalinstrumenter, hvor der ikke findes observerede kurser.
- (f) *Uolatilitet (dvs. omfanget af fremtidige ændringer i kursen på det finansielle instrument eller et andet aktiv).* Målinger af volatilitet af aktiver, der handles aktivt, kan normalt skønnes med rimelighed på basis af historiske markedsdata eller ved anvendelse af den ustabilitet, der er forbundet med aktuelle markedskurser.
- (g) *Risiko ved førtidig indfrielse og risiko ved tilbagekøb.* Mønstre for forventet førtidig indfrielse af finansielle aktiver og mønstre for forventede tilbagekøb af finansielle forpligtelser kan skønnes på basis af historiske data. (Dagsværdien af en finansiell forpligtelse, der kan tilbagekøbes af modparten, kan ikke være mindre end nutidsværdien af tilbagekøbsbeløbet – jvf. afsnit 49).

IAS 39

- (h) *Administrationsomkostninger for et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse.* Omkostninger forbundet med administration kan skønnes ved brug af sammenligninger med de aktuelle honorarer, der opkræves af andre markedsdeltagere. Hvis der er betydelige omkostninger forbundet med administrationen af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse, og andre markedsdeltagere ville skulle afholde tilsvarende omkostninger, vil udsteders opgørelse over dagsværdien af dette finansielle aktiv eller denne finansielle forpligtelse være baseret på disse. Det er sandsynligt, at dagsværdien på tidspunktet for indgåelsen af en kontraktlig ret til fremtidige honorarer svarer til de afholdte oprettelsesomkostninger for disse, medmindre fremtidige honorarer og tilknyttede omkostninger er ude af trit med sammenlignelige markedssatser.

Gevinster og tab (afsnit 55-57)

AG83. En virksomhed anvender IAS 21 på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som i overensstemmelse med IAS 21 er monetære poster i en fremmed valuta. I henhold til IAS 21 indregnes valutakursgevinster og -tab på monetære aktiver og monetære forpligtelser i resultatet. Undtaget herfra er monetære poster, der klassificeres som sikringsinstrumenter enten ved sikring af pengestrømme (jvf. afsnit 95-101) eller sikring af en nettoinvestering (jvf. afsnit 102). For så vidt angår indregning af valutakursgevinster og -tab i henhold til IAS 21, behandles et monetært finansielt aktiv, som er disponibelt for salg, som om det blev indregnet til amortiseret kostpris i den fremmede valuta. For sådanne finansielle aktiver indregnes valutakursforskelle hidrørende fra ændringer i amortiseret kostpris derfor i resultatet, og øvrige ændringer i den regnskabsmæssige værdi indregnes i overensstemmelse med afsnit 55(b). For finansielle aktiver disponible for salg, som ikke er monetære poster i henhold til IAS 21 (eksempelvis egenkapitalinstrumenter), omfatter gevinster eller tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen i henhold til afsnit 55(b), eventuelle tilknyttede valutakurselementer. Hvis der er et sikringsforhold mellem et ikke afledt monetært aktiv og en ikke afledt monetær forpligtelse, indregnes ændringer i valutaelementet i sådanne finansielle instrumenter i resultatet.

Værdiforringelse og uerholdelighed af finansielle aktiver (afsnit 58-70)

Finansielle aktiver indregnet til amortiseret kostpris (afsnit 63-65)

AG84. Værdiforringelse af et finansielt aktiv, som er indregnet til amortiseret kostpris, måles på grundlag af det finansielle instruments oprindelige effektive rentesats, idet diskontering med den aktuelle markedsrente i realiteten ville medføre måling til dagsværdi af finansielle aktiver, som ellers skulle måles til amortiseret kostpris. Hvis vilkårene for et lån, tilgodehavende eller en hold-til-udløb investering genforhandles eller på anden måde ændres på grund af økonomiske vanskeligheder hos låntager eller udsteder, skal værdiforringelse måles på grundlag af den oprindelige effektive rentesats, før vilkårene blev ændret. Pengestrømme tilknyttet kortfristede tilgodehavender diskonteres ikke, hvis virkningen af en diskontering er uvæsentlig. Hvis lånet, tilgodehavendet eller hold-til-udløb-investeringen er variabelt forrentet, er diskonteringssatsen ved måling af eventuelle tab ved værdiforringelse i henhold til afsnit 63 den aktuelle effektive rentesats (eller de aktuelle rentesatser) i henhold til kontrakten. Som en praktisk foranstaltning kan kreditor måle værdiforringelsen af et finansielt aktiv, som indregnes til amortiseret kostpris, på basis af et instruments dagsværdi ved anvendelse af en observeret markedskurs. Beregningen af nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme fra et finansielt aktiv, som er stillet i pant, afspejler de pengestrømme, som kan hidrøre fra overtagelse af pantet med fradrag af omkostninger forbundet med erhvervelse og salg af pantet, uanset om sådan overtagelse af pantet er sandsynlig.

AG85. I proceduren for skøn over værdiforringelse medtages alle kreditrisici og ikke kun risici vedrørende lav kreditkvalitet. Hvis en virksomhed eksempelvis anvender et internt kreditvurderingssystem, skal kreditvurderingen omfatte alle kreditniveauer og ikke kun dem, der afspejler en alvorlig kreditforringelse.

AG86. Proceduren for skøn over størrelsen af et tab ved værdiforringelse kan give enten et enkelt beløb eller et interval af mulige beløb. I sidstnævnte tilfælde indregner virksomheden et tab ved værdiforringelse, som svarer til det bedste skøn inden for intervallet^(*), idet der tages højde for alle de relevante oplysninger vedrørende forholdene på balancedagen, som er tilgængelige før udstedelsen af årsregnskabet. (*)

(*) IAS 37, afsnit 39, indeholder vejledning om, hvordan man fastsætter det bedste skøn inden for et interval af mulige resultater.

- AG87. For at opnå en samlet vurdering af værdiforringelse foretages en gruppering af finansielle aktiver på grundlag af ensartede kreditrisikoegenskaber, som afspejler debtors evne til at betale alle skyldige beløb i overensstemmelse med kontraktens vilkår (eksempelvis på grundlag af en kreditrisikovurdering eller niveaudelingsproces, som tager højde for typer af aktiver, branche, geografisk placering, panttype, forfaldsstatus og andre relevante faktorer). De valgte egenskaber er relevante for skønnet over fremtidige pengestrømme for grupper af sådanne aktiver, idet de afspejler debtors evne til at betale alle skyldige beløb i overensstemmelse med kontraktvilkårene for de aktiver, der vurderes. Sandsynligheden for tab samt anden statistik vedrørende tab varierer på gruppeniveau mellem (a) aktiver, som er vurderet separat for værdiforringelse, og hvor der ikke er fundet tegn på værdiforringelse, og (b) aktiver, som ikke er vurderet separat for værdiforringelse, med det resultat, at et andet beløb for værdiforringelse kan være nødvendigt. Hvis en virksomhed ikke har en gruppe af aktiver med ensartede risikoegenskaber, foretager den ikke denne yderligere vurdering.
- AG88. Tab ved værdiforringelse indregnet gruppevis udgør et midlertidigt trin, mens der foretages en identifikation af tab ved værdiforringelse på enkelte aktiver i gruppen af finansielle aktiver, som vurderes samlet for værdiforringelse. Så snart der er tilgængelige oplysninger, som specifikt identificerer tab på separate værdiforringede aktiver i en gruppe, skal disse aktiver fjernes fra gruppen.
- AG89. Fremtidige pengestrømme i en gruppe af finansielle aktiver, som vurderes samlet for værdiforringelse, skønnes på grundlag af tidligere tab på aktiver med kreditrisikoegenskaber, som svarer til dem i gruppen. Virksomheder, som ikke har nogen tidligere virksomhedsspecifikke erfaringer med tab, eller som har utilstrækkelige erfaringer, anvender erfaringer fra lignende virksomheder (en peer group) med sammenlignelige grupper af finansielle aktiver. Erfaringer med tidligere tab reguleres på grundlag af aktuelle observerede data for at afspejle virkningen af aktuelle forhold, som ikke havde nogen betydning i det regnskabsår, hvor erfaringerne med tidligere tab stammer fra, og for at fjerne virkningen af forhold i det tidligere regnskabsår, som ikke har nogen aktuel betydning. Skøn over ændringer i fremtidige pengestrømme afspejler og er direkte i overensstemmelse med ændringer i tilknyttede observerede data fra regnskabsår til regnskabsår (eksempelvis ændringer i arbejdsløshedstal, ejendomspriser, råvarepriser, betalingsstatus eller andre faktorer, som afspejler opståede tab i gruppen, samt tabenes størrelse). De metoder og antagelser, som danner grundlag for skøn over fremtidige pengestrømme, gennemgås jævnligt for at reducere eventuelle forskelle mellem skøn over tab og faktiske tab.
- AG90. Som et eksempel på anvendelsen af afsnit 89 kan en virksomhed på grundlag af tidligere tab vurdere, at en af hovedårsagerne til misligholdelse af kreditkortlån er låntagers død. Virksomheden kan observere, at dødstallet er uændret fra et år til et andet. Ikke desto mindre er det muligt, at nogle af låntagerne i virksomhedens gruppe af kreditkortlån er døde i løbet af det pågældende år, hvilket afspejler, at der er opstået et tab ved værdiforringelse på disse lån, selvom virksomheden ved årets udgang endnu ikke ved, hvilke af låntagerne, der er døde. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis der blev indregnet et tab ved værdiforringelse for disse »opståede men ikke præsenterede« tab. Det ville imidlertid ikke være hensigtsmæssigt at indregne et tab ved værdiforringelse for dødsfald, som forventes at ske i et fremtidigt regnskabsår, idet den nødvendige tabsgivende begivenhed (låntagers død) endnu ikke er indtruffet.
- AG91. Hvis tidligere tab danner grundlag for skøn over fremtidige pengestrømme, er det vigtigt, at oplysninger om tidligere tab anvendes på grupper, som defineres på en måde, der er konsistent med de grupper, for hvilke de tidligere tab blev observeret. Den anvendte metode skal derfor give mulighed for, at hver gruppe knyttes til information om tidligere tab i grupper af aktiver med tilsvarende kreditrisikoegenskaber og relevante observerede data, som afspejler aktuelle forhold.
- AG92. Formelbaserede eller statistiske metoder kan anvendes til at opgøre tab ved værdiforringelse i en gruppe af finansielle aktiver (eksempelvis for mindre lån), så længe de er i overensstemmelse med kravene i afsnit 63-65 og AG87-AG91. Anvendte modeller vil medtage virkningen af penges tidsmæssige værdi, tage højde for pengestrømme i hele aktivets resterende løbetid (ikke kun det følgende år), tage højde for lånenes alder i porteføljen og ikke give anledning til et tab ved værdiforringelse ved første indregning af et finansielt aktiv.

Renteindtægter efter indregning af tab ved værdiforringelse

- AG93. Når et finansielt aktiv eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver er nedskrevet som følge af et tab ved værdiforringelse, indregnes renteindtægter herefter på grundlag af den rentesats, som ved målingen af tab ved værdiforringelse blev anvendt til diskontering af de fremtidige pengestrømme.

Sikring (afsnit 71-102)*Sikringsinstrumenter (afsnit 72-77)**Instrumenter, som opfylder kriterierne for sikring (afsnit 72 og 73)*

- AG94. En solgt option reducerer med andre ord ikke effektivt risikovirkningen af en sikret post på årets resultat. En solgt option opfylder således ikke definitionen på et sikringsinstrument, medmindre den klassificeres som udligning af en købt option, herunder en option, som er indbygget i et andet finansielt instrument (eksempelvis en solgt call-option, som anvendes til at sikre en forpligtelse, som kan indløses). Modsat er en købt option forbundet med potentielle gevinster, som svarer til eller er større end de potentielle tab, og dermed potentielt kan reducere risici forbundet med gevinster eller tab som følge af ændringer i dagsværdier af pengestrømme. Derfor kan en sådan option opfylde betingelserne for et sikringsinstrument.
- AG95. En hold-til-udløb-investering, som indregnes til amortiseret kostpris, kan klassificeres som et sikringsinstrument ved sikring af valutarisiko.
- AG96. En investering i et unoteret egenkapitalinstrument, som ikke indregnes til dagsværdi, fordi dagsværdien ikke kan måles pålideligt, eller et afledt finansielt instrument, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et sådant unoteret egenkapitalinstrument (jvf. afsnit 46(c) og 47), kan ikke klassificeres som et sikringsinstrument.
- AG97. Virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter er ikke en del af virksomhedens finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser og kan derfor ikke klassificeres som sikringsinstrumenter.

*Sikrede poster (afsnit 78-84)**Poster, som opfylder kriterierne for sikrede poster (afsnit 78-80)*

- AG98. En fast aftale om at overtage en virksomhed ved en virksomhedssammenslutning kan kun være en sikret post, for så vidt angår valutarisici, idet de øvrige afdækkede risici ikke specifikt kan identificeres og måles. Disse øvrige risici er generelle forretningsmæssige risici.
- AG99. Investeringer indregnet efter den indre værdis metode kan ikke være sikrede poster, for så vidt angår sikring af dagsværdi, idet den indre værdis metode medfører indregning i resultatet af investors andel af resultatet i den associerede virksomhed snarere end ændringer i investeringens dagsværdi. Af samme årsag kan en investering i en dattervirksomhed, som indgår i koncernregnskabet, ikke være en sikret post, for så vidt angår sikring af dagsværdi, idet man ved konsolidering af årets resultat indregner dattervirksomhedens resultat snarere end ændringer i investeringens dagsværdi. En sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed er anderledes, idet den udgør en afdækning af valutarisici og ikke en dagsværdisikring af ændringen i investeringens værdi.

Klassifikation af finansielle poster som sikrede poster (afsnit 81 og 81A)

- AG99A. [...] Virksomheden kan klassificere alle pengestrømmene fra hele det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse som den sikrede post og udelukkende afdække dem i forhold til én bestemt risiko (eksempelvis udelukkende i forhold til ændringer, som kan henføres til ændringer i LIBOR). I tilfælde af en finansiell forpligtelse, hvis effektive rentesats er 100 basispoint under LIBOR, kan virksomheden eksempelvis klassificere hele forpligtelsen som den sikrede post (dvs. hovedstol plus rente til LIBOR-satsen minus 100 basispoint) og sikre ændringen i dagsværdi eller pengestrømme for hele denne forpligtelse, som kan henføres til ændringer i LIBOR. Virksomheden kan også vælge et sikringsforhold, som ikke er 1:1 for at forbedre sikringens effektiviteten som beskrevet i afsnit AG100.

- AG99B. Hvis et fastforrentet finansielt instrument sikres på et tidspunkt, der ligger efter dets oprettelse, og rentesatsen har ændret sig i mellemtiden, kan virksomheden derudover klassificere en del svarende til en toneangivende rente.[...] Det antages eksempelvis, at virksomheden opretter et fastforrentet finansielt aktiv på CU100 med en effektiv rentesats på 6 % på et tidspunkt, hvor LIBOR er 4 %. Virksomheden begynder at sikre aktivet på et senere tidspunkt, hvor LIBOR er steget til 8 %, og aktivets dagsværdi er faldet til CU90. Virksomhedens beregninger viser, at hvis den havde købt aktivet på tidspunktet for den første klassificering som en sikret post til den daværende dagsværdi på CU90, ville det effektive afkast have været 9,5 %. [...] Virksomheden kan klassificere en LIBOR-del på 8 %, som dels består af pengestrømme fra den kontraktlige rente og dels af forskellen mellem den aktuelle dagsværdi (dvs. CU90) og det beløb, der skal tilbagebetales ved udløb (dvs. CU100).

Klassifikation af ikke-finansielle poster som sikrede poster (afsnit 82)

- AG100. Ændringer i prisen på en bestanddel eller et element af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiell forpligtelse har normalt ikke en forudsigelig, separat målbar virkning på en enheds pris, som kan sammenlignes med eksempelvis virkningen af ændringer i markedsrenter eller obligationspriser. Et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiell forpligtelse er således udelukkende en sikret post i sin helhed, eller for så vidt angår valutarisici. Hvis der er forskel mellem vilkårene for sikringsinstrumentet og den sikrede post (som eksempelvis for en sikring af et forventet køb af brasiliansk kaffe på grundlag af en terminskontrakt vedrørende køb af colombiansk kaffe på i øvrigt samme vilkår), kan sikringsforholdet ikke desto mindre opfylde kriterierne for et sikringsforhold, forudsat at alle betingelserne i afsnit 88 er opfyldt, herunder at sikringen forventes at være meget effektiv. I den forbindelse kan den beløbsmæssige størrelse af sikringsinstrumentet være større eller mindre end den beløbsmæssige størrelse af den sikrede post, hvis sikringsforholdet på den måde bliver mere effektivt. Der kan eksempelvis udføres en regressionsanalyse for at etablere et statistisk forhold mellem den sikrede post (eksempelvis en transaktion i brasiliansk kaffe) og sikringsinstrumentet (eksempelvis en transaktion i colombiansk kaffe). Hvis der er et gyldigt statistisk forhold mellem de to variabler (dvs. mellem enhedsprisen på brasiliansk kaffe og colombiansk kaffe), kan hældningen på regressionslinjen bruges til at bestemme det sikringsforhold, som vil maksimere den forventede effektivitet. Hvis hældningen på regressionslinjen eksempelvis er 1,02 vil et sikringsforhold baseret på en mængde på 0,98 sikrede poster i forhold til en mængde på 1,00 sikringsinstrumenter maksimere den forventede effektivitet. Sikringsforholdet kan dog medføre ineffektivitet, som indregnes i resultatet i sikringsforholdets løbetid.

Klassifikation af grupper af poster som sikrede poster (afsnit 83 og 84)

- AG101. Sikring af en samlet nettoposition (eksempelvis nettopositionen af alle fastforrentede aktiver og fastforrentede forpligtelser med ensartede udløbstidspunkter) snarere end af en bestemt sikret post opfylder ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring. Der kan dog opnås stort set samme virkning på resultatet ved regnskabsmæssig sikring af denne type sikringsforhold, hvis en del af de underliggende poster klassificeres som den sikrede post. Hvis et pengeinstitut eksempelvis har aktiver til en værdi af CU100 og forpligtelser til en værdi af CU90 med ensartede risici og løbetider, og sikrer nettorisikoen på CU10, kan den klassificere CU10 af aktiverne som en sikret post. En sådan klassifikation kan anvendes, hvis aktiverne og forpligtelserne er fastforrentede instrumenter. I så fald er der tale om sikring af dagsværdi. Hvis aktiverne og forpligtelserne er variabelt forrentede instrumenter, er der tale om sikring af pengestrømme. Ligeledes gælder, at hvis virksomheden har en fast aftale om at købe CU100 i fremmed valuta og en fast aftale om at sælge CU90 i fremmed valuta, kan den sikre nettobeløbet på CU10 ved at anskaffe et afledt finansielt instrument og klassificere det som et sikringsinstrument tilknyttet de CU10 ud af den faste aftale om køb af CU100.

Regnskabsmæssig sikring (afsnit 85-102)

- AG102. Som eksempel på sikring af dagsværdi kan nævnes sikring mod ændringer i dagsværdien af et fastforrentet gælds-instrument som følge af ændringer i rentesatser. En sådan sikring kan foretages af udsteder eller indehaver.
- AG103. Et eksempel på en sikring af pengestrømme er brugen af en swap-kontrakt til at ændre variabelt forrentede lån til fastforrentede lån (dvs. en sikring af en fremtidig transaktion, hvor de sikrede fremtidige pengestrømme er de fremtidige rentebetalinger).

IAS 39

AG104. En sikring af en fast aftale (eksempelvis en sikring mod ændringer i brændselsprisen i forbindelse med et kraftvarmeværks ikke-indregnede kontraktlige forpligtelse til at købe brændsel til en fast pris) er en sikring mod risikoen for ændringer i dagsværdien. Derfor er en sådan sikring en sikring af dagsværdien. I henhold til afsnit 87 kan en sikring af den med en fast aftale forbundne valutarisiko dog alternativt behandles regnskabsmæssigt som en sikring af pengestrømme.

Vurdering af sikringseffektivitet

AG105. En sikring anses kun for at være meget effektiv hvis begge nedenstående betingelser er opfyldt:

- (a) Sikringen forventes ved indgåelsen og i fremtidige regnskabsår at være meget effektiv til at udligne ændringer i dagsværdi eller pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko i det regnskabsår, som sikringen klassificeres til. Denne forventning kan påvises på forskellige måder, herunder ved en sammenligning af tidligere ændringer i dagsværdi eller pengestrømme forbundet med den sikrede post, som kan henføres til den afdækkede risiko, med tidligere ændringer i dagsværdi eller pengestrømme forbundet med sikringsinstrumentet, eller ved at påvise en tydelig statistisk sammenhæng mellem dagsværdi eller pengestrømme forbundet med henholdsvis den sikrede post og med sikringsinstrumentet. Virksomheden kan vælge et sikringsforhold, som ikke er 1:1, for at forbedre sikringens effektivitet som beskrevet i afsnit AG100.
- (b) Sikringens faktiske resultater ligger inden for et interval på 80-125 %. Hvis de faktiske resultater eksempelvis betyder, at tabet på sikringsinstrumentet er CU120, og gevinsten på kontantinstrumenterne er CU100, kan udligning måles ved 120/100, som er 120 %, eller ved 100/120, som er 83 %. I dette eksempel ville virksomheden kunne konkludere, at sikringen har været meget effektiv, forudsat at sikringen opfylder betingelsen i (a).

AG106. Effektiviteten vurderes som minimum på det tidspunkt, hvor virksomheden udarbejder sit årsregnskab eller delårsregnskab.

AG107. Denne standard specificerer ikke nogen bestemt metode for vurdering af sikringseffektiviteten. Den metode, virksomheden anvender til at vurdere sikringseffektiviteten, afhænger af dens risikostyringsstrategi. Hvis virksomhedens risikostyringsstrategi eksempelvis indebærer en jævnlig regulering af sikringsinstrumentets beløbsmæssige størrelse for at afspejle ændringer i den sikrede position, skal virksomheden påvise, at sikringen kun forventes at være meget effektiv i perioden frem til næste regulering af sikringsinstrumentets beløbsmæssige størrelse. I nogle tilfælde anvender virksomheden forskellige metoder til forskellige typer sikring. Virksomheden skal i sin dokumentation for sin sikringsstrategi medtage sin procedure for vurdering af effektivitet. Proceduren angiver, om vurderingen omfatter alle gevinster eller tab på et sikringsinstrument, eller om instrumentets tidsmæssige værdi er udeladt.

AG107A. [...]

AG108. Hvis hovedvilkårene for sikringsinstrumentet og det sikrede aktiv, den sikrede forpligtelse, den sikrede faste aftale eller den sikrede forventede fremtidige transaktion, som anses for højst sandsynlig, er de samme, er det sandsynligt, at ændringer i dagsværdi og pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko, fuldt ud vil udligne hinanden, både når sikringen indgås og efterfølgende. Eksempelvis vil en renteswap sandsynligvis være en effektiv sikring, hvis hovedstol, løbetid, rentetilpasningstidspunkter, tidspunkter for betaling og modtagelse af renter og afdrag, samt grundlaget for måling af renter er de samme for sikringsinstrumentet som for den sikrede post. Derudover vil en sikring af et forventet fremtidigt køb af en råvare med en terminskontrakt, som anses for højst sandsynlig, sandsynligvis være meget effektiv, hvis:

- (a) terminskontrakten indgås for køb af samme mængde af samme råvare på samme tidspunkt og lokalitet som det sikrede forventede køb,
- (b) dagsværdien af terminskontrakten ved indgåelse er nul

og

- (c) ændringer i terminstillægget eller -fradraget udelades fra effektivitetsvurderingen og indregnes i årets resultat, eller ændringer i forventede pengestrømme fra den forventede fremtidige transaktion, som anses for højst sandsynlig, baseres på terminsprisen på råvaren.

- AG109. Undertiden udligner sikringsinstrumentet kun en del af den afdækkede risiko. Eksempelvis vil en sikring ikke være 100 % effektiv, hvis sikringsinstrumentet og den sikrede post angives i forskellige valutaer, som ikke følger hinanden. Ligeledes vil afdækning af renterisici ved anvendelse af et afledt finansielt instrument ikke være 100 % effektiv, hvis en del af ændringen i det afledte finansielle instruments dagsværdi kan henføres til modpartens kreditrisiko.
- AG110. For at opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring, skal sikringen knytte sig til en specifik, identificeret og klassificeret risiko, og ikke kun til virksomhedens generelle forretningsmæssige risici, og den skal i sidste ende påvirke virksomhedens resultat. Afdækning af risikoen for at et fysisk aktiv forældes eller risikoen for ekspropriering af fast ejendom opfylder ikke kriterierne for regnskabsmæssig behandling som sikring. Effektiviteten kan ikke måles, fordi disse risici ikke kan måles pålideligt.
- AG111. Med hensyn til renterisiko kan sikringseffektivitet vurderes ved udarbejdelse af et skema over løbetider for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som viser netto renterisikoen for hver periode, forudsat at netto risikoen knytter sig til et bestemt aktiv eller en bestemt forpligtelse (eller en bestemt gruppe af aktiver eller forpligtelser eller en bestemt del af disse), som medfører en nettorisiko, og sikringseffektiviteten vurderes i forhold til dette aktiv eller denne forpligtelse.
- AG112. Ved vurderingen af sikringseffektiviteten tager virksomheden normalt penges tidsmæssige værdi i betragtning. Den faste rente på en sikret post skal ikke nødvendigvis matche den faste rente på en swap-kontrakt, som er klassificeret til sikring af dagsværdi. Ligeledes skal den variable rente på et rentebærende aktiv eller en rentebærende forpligtelse ikke nødvendigvis svare til den variable rente på en swap-kontrakt, som er klassificeret til sikring af pengestrømme. Swap-kontraktens dagsværdi udledes af nettoafregningen. Faste eller variable renter på en swap-kontrakt kan ændres uden at påvirke nettoafregningen, hvis begge satser ændres lige meget.
- AG113. Hvis en virksomhed ikke opfylder kriterierne for sikringseffektivitet, skal virksomheden ophøre med regnskabsmæssig sikring fra det seneste tidspunkt, hvor virksomheden kunne påvise, at den overholdt kriterierne for sikringseffektivitet. Hvis virksomheden imidlertid kan identificere den begivenhed eller ændring i forholdene, som medførte, at sikringsforholdet ikke længere opfyldte effektivitetskriterierne, og kan påvise, at sikringen var effektiv før denne begivenhed eller ændring i forholdene, skal virksomheden ophøre med regnskabsmæssig sikring fra det tidspunkt, hvor den pågældende begivenhed eller ændring i forholdene fandt sted.

Regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko

- AG114. For så vidt angår sikring af dagsværdien af en renterisiko i forbindelse med en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, vil virksomheden opfylde kravene i denne standard, hvis den overholder de i (a)-(i) samt afsnit AG115-AG132 nedenfor beskrevne procedurer.
- (a) Som led i risikostyringsprocessen identificerer virksomheden en portefølje af poster, hvis renterisiko den ønsker at sikre. Porteføljen kan indeholde aktiver alene, forpligtelser alene eller både aktiver og forpligtelser. Virksomheden kan identificere to eller flere porteføljer (virksomheden kan eksempelvis gruppere de aktiver, som er disponible for salg, i en separat portefølje). I så fald anvender virksomheden vejledningen nedenfor separat på hver portefølje.
 - (b) Virksomheden opdeler porteføljen efter rentetilpasningsperioder baseret på forventede snarere end kontraktlige rentetilpasningstidspunkter. Opdelingen efter rentetilpasningstidspunkt kan foretages på forskellige måder, herunder en opdeling af pengestrømme i de perioder, hvor de forventes at opstå, eller en opdeling af den beregningsmæssige hovedstol på alle perioderne frem til det forventede rentetilpasningstidspunkt.
 - (c) På grundlag af denne analyse afgør virksomheden, hvilket beløb den ønsker af sikre. Som den sikrede post klassificerer virksomheden et beløb i aktiver og passiver (men ikke et nettobeløb) fra den identificerede portefølje, som svarer til det beløb, den ønsker at klassificere som sikret. [...]

IAS 39

- (d) Virksomheden klassificerer den renterisiko, der afdækkes. Risikoen kan være en del af renterisikoen i hver af posterne i den sikrede position, såsom en toneangivende rente (eksempelvis LIBOR).
- (e) Virksomheden klassificerer et eller flere sikringsinstrumenter for hver rentetilpasningsperiode.
- (f) På grundlag af klassifikationerne i (c)-(e) ovenfor vurderer virksomheden ved indgåelse og i efterfølgende regnskabsår, hvorvidt sikringen forventes at være meget effektiv i det regnskabsår, som sikringen klassificeres til.
- (g) Virksomheden måler løbende ændringen i dagsværdien af den sikrede post (som klassificeret i (c)), der kan henføres til den afdækkede risiko (som klassificeret i (d)), [...]. Forudsat at det konkluderes, at sikringen faktisk har været meget effektiv, når den vurderes på grundlag af virksomhedens dokumenterede metode for vurdering af effektivitet, skal virksomheden indregne ændringen i den sikrede posts dagsværdi som en gevinst eller et tab og i en af de to poster i balancen, som beskrevet i afsnit 89A. Ændringen i dagsværdi skal ikke nødvendigvis allokere til enkelte aktiver eller forpligtelser.
- (h) Virksomheden måler ændringen i dagsværdien af sikringsinstrumentet eller sikringsinstrumenterne (som klassificeret i (e)) og indregner den som en gevinst eller et tab i resultatet. Dagsværdien af sikringsinstrumentet eller sikringsinstrumenterne indregnes som et aktiv eller en forpligtelse i balancen.
- (i) Eventuel ineffektivitet^{fn} indregnes i resultatet som forskellen mellem den ændring i dagsværdi, der omtales i (g) og den, der omtales i (h). (*)

AG115. Denne metode beskrives nærmere nedenfor. Metoden skal kun anvendes på en sikring af dagsværdien af renterisikoen i forbindelse med en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser.

AG116. Den i afsnit AG114(a) identificerede portefølje kan indeholde aktiver og forpligtelser. Alternativt kan der være tale om en portefølje bestående af aktiver alene eller forpligtelser alene. Porteføljen anvendes til at afgøre den beløbsmæssige størrelse af de aktiver og forpligtelser, virksomheden ønsker at sikre. Porteføljen klassificeres dog ikke som en sikret post i sig selv.

AG117. Ved anvendelse af afsnit AG114(b) skal virksomheden afgøre det forventede rentetilpasningstidspunkt for en post som værende det første af de tidspunkter, hvor posten forventes at udløbe eller at tilpasses til markedsrenten. De forventede rentetilpasningstidspunkter skønnes ved indgåelsen af sikringen og i løbet af sikringens løbetid på grundlag af tidligere erfaringer og anden tilgængelig information, herunder information om og forventninger til førtidig indfrielse, rentesatser og samspillet mellem disse. Virksomheder, som ikke har nogen tidligere virksomhedsspecifikke erfaringer, eller som har utilstrækkelige erfaringer, anvender erfaringer fra lignende virksomheder (en peer group) med sammenlignelige finansielle instrumenter. Disse skøn kontrolleres løbende og opdateres på baggrund af erfaringer. Med hensyn til en fastforrentet post, som kan indfris før tid, er det forventede rentetilpasningstidspunkt tidspunktet for postens forventede førtidige indfrielse, medmindre den tilpasses til markedsrenten tidligere. For en gruppe af ensartede poster kan opdelingen efter perioder baseret på forventede rentetilpasningstidspunkter foretages som en allokering til hver periode af en procentdel af gruppen snarere end enkelte poster. Virksomheden kan anvende andre metoder til sådanne allokeringer. Den kan eksempelvis anvende en forudbetalingssatsmultiplikator til allokering af amortiserende lån til perioder på basis af forventede rentetilpasningstidspunkter. Metoden til en sådan allokering skal dog være i overensstemmelse med virksomhedens risikostyringsprocedurer og -mål.

AG118. Følgende eksempel illustrerer den i afsnit AG114(c) beskrevne klassifikation. Hvis en virksomhed i en bestemt rentetilpasningsperiode skønner, at den har fastforrentede aktiver på CU100 og fastforrentede forpligtelser på CU80 og beslutter at sikre hele nettopositionen på CU20, klassificerer den aktiver på CU20 (en del af aktiverne) som den sikrede post.^{fn} Klassifikationen udtrykkes som »et beløb i en valuta« (eksempelvis et beløb i dollar, euro pund eller rand) snarere end som enkelte aktiver (*). Heraf følger, at samtlige af de aktiver (eller forpligtelser), hvorfra det sikrede beløb stammer – dvs. samtlige CU100 af aktiverne i eksemplet ovenfor – skal være aktiver, hvis dagsværdi ændrer sig som følge af ændringer i den sikrede rente[...]

(*) Der gælder samme væsentlighedsprincip i denne forbindelse som det, der finder anvendelse i IFRS-standarderne.

(**) Standarden tillader, at virksomheden klassificerer en hvilken som helst del af de tilgængelige aktiver eller forpligtelser, der opfylder kriterierne, dvs. i dette eksempel en hvilken som helst del af aktiverne mellem CU0 og CU100.

- AG119. Virksomheden skal også overholde de øvrige klassifikations- og dokumentationskrav, som er beskrevet i afsnit 88(a). For en porteføljesikring af renterisiko angiver denne klassifikation og dokumentation virksomhedens praksis, for så vidt angår alle de variabler, der anvendes til at identificere det sikrede beløb, samt hvordan effektiviteten måles, herunder følgende:
- (a) hvilke aktiver og forpligtelser, der skal medtages i porteføljesikringen, samt på hvilket grundlag, de skal fjernes fra porteføljen.
 - (b) hvordan virksomheden skønner rentetilpasningstidspunkter, herunder hvilke renteforudsætninger, der ligger til grund for skøn over førtidig indfrielse, og grundlaget for at ændre disse skøn. Der anvendes samme metode både ved de første skøn, som foretages, når et aktiv eller en forpligtelse medtages i den sikrede portefølje, og ved eventuelle senere ajourføringer af disse skøn.
 - (c) antallet og varigheden af rentetilpasningsperioderne.
 - (d) hvor ofte virksomheden vil teste effektiviteten[...]
 - (e) den metode, virksomheden anvender til at opgøre den del af aktiver og passiver, som klassificeres som den sikrede post[...]
 - (f) [...]hvad enten virksomheden tester effektiviteten separat for hver rentetilpasningsperiode, samlet for alle perioder eller på baggrund af en kombination af disse metoder.

Den praksis, der angives i klassifikationen af og dokumentationen for sikringsforholdet, skal være i overensstemmelse med virksomhedens risikostyringsprocedurer og –mål. Der skal ikke foretages vilkårlige ændringer i praksis. Ændringerne skal være berettigede på basis af ændringer i markedsforhold og andre faktorer og begrundede i og overensstemmende med virksomhedens risikostyringsprocedurer og –mål.

- AG120. Det i afsnit AG114(e) beskrevne sikringsinstrument kan være et enkelt afledt finansielt instrument eller en portefølje af afledte finansielle instrumenter, som alle er forbundet med en risiko over for den afdækkede renterisiko, som er klassificeret i afsnit AG114(d) (eksempelvis en portefølje af rente-swaps, som alle er forbundet med en risiko over for LIBOR). En sådan portefølje af afledte finansielle instrumenter kan indeholde udlignende risikopositioner. Den indeholder dog muligvis ikke solgte optioner eller solgte nettooptioner, idet standarden^{fn} ikke tillader, at sådanne optioner klassificeres som sikringsinstrumenter (bortset fra når en solgt option klassificeres som en udligning af en købt option) (*). Hvis sikringsinstrumentet sikrer det i afsnit AG114(c) klassificerede beløb i mere end én rentetilpasningsperiode, skal det allokere til alle de perioder, det sikrer. Sikringsinstrumentet skal imidlertid allokere til disse rentetilpasningsperioder i sin helhed, idet standarden^{fn} ikke tillader, at et sikringsforhold kun klassificeres for en del af den periode, hvor sikringsinstrumentet er udestående (**).
- AG121. Når virksomheden måler en ændring i dagsværdien af en post, der kan indfris før tid, i overensstemmelse med afsnit AG114(g), kan en renteændring påvirke dagsværdien af den post, der kan indfris før tid, på to måder: Den kan påvirke dagsværdien af de kontraktlige pengestrømme og dagsværdien af optionen på førtidig indfrielse, som er indeholdt i den post, der kan indfris før tid. Afsnit 81 i standarden tillader, at en virksomhed klassificerer en del af et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse med samme risiko, som den sikrede post, forudsat at effektiviteten kan måles. [...]
- AG122. Standarden angiver ikke, hvilke metoder, der anvendes til at opgøre det i afsnit AG114(g) nævnte beløb, nemlig den ændring i den sikrede posts dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko. [...] Det er ikke hensigtsmæssigt at antage, at ændringer i dagsværdien af den sikrede post svarer til ændringer i sikringsinstrumentets værdi.
- AG123. Hvis den sikrede post for en bestemt rentetilpasningsperiode er et aktiv, kræver afsnit 89A, at ændringen i værdien præsenteres i en separat post under aktiverne. Omvendt, hvis den sikrede post for en bestemt rentetilpasningsperiode er en forpligtelse, præsenteres ændringen i værdien i en separat post under forpligtelserne. Det er disse separate poster, der omtales i afsnit AG114(g). Der kræves ikke specifik allokering til enkelte aktiver (eller forpligtelser).

(*) jvf. afsnit 77 og AG94

(**) jvf. afsnit 75

IAS 39

AG124. I afsnit AG114(i) bemærkes det, at der opstår ineffektivitet i det omfang, den ændring i den sikrede posts dagsværdi, der kan henføres til den afdækkede risiko, adskiller sig fra ændringen i dagsværdien af det sikrede afledte finansielle instrument. En sådan forskel kan opstå af en række forskellige årsager, herunder:

- (a) [...]
- (b) poster i den sikrede portefølje, som værdiforringes, eller hvor der sker ophør af indregning,
- (c) forskellige betalingstidspunkter for sikringsinstrumentet og den sikrede post,
- (d) andre årsager[...]

En sådan ineffektivitet (*) skal identificeres og indregnes i resultatet.

AG125. Sikringens effektivitet vil normalt blive forbedret:

- (a) hvis virksomheden opdeler poster med forskellige egenskaber for førtidig indfrielse på en måde, som tager højde for forskelle i mønstrene for førtidig indfrielse.
- (b) når antallet af poster i porteføljen er større. Hvis kun enkelte poster er indeholdt i porteføljen, er det sandsynligt, at ineffektiviteten vil være relativt høj, hvis en af posterne indfris tidligere eller senere end forventet. Omvendt, hvis porteføljen indeholder mange poster, kan mønstret for førtidig indfrielse forudsiges mere nøjagtigt.
- (c) hvis de anvendte rentetilpasningsperioder er snævrere (eksempelvis rentetilpasningsperioder på 1 måned i stedet for 3 måneder). Snævrere rentetilpasningsperioder reducerer virkningen af et eventuelt misforhold mellem rentetilpasningstidspunktet og betalingstidspunktet (inden for rentetilpasningsperioden) for den sikrede post og for sikringsinstrumentet.
- (d) jo hyppigere den beløbsmæssige størrelse af sikringsinstrumentet reguleres, så den afspejler ændringer i den sikrede post (eksempelvis på grund af ændringer i forventninger til forudbetalinger).

AG126. Virksomheden tester løbende effektiviteten. [...]

AG127. I sin måling af effektivitet skal virksomheden skelne mellem ajourføringer af de skønnede rentetilpasningstidspunkter for eksisterende aktiver (eller forpligtelser) og oprettelsen af nye aktiver (eller forpligtelser), hvor kun førstnævnte giver anledning til ineffektivitet.[...] Alle ajourføringer af skønnede rentetilpasningstidspunkter (bortset fra dem, der er udeladt i overensstemmelse med afsnit AG121), herunder eventuelle omallokeringer af eksisterende poster mellem perioder, medtages ved ajourføringen af det skønnede beløb i en periode i overensstemmelse med afsnit AG126(b)(ii) og således ved målingen af effektivitet. Efter indregning af ineffektivitet som beskrevet ovenfor foretager virksomheden et fornyet skøn over de samlede aktiver (eller forpligtelser) i hver rentetilpasningsperiode, herunder nye aktiver (eller forpligtelser), som er oprettet siden den sidste test af effektivitet, og klassificerer et nyt beløb som den sikrede post og en ny procentdel som den sikrede procentdel. [...]

AG128. Virksomheden kan ophøre med at indregne poster, som oprindeligt blev opført i en rentetilpasningsperiode, på baggrund af indfrielse før det forventede tidspunkt eller nedskrivninger til nul som følge af værdiforringelse eller salg. Når dette finder sted, skal den ændring i dagsværdien, som er medtaget i den i afsnit AG114(g) beskrevne separate regnskabspost, og som vedrører den post, som ikke længere indregnes, fjernes fra balancen og medtages i den gevinst eller det tab, som hidrører fra ophør af indregning af posten. Med henblik på dette er det nødvendigt at vide, hvilke(n) rentetilpasningsperiode(r), den ikke længere indregnede post blev opført i, idet dette er afgørende for, hvilke(n) rentetilpasningsperiode(r), den skal fjernes fra, og således hvilket beløb, der skal fjernes fra den i afsnit AG114(g) omtalte separate post. Hvis der sker ophør af indregning af en post, og det kan afgøres i hvilken periode, den blev medtaget, fjernes posten fra denne periode. Hvis dette ikke er tilfældet, fjernes posten fra den tidligste periode, hvis den ophørte indregning hidrørte fra førtidig indfrielse, der var højere end forventet, eller allokteres til alle perioder, som indeholder den ikke længere indregnede post, på et systematisk og rationelt grundlag, hvis posten blev solgt eller værdiforringet.

AG129. Eventuelle beløb, som knytter sig til en bestemt periode, og hvor der ikke er sket ophør af indregning ved udløb af denne periode, indregnes derudover i resultatet på dette tidspunkt (jvf. afsnit 89A). [...]

AG130. [...]

(*) Der gælder samme væsentlighedsprincip i denne forbindelse som det, der finder anvendelse i IFRS.

- AG131. Hvis det sikrede beløb for en rentetilpasningsperiode reduceres, uden at der sker ophør af indregning af de tilknyttede aktiver (eller forpligtelser), skal det beløb, som er medtaget i den i AG114(g) beskrevne separate post, og som vedrører denne reduktion, afskrives i overensstemmelse med afsnit 92.
- AG132. En virksomhed kan ønske at anvende den i afsnit AG114-AG131 beskrevne metode på en porteføljesikring, som tidligere blev behandlet regnskabsmæssigt som en sikring af pengestrømme i overensstemmelse med IAS 39. Denne virksomhed ville tilbagekalde den tidligere klassifikation af en sikring af pengestrømme i overensstemmelse med afsnit 101(d) og anvende de krav, der beskrives i det afsnit. Virksomheden ville desuden omklassificere sikringen som en sikring af dagsværdi og anvende den metode, der beskrives i afsnit AG114-AG131, fremadrettet på efterfølgende regnskabsår.
-

Ændringer af andre udtalelser

Ændringerne i dette appendiks finder anvendelse på regnskabsår, der begynder 1. januar 2005 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender denne standard i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse for det tidligere regnskabsår.

Ændringer af IFRS 1

B1. Der er foretaget følgende ændringer i IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS*.

Standard

Afsnit 25A, 27A, 36A og 47A er tilføjet, og afsnit 13, 27 og 30 er ændret som følger:

13 En virksomhed kan vælge at anvende en eller flere af følgende undtagelser:

- (a)
- (e) sammensatte finansielle instrumenter (afsnit 23),
- (f) aktiver og forpligtelser i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures (afsnit 24 og 25),
og
- (g) klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter (afsnit 25A).

Klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter

- 25A IAS 39 *Finansielle Instrumenter: Indregning og måling* tillader, at et finansielt instrument ved første indregning klassificeres som et finansielt aktiv eller en finansiell forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet eller som disponibelt for salg. Til trods for dette krav er det tilladt for virksomheden at foretage en sådan klassifikation på tidspunktet for overgangen til IFRS.
- 27 Bortset fra det i afsnit 27A tilladte skal en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, anvende kravene om ophør af indregning i IAS 39 fremadrettet på transaktioner, som finder sted 1. januar 2004 eller derefter. Med andre ord må en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, og som har ophørt med indregning af ikke-afledte finansielle aktiver eller ikke-afledte finansielle forpligtelser i henhold til tidligere regnskabsprincipper som følge af en transaktion, som fandt sted før 1. januar 2004, ikke indregne disse aktiver og forpligtelser i henhold til IFRS-standarderne (medmindre de opfylder kriterierne for indregning som følge af en senere transaktion eller begivenhed).
- 27A Uanset indholdet i afsnit 27 kan de i IAS 39 anførte krav om ophør af indregning anvendes med tilbagevirkende kraft fra et tidspunkt efter virksomhedens eget valg, forudsat at de oplysninger, som kræves for at anvende IAS 39 på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke længere indregnes som følge af tidligere transaktioner, var indhentet på tidspunktet for den første regnskabsmæssige behandling af disse transaktioner.
- 30 Hvis virksomheden forud for tidspunktet for overgangen til IFRS havde klassificeret en transaktion som en sikring, men sikringen ikke opfylder betingelserne for regnskabsmæssig sikring i IAS 39, skal virksomheden anvende afsnit 91 og 101 i IAS 39 for at bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør. Transaktioner, som er indgået før datoen for overgangen til IFRS-standarderne, må ikke klassificeres som sikringer med tilbagevirkende kraft.

Undtagelse fra kravet om at tilpasse sammenligningstal for IAS 39

- 36A En virksomhed, der anvender IFRS for første gang før 1. januar 2006, skal i sit første IFRS-regnskab præsentere sammenligningstal for mindst ét år, men disse sammenligningstal behøver ikke være i overensstemmelse med IAS 32 og IAS 39. En virksomhed, som vælger at præsentere sammenligningstal, som ikke er i overensstemmelse med IAS 32 og IAS 39 i det første overgangså, skal:
- (a) anvende sine tidligere regnskabsprincipper på finansielle instrumenter, der ligger inden for anvendelsesområdet for IAS 32 og IAS 39, ved udarbejdelsen af sammenligningstallene,

- (b) give oplysning om dette sammen med grundlaget for udarbejdelsen af disse oplysninger

og

- (c) give oplysning om de væsentligste reguleringer, der skal foretages for at sikre, at oplysningerne er i overensstemmelse med IAS 32 og IAS 39. Det er ikke nødvendigt, at virksomheden sætter tal på disse reguleringer. Virksomheden skal imidlertid behandle alle reguleringer mellem balancen på sammenligningsårets balancedag (dvs. den balance, som indeholder sammenligningstal i henhold til de tidligere regnskabsprincipper) og balancen ved begyndelsen af det første IFRS-regnskabsår (dvs. det første regnskabsår, som indeholder oplysninger, der er i overensstemmelse med IAS 32 og IAS 39), som hidrørende fra en ændring i regnskabspraksis og give de i IAS 8, afsnit 28(a)-(f) krævede oplysninger. Afsnit 28(f) finder kun anvendelse på beløb, som præsenteres i balancen på sammenligningsårets balancedag.

I tilfælde hvor en virksomhed vælger at præsentere sammenligningstal, som ikke er i overensstemmelse med IAS 32 og IAS 39, betyder henvisninger til »datoen for overgangen til IFRS-standarderne« begyndelsen af det første IFRS-regnskabsår, men kun for så vidt angår IAS 32 og IAS 39.

Klassifikation af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser

- 43A Det er tilladt for virksomheden at klassificere tidligere indregnede finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser som finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet eller som disponible for salg i overensstemmelse med afsnit 25A. Virksomheden skal oplyse om dagsværdien af eventuelle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som er klassificeret til hver kategori, samt klassifikationen og den regnskabsmæssige værdi i de tidligere årsregnskaber.

Appendiks A

Der er tilføjet følgende definition:

første IFRS-regnskabsår Det regnskabsår, som slutter på **balancedagen** for virksomhedens **første IFRS-årsregnskab**.

Ændringer til IAS 12

- B2. Der er foretaget følgende ændringer i IAS 12 *Indkomstskatter*.

Første sætning i afsnit 20 ændres som følger:

20. IFRS tillader eller kræver, at visse aktiver indregnes til dagsværdi, eller at værdien omvurderes (jvf. eksempelvis IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*, IAS 38 *Immaterielle aktiver*, IAS 39 *Finansielle instrumenter*: Indregning og måling samt IAS 40 *Investeringsejendomme*).

Ændringer til IAS 18

- B3. Der er foretaget følgende ændringer i IAS 18 *Omsætning*.

Afsnit 30 ændres som følger:

30. **Omsætning skal indregnes på følgende grundlag:**

- (a) **rente skal indregnes ved anvendelse af den effektive rentemetode, som beskrevet i IAS 39, afsnit 9 og AG5-AG8,**

- (b) **royalties skal indregnes efter periodiseringsprincippet i overensstemmelse med indholdet i den givne aftale**

og

- (c) **udbytte skal indregnes, når aktionærens ret til at modtage udbytte fastlægges.**

Afsnit 31 er ophævet.

IAS 39

Ændringer til IAS 19

B4. [Ændringen er ikke relevant for individuelle standarder].

Ændringer til IAS 30

B5. Der er foretaget følgende ændringer i IAS 30 *Oplysning i pengeinstitutters og lignende finansielle institutioners årsregnskaber*.

Afsnit 8 ændres som følger:

8. Pengeinstitutter anvender forskellige metoder til indregning og måling af poster i deres årsregnskaber. Selvom en harmonisering af disse metoder er ønskelig, ligger det uden for denne standards anvendelsesområde. For at være i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* og dermed gøre brugere i stand til at forstå det grundlag, hvorpå et pengeinstituts årsregnskab udarbejdes, kan det være nødvendigt at oplyse anvendt regnskabspraksis for følgende poster:

....

- (d) grundlaget for opgørelse af tab ved værdiforringelse på udlån og nedskrivning til nul af uerholdelige lån (jvf. afsnit 43-49)

og

....

Afsnit 10 ændres som følger:

10. *Ud over kravene i andre standarder skal oplysningerne i resultatopgørelsen eller i noterne til årsregnskabet som minimum omfatte følgende indtægts- og omkostningsposter:*

Renteindtægter og lignende indtægter,

Renteomkostninger og lignende omkostninger,

Modtaget udbytte,

Honorar- og provisionsindtægter,

Gebyr- og provisionsomkostninger,

Nettogevinster/-tab på kortfristede værdipapirer,

Nettogevinster/-tab på langfristede værdipapirer,

Nettogevinster/-tab på valutahandel,

Andre driftsindtægter,

Tab ved værdiforringelse på udlån,

Generelle administrationsomkostninger

og

Andre driftsomkostninger.

Afsnit 13 ændres som følger:

13. **Indtægts- og omkostningsposter må ikke modregnes, bortset fra poster vedrørende sikring samt aktiver og forpligtelser, som er modregnet i overensstemmelse med IAS 32.**

Afsnit 14 ændres som følger:

14. Modregning i andre tilfælde end poster vedrørende sikring og aktiver og forpligtelser, som er modregnet som beskrevet i IAS 32, forhindrer brugere i at vurdere indtjeningen fra et pengeinstituts separate aktiviteter og det afkast, det opnår af bestemte kategorier af aktiver.

Afsnit 23 er ophævet.

Afsnit 24 og 25 ændres som følger:

24. **Pengeinstitutter skal oplyse dagsværdien af hver kategori af finansielle aktiver og forpligtelser i henhold til IAS 32 Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation.**

25. IAS 39 giver mulighed for fire klassifikationer af finansielle aktiver: Lån og tilgodehavender, hold-til-udløb-investeringer, finansielle aktiver til dagsværdi gennem resultatet og finansielle aktiver disponible for salg. Pengeinstitutter skal som minimum oplyse dagsværdien af deres finansielle aktiver i disse fire kategorier.

Underafsnit (b)(iv) og (v) i afsnit 26 ophæves.

Den sidste sætning i afsnit 28 er ophævet.

Afsnit 43 og 44 ændres som følger:

43. **Pengeinstitutter skal oplyse følgende:**

- (a) **den anvendte regnskabspraksis, som beskriver grundlaget for indregning af uerholdelige lån som omkostning og nedskrivning af uerholdelige lån til nul,**
- (b) **beskrivelse af bevægelser i en hensættelseskonto til tab ved værdiforringelse på udlån i regnskabsåret. Der skal gives separat oplysning om beløb, der er indregnet som omkostning i regnskabsåret for tab ved værdiforringelse på uerholdelige lån, beløb, der er indregnet som omkostning i regnskabsåret for nedskrevne udlån og beløb, der er indregnet som indtægt i regnskabsåret for genindvundne, tidligere nedskrevne udlån,**
- (c) **den samlede størrelse af en hensættelseskonto til tab ved værdiforringelse på udlån på balancedagen.**

44. **Hensatte forpligtelser til tab på udlån ud over de tab ved værdiforringelse på udlån, som er indregnet i henhold til IAS 39, skal regnskabsmæssigt behandles som en fordeling af overført resultat. Enhver tilbageførsel af sådanne hensatte forpligtelser resulterer i en stigning i overført resultat og medtages ikke ved opgørelsen af årets resultat.**

Afsnit 45 er ophævet.

Afsnit 46 ændres som følger:

46. Lokale forhold eller lovgivning kan kræve eller tillade, at pengeinstitutter foretager hensættelser til tab ved værdiforringelse på udlån ud over de tab, som er indregnet i henhold til IAS 39. Sådanne hensatte forpligtelser udgør en fordeling af overført resultat og ikke omkostninger ved opgørelsen af resultatet. Ligeledes gælder, at enhver tilbageførsel af sådanne hensatte forpligtelser resulterer i en stigning i overført resultat og medtages ikke ved opgørelsen af resultatet.

IAS 39

Afsnit 47 ændres som følger:

47. Brugere af pengeinstitutters årsregnskaber har behov for at få kendskab til virkningen af tab ved værdiforringelse på udlån på et pengeinstituts finansielle stilling og indtjening til hjælp ved vurderingen af, hvor effektivt pengeinstituttet har anvendt sine ressourcer. Derfor oplyser pengeinstitutter den samlede størrelse af en hensættelseskonto til tab ved værdiforringelse på udlån på balancedagen og bevægelser på hensættelseskontoen i løbet af regnskabsåret. Bevægelser på hensættelseskontoen, herunder tidligere afskrevne beløb, som er genindvundet i løbet af regnskabsåret, vises separat.

Afsnit 48 er ophævet.

Afsnit 49 ændres som følger:

49. Når lån er uerholdelige, nedskrives de og indregnes som omkostning i en hensættelseskonto til tab ved værdiforringelse. I nogle tilfælde nedskrives de ikke før den nødvendige retsforfølgelse er afsluttet og den beløbsmæssige størrelse af tabet ved værdiforringelse er endeligt opgjort. I andre tilfælde nedskrives de tidligere, eksempelvis når låntager ikke har betalt renter eller afdrag, som har været forfaldne i en vis periode. Idet tidspunktet for nedskrivning af uerholdelige lån til nul kan variere, kan bruttobeløbet for udlån og for hensættelseskontoen til tab ved værdiforringelse variere betragteligt under ensartede omstændigheder. Som følge heraf oplyser pengeinstitutter regnskabspraksis for nedskrivning af uerholdelige lån til nul.

Underafsnit (c) i afsnit 58 ændres som følger:

- (c) de samlede omkostninger indregnet i regnskabsåret til tab ved værdiforringelse på udlån og størrelsen af en hensættelseskonto på balancedagen

og

...

Ændringer til IAS 32

- B6. Der er foretaget følgende ændringer i IAS 32 Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation.

Afsnit 96 ændres som følger (ny tekst er understreget).

96. *Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. En virksomhed skal ikke anvende denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, medmindre virksomheden også anvender IAS 39 (ajourført 2003), herunder de ændringer, der blev udgivet i marts 2004. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.*

Ændringer til IAS 36

- B7. Der er foretaget følgende ændringer i IAS 36 Værdiforringelse af aktiver:

Standard

Afsnit 1 ændres som følger:

1. *Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af værdiforringelse af alle aktiver, bortset fra:*

...

- (e) *finansielle aktiver, som er omfattet af IAS 39 Finansielle instrumenter: Indregning og måling,*

...

Ændringer til IAS 37

B8. Der er foretaget følgende ændringer i IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*.

Afsnit 1 og 2 ændres som følger:

1. ***Denne standard skal anvendes af alle virksomheder ved den regnskabsmæssige behandling af hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver, undtagen når de:***
 - (a) *hidrører fra kontrakter til senere opfyldelse, medmindre kontrakten er tabsgivende,*
 - (b) *hidrører fra forsikringsvirksomheders kontrakter med forsikringstagere*
eller
 - (c) *er omfattet af en anden standard.*
2. Standarden finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter (herunder garantier), som er omfattet af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*. For så vidt angår finansielle garantier, som ikke er omfattet af IAS 39, finder denne standard anvendelse som anført i afsnit 2(f) i IAS 39.

Ændringer til SIC 27

B9. [Ændringen er ikke relevant for individuelle standarder]
